

சாயியின்
கூலும்
வள்ளுவர்
கூறும்



வரதர் 80
100 உம் வாழ்க!
அன்புடன்
நந்தி
1.7.2003

சாயியின் குரலும்
வள்ளுவர் குறளும்

மனித மேம்பாட்டுக் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட நூல்.

பேராசிரியர் செ.சிவஞானசுந்தரம் (நந்தி)
சமுதாய மருத்துவ பேராசிரியர்
ஸ்ரீ சத்திய சாயி மனித மேம்பாட்டுக் கல்வியின்
தேசிய ஆலோசகர் (தமிழ்) இலங்கை
ஆசிரியர், சாயி மாரக்கம்.

© உரிமை	:	சாயி மார்க்கம் (இலங்கை ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவா நிறுவனம்) 681/2 பருத்தித்துறை வீதி, நல்லூர், இலங்கை
ISBN	:	955-8450-00-6
முதலாம் பதிப்பு நூல்	:	ஓகஸ்ட் 2000 (1000 பிரதிகள்) சாயியின் குரலும் வள்ளுவர் குறளும் (மனித மேம்பாடுகள் சார்ந்த ஆத்மீக கல்வி நூல்)
ஆசிரியர் பதிப்பாளர்	:	செ.சிவஞானசுந்தரம் (நந்தி) ஈ.சரவணபவன் சுடர் ஒளி பதிப்பகம் 36/2, ஃபிரெட்ரிக்கா ரோட், கொழும்பு - 06
பக்கம்	:	101
விலை	:	ரூபா 100.00

© Sai Markam
(Sri Sathya Sai Seva Organization, Sri Lanka)
681/2, Point Pedro Road,
Nallur, Sri Lanka

ISBN	:	955-8450-00-6
First Edition	:	August 2000 (1000 Copies)
Title	:	Sayeein Kuralum Valluvar Kurrallum (Voice of Sai and Kural of Valluvar) - a book on spiritual education in human values
Author	:	C.Sivagnanasundram (Nanthi)
Publisher	:	E.Saravanapavan Sudar Oli Publications 36/2, Fredrica Road, Colombo -06
Pages	:	101
Price	:	Rs. 100.00

பொருளடக்கம்

அணிந்துரை	-	5
பதிப்புரை	-	6
என்னுரை	-	7
1. அறிமுகம்	-	9
2. ஆத்மீக வழியில் கல்வி	-	13
3. மனித மேம்பாடுகளும் உப மேம்பாடுகளும்	-	16
4. அன்பு	-	19
5. சத்தியம்	-	22
	i.	புறம் கூறாமை
	ii.	பயனில் சொல்லாமை
	iii.	கள்ளாமை
	iv.	நிலையாமை உணர்தல்
	v.	மெய் உணர்தல்
6. தர்மம்	-	32
	i.	பொறாமைப் படாதிருத்தல்
	ii.	சினம் கொள்ளாதிருத்தல்
	iii.	இனியவை கூறல்
	iv.	நன்றியும் செய்நன்றியும்
	v.	ஒழுக்கம்
	vi.	வெ.காமை
	vii.	தீவினை அச்சம்
	viii.	இல்வாழ்க்கை
	ix.	வாழ்க்கைச் சூணைநலம்
	x.	மக்கட்பேறு
7. சாந்தி	-	57
	i.	அன்பு வாழ்வு
	ii.	அறவழியில் வாழ்வு
	iii.	இனியவை கூறல்
	iv.	வெ.காமை
	v.	ஈகை
	vi.	மெய் உணர்தல்
	vii.	அவா அறுத்தல்
8. அகிம்சை	-	67
	i.	நடுவு நிலைமை
	ii.	பொறை உடைமை
	iii.	ஒப்புரவு உடைமை
	iv.	அருள் உடைமை
	v.	கொல்லாமை
	vi.	புலால் மறுத்தல்
	vii.	இன்னா செய்யாமை
9. முடிவாக, பயிற்சி பற்றி	-	84
	i.	தியானம்
	ii.	பிரார்த்தனை
	iii.	கதை, பெரியார் வாழ்க்கை கூறல்
	iv.	குழுப்பாடல்
	v.	குழுமுயற்சி
உசாத்துணை நூல்கள்	-	96
மேற்கோள்கள்	-	96
உபயோகிக்கப்பட்ட குறள்கள்	-	99

தமிழ் நாட்டின் திருவள்ளுவர்

“சாயி பாபா”

பழங்காலத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டில் பல மகா முனிவர்கள் தோன்றியுள்ளனர். புனிதமான தமிழ் நாட்டில் மலர்ந்த தெய்வீகத்தை வேறு எங்கும் காணமுடியாது. சூரியோதயம் தொடக்கம் மக்கள் கோவில்களுக்குப் போவார்கள், புனிதமான நைவேத்தியத்தை அர்ப்பணித்துத், தமது வாழ்வைத் தெய்வீகமாக்குவர். அதனால்தான் நாட்டில் வேறு எங்கேயும் பார்க்கத் தமிழ் நாட்டில் அதிக கோவில்கள் உண்டு.

தமிழ் நாட்டில் தோன்றிய ஒரு மாமுனிவர் திருவள்ளுவர்.....¹

(அவர்) திருக்குறளை எழுதிய சான்றோர். ²

திருவள்ளுவர் சஞ்சலமில்லாத மனதையும் நிலையான ஒரு முனைப்பையும் (concentration) வளர்க்கும்படி போதித்தார். துன்பத்தின்போது துவளலும், மகிழ்ச்சியின் போது துள்ளலும் ஆகாது. எக்காலத்திலும் சாந்த சமநிலையுடன் இருக்க வேண்டுமென்று போதித்தார். ³

அணிந்துரை

ஸ்ரீ.செ.சிவஞானம்

(மத்திய இணைப்பாளர் ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவா நிறுவனங்கள், இலங்கை)

பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபாவின் அருள் உரைகள், அவருடைய சிறு வயது தொடக்கம், ஏறக்குறைய 70 ஆண்டுகளாக தினமும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. மேடை உபதேசங்கள், குழு சம்பாஷணைகள், பேட்டிகள், கட்டுரைகள், நூல்கள் என்று பல விதங்களில் அவற்றை நாம் பெறுகிறோம். ஒரே கருத்தை பகவான் பல தடவைகள் சொன்னாலும், அதைக் கூறும் முறையில் புதுமை இருக்கும். கேட்போருக்கும் படிப்போருக்கும் புதிதாகத் தோன்றிச் சிந்திக்க வைக்கும். அது அவதாரத்தின் மகிமை.

பகவான் பாபாவின் சனாதன போதனைகளை திருவள்ளுவரின் கண்கள் ஊடாக ஆராய்ந்து, சனாதன தர்மத்தின் சிறப்பை விளக்குகிறார் இந்த நூலின் ஆசிரியர். சத்தியம், தர்மம், சாந்தி, பிரேமை, அகிம்சை என்ற ஐந்து அடிப்படை மனித மேம்பாடுகளை வைத்துத்தான் பகவானின் போதனைகள் அமைகின்றன. அவற்றை ஒப்பீட்டு விளக்குவதற்குப் பல நூல்கள் இருந்தும், திருக்குறள் போல் சிறப்பான நூல் கிடையாது.

சாயியின் குரலும் வள்ளுவர் குறளும் என்ற இந்த நூல் பேராசிரியர் சிவஞானசுந்தரம் அவர்களுக்கு மிகவும் தேவைப்பட்டது. ஆகவே அவரே அதனை எழுதியிருக்கிறார். இலங்கையிலே சத்திய சாயி மனித மேம்பாட்டுக் கல்வியை (SATHYA SAI EDUCATION IN HUMAN VALUES) எல்லாத் தமிழ்ப்பாடசாலைகளிலும் படிப்பிப்பதற்கு அவர் இயக்குநராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதற்கு வேண்டிய அசிரியர்களைப் பயிற்றுவிப்பது அவருடைய முக்கிய கடமைகளில் ஒன்று. ஆகவே இது போன்ற நூல்கள் மிகவும் தேவை என்று கருதுகிறார்.

நந்தி என்ற புனைப்பெயரில், அவர் பல நூல்களை இலக்கிய, சமூக வளர்ச்சிக்காக எழுதியிருக்கிறார். இந்த நூல் மனித மேம்பாட்டுக் கல்வியோடு சம்பந்தப்பட்டது. அவருடைய ஆராய்ச்சி அனுபவமும், எழுத்து வல்லமையும் இந்த நூலில் புலப்படுகின்றன.

மனித மேம்பாட்டுக் கல்வியுடன் மட்டுமல்ல, மனித வாழ்வின் உன்னத நிலையிலும் ஆர்வம் கொண்ட சகலருக்கும் சாயியின் குரலும் வள்ளுவர் குறளும் பெரிதும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

செ.சி

40 (14) வைமன் ரோட்
யாழ்ப்பாணம்
06.07.2000

பதிப்புரை

தமிழகம் தந்த மாமுனிவர் திருவள்ளுவர். தமிழ் மறை என்று தனித்துவம் பெற்றது அவரது திருக்குறள். அவர் தந்த குறளும் அது காட்டிய பாதையும் மானுட உய்வுக்கு வழிகாட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. அவரது பாதையை - அவர் போதித்த செந் நெறிகளை மனித குலம் பின்பற்றச் செய்ய, அவ்வப்போது மெஞ்ஞானிகள் தோன்றுவது இயற்கை.

அந்த இயற்கையின் ஒரு தொடர்ச்சியாய் அகில உலகம் போற்றி வணங்கும் அருள்சுடராய் வந்து உதித்தவர் பகவான் புட்டப்பத்தி சாயிபாபா அவர்கள். சத்தியத்தையும் தர்மத்தையும் ஒன்றறக் கலந்து குறள் காட்டிய நெறிகளுக்கு புது வாழ்வு தந்தவர் அந்த மகான்.

வள்ளுவ பெருமகனாரையும் பகவான் பாபாவையும் ஒப்பீடு செய்து இருவர் காட்டிய ஞானப் பாதைகளை தமிழில் முதல் முறையாக ஒரு சேரத் தந்துள்ளார் நந்தி என்ற செ.சிவஞானசுந்தரம். அவரது பணி பாராட்டுக்குரியது: காலம் கடந்து நிற்பது.

தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் சாயியின் குறளும் வள்ளுவர் குறளும் என்ற இந்நூலைப் படித்து இன்புற்று-பயன் அடையுமென்று நம்புகிறேன்.

ஈ.சரவணபவன்
பதிப்பாளர்

என்னுரை

இந்த நூலை எழுதுவதற்கு எனக்கு என்ன தகைமை இருக்கின்றது? கடந்த ஐந்து வருடங்களாக சாயி - வள்ளுவர், என்றவாறு சிந்தித்தும், குறிப்புகள் எடுத்தும் ஒன்றும் எழுதுவதற்குத் துணிவு வரவில்லை. காரணம், இந்த முயற்சிக்கு எனக்குத் தகுதி இல்லை என்று நம்பினேன். எழுதிய குறிப்புகள், தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட குறள்கள் சுருட்டிக் கட்டப்பட்டுக் கிடந்தன.

மே 24, யாழ்ப்பாணத்தில் ஊரடங்கு போட்டார்கள். ஆனால் ஊர் அடங்கவில்லை; மாறாக அல்லோல கல்லோலப்பட்டது. பலர் இடம் பெயர்ந்தனர். மோட்டார் ஷெல்களின் சத்தமும், பாய்ச்சலும்; சண்டை வதந்திகளின் விஷமமும் வீச்சும் மனங்களைப் படபடக்கச் செய்தன. நான் மன ஆறுதல் பெறும் முயற்சியாக இந்த நூலை அன்று எழுதத்தொடங்கினேன். நல்ல வேளையாக எனக்குப் போதிய அளவு ஊர் அடங்கு நேரமும், ஷெல் அடி ஓசைகளும் தொடர்ந்து கிடைத்தன; பகவான் சாயிபுடனும், வள்ளுவர் பெருமானுடனும் கிட்ட இருப்பது, எனது இதயத்திற்கும் மனத்திற்கும் தேவையாக இருந்தது; எழுதினேன். எழுதி வைத்த குறிப்புகள் உதவியாக இருந்தன. ஆனால் குறள்கள் தகராறு தந்தன. முன்னம் தேர்ந்த குறள்களிலும் பார்க்க வேறு சில பொருத்தமாகத் தோன்றின. திருக்குறளின் நவீனம் இதுதான். புதிய கருத்துக்கள் புதிய சந்ததியினர் போல் தோன்றும். ஆகவே, புதியவற்றைத் தேர்ந்து எடுத்தேன். ஒரு கிழமையில், இந்த நூலின் கால் வாசி முடிந்த நிலையில் சிவஞானம் ஐயாவிடம் கொடுத்தேன். இரண்டு நாட்களில் என்னைத் தனது வீட்டிற்கு வருமாறு அழைப்பு வந்தது. போன போது very fine என்று கொப்பியைத் தந்தார்.

அது போதுமே!

எனது மகள் தெய்வி கையெழுத்துப்பிரதிகளைச் சுடச்சுடப் படித்தா. *நல்லாயிருக்கு* என்றா. மகளின் வயதினரான, அவவின் நண்பி தாட்சாயனி ஸ்ரீ பாலச்சந்திரன் பிரதிகளை முழுமையாகப் படித்து விட்டு தனது மகிழ்வைத் தெரிவித்தா. *மிகவும் பிரயோசனமானது* என்றா. இந்த நூல் அவர்களுக்காகவே - 21ஆம் நூற்றாண்டின் மக்களுக்காகவே எழுதப்பட்டது. நல்லாயிருக்கு, பிரயோசனமானது என்ற விமர்சனங்கள் எனக்குத் திருப்தி தந்தன.

நூலை ஒரு மாதத்தில் எழுதினேன். அறத்துப்பாலில் இருந்து 98

குறள்களை உபயோகித்திருக்கிறேன். பொருட்பாலில் இருந்து மூன்று குறள்களே இதில் உண்டு.

நமது நாட்டின் பாடசாலைகளில் மனித மேம்பாட்டுக்கல்வி அறிமுகம் ஆகின்றது. அதற்கு சத்திய சாயி தரும் மனித மேம்பாடுகளும், கற்பிக்கும் முறைகளும் உபயோகமாகின்றன. பாடசாலைகளில் உபயோகிக்கும் பாடநூல்களை வைத்தே மனித மேம்பாடுகள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. திருக்குறள் இல்லாத தமிழ்ப் பாடமா? சமய பாடமா? ஆகவே இந்த நூல், ஆறாம் வகுப்புக்கு மேல் உபயோகிக்க உதவும் என நம்புகிறேன்.

வள்ளுவரின் பொருட்பால் அதிகாரங்களை வைத்து பகவான் சாயியின் மனித மேம்பாடுகளுக்கு அமைய ஒரு உயர் ஆய்வு நூல் எழுதுவது, தமிழில் பாண்டித்தியம் பெற்ற அறிஞர்களின் கடமையாகும். அத்தகைய ஆய்வு, உயர் ஆய்வுப்பட்டங்கள் பெறுவதற்கு மேற்கொள்ளலாம். அந்த நூல் தலைமைத்துவம், முகாமைத்துவம், நிர்வாகம், அரசியல், வணிகம் ஆகிய துறைகளில் இருப்பவர்கள் மனிததத்துவத்தையும் அறிந்து செயலாற்ற மிகவும் உதவும்.

எனது இந்த நூலோ குடும்பம், கிராமம், பாடசாலை, சமூகம் என்ற நிலையிலேயே மனித மேம்பாடுகளைத் தழுவி எழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீ சிவஞானம் ஐயா கையெழுத்துப் பிரதியை முற்றாகப் படித்துவிட்டு உரை ஒன்று எழுதி இந்த நூலுக்கு அணி செய்திருக்கிறார்.

எனது மிக நெருங்கிய நண்பர் உதயன் ஸ்ரீ E.சரவணபவன் தனது சுடர் ஒளி நிறுவனத்தின் முதல் நூலாக இதனைப் பிரசுரித்து, ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவா நிலையத்திற்கு அன்பளிப்பாகத் தருகின்றார். இதனால் வரக்கூடிய விற்பனைப் பணம் முழுதாக தமிழில் சாயி நூல்களின் பிரசுரத்திற்கே உபயோகிக்கப்படும். அவருக்கு பகவானின் அருள் வேண்டி பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இந்த நூலைத் தமிழ் மக்கள், முக்கியமாக பாடசாலை ஆசிரியர்களும் மாணவரும் படித்துப் பயன் அடைய வேண்டும் என்பது எனது விருப்பம்.

நந்தி

‘சத்தியம்’

681/2 பருத்தித்துறை வீதி,

நல்லூர், (இலங்கை)

05.08.2000

1 அறிமுகம்

எங்கே பார்த்தாலும் மனித குலம் பிரிக்கப்படுவதை அவதானிக்கின்றோம். அரசியல், மதம், மொழி, சாதி, சமூக அமைப்பு என்ற வேறுபாடுகள் எம்மைப் பிரிக்கின்றன. மனிதத்தன்மை கவனிக்கப்படாத ஒன்றாக உள்ளது. குறுகிய எண்ணங்கள் வளர்க்கும் குழப்பங்கள் அமைதியைக் குலைக்கின்றன. ஆனால் மனிதன் வேண்டுவது மகிழ்வும் அமைதியுமே.

இருபதாம் நூற்றாண்டு விஞ்ஞானத்தின் விழிப்பின் காலமாக அமைந்தது. பல புதுப்புது கண்டுபிடிப்புகள் வரும் என சிந்தனையாளர் கற்பனை செய்தனர். விஞ்ஞானக் கதைகள் எழுதினர். அவற்றை செய்தது மட்டுமல்ல, அதற்கு மேலாகவும் செய்து காட்டினர் விஞ்ஞானிகள். அந்த நூற்றாண்டின் கடைசி 50 வருடங்களில் உயிரியல், மருத்துவம், பௌதிகவியல், இரசாயனம், பொறியியல், உயிர் தொழில் நுட்பவியல் எனப் பல துறைகளில் விஞ்ஞானம் பாய்ச்சல் வேகத்தில் முன்னேறியுள்ளது. அதனால் வந்த நன்மைகள் பல; தீமைகளும் பல.

ஒழுக்கம் இல்லாத விஞ்ஞான ஆய்வாளர் மனிதனை மிருகமாகவே கருதி செயற்பட்டனர். நல்ல மனத்துடன் விஞ்ஞானம் படைத்தவரின் கண்டுபிடிப்புகள், கெட்டவர்களால் மனிதனை அழிக்க உபயோகிக்கப்பட்டன. ஆரம்ப காலத்திலேயே நடைபெற்ற ஹீரோஷீமா - நாகசாக்கி அணுக்குண்டுப் பேரழிவு இதற்கு நல்ல உதாரணம்.

பௌதிக அணுவின் உடைப்புப் போல், உயிரியல் அணுவின் (கலம்) உடைப்பும் புரட்டும் என்ன செய்யும் என்ற பீதி எல்லோர் மனத்திலும் உண்டு, ஒரு மிகச் சிலரைத் தவிர. இவர்கள் குளோனிங் போன்ற ஆய்வுகளை விஞ்ஞான விளையாட்டுகளாக நோக்குபவர்கள்.

சமூகவியல் அமைப்புகள் கூட சஞ்சலம் அடைந்துள்ளன. சமூகவியலின் அணுவான குடும்பம் உடைகின்றது; விஞ்ஞான வழி நாகரிகம் அதை உடைக்கின்றது. குடும்ப நிலை அன்பானது இதயத்திலிருந்து இதயத்திற்குத் தொற்றாமல், இன்றனெற மூலம் பெற வேண்டிய செய்தியாகிவிட்டது. எதிலும் நிரந்தர உறவும், தொடர்பும்

உதிர்ந்து, தற்காலிக இணைப்புகளையும் பிணைப்புகளையும் காண்கிறோம். நவ நாகரிக நாடுகளிலே உபயோகித்துவிட்டு வீசப்படும் கைக்குட்டை, கோப்பை, கரண்டி முதலியவற்றில் ஆரம்பித்த தற்காலிகம், தொழில், நண்பர், மனை, மனைவி என்று பரவத் தொடங்கிவிட்டது.

சமூகத்தின் எல்லா அமைப்புகளிலும். போட்டி, பொறாமை, பண ஆசை, பெயர் ஆசை, பதவி மோகம், பைத்திய பரீட்சைகள் புகுந்து அவற்றை சீர் குலையச் செய்துவிட்டன.

தினமும் பிள்ளைகள் தமது ஹோலிலேயே கொலைகளையும், பாய்ந்து பாய்ந்து டுஷ் பண்ணும் வன்செயல்களையும், அக்காமாடும் ஆன்றிமாடும் அத்தைமாடும் அலங்கோலமாக்கப்படும் நாச காரியங்களையும் பார்க்கின்றனர். அவற்றைப் பார்த்த பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடத்தில் தமது சுக மாணவர்களை ஒன்று, இரண்டு, மூன்று... என்று சுட்டுத்தள்ளி மகிழ்கிறார்கள்.

ஆரோக்கியமான நேர்மையுடனும், ஆனந்தமான நேர்த்தியுடனும் சர்வதேச ஒற்றுமையைக் கொண்டுவர வேண்டிய விளையாட்டுக்கள் சூதாட்ட வலையில் விழ்ந்துவிட, அதன் Heroக்கள், Zeroக்களாகி, நாணி கவிழ்ந்து நிற்கின்றனர்.

அரசியல், எல்லா நாடுகளிலும், மனித குலத்தின் அழிவுக்கு எயிட்ஸ் உடன் போட்டி போடுகின்றது.

ஆபிரஹாம் லிங்கனின் ஆத்மாவும் மகாத்மா காந்தியின் ஆத்மாவும் தினமும் சூட்டுக்கு இலக்காகுகின்றன.

உளவியல் :.ப்ரொயிட் காலத்தை மீறிய பரிமாணமும் பரிதாப நிலையும் அடைந்துள்ளது. அதன் தலையான வியாதி, பதட்டம் என்ற புற்றுநோயாக பரவுகின்றது. சனத்தொகையின் கட்டுமீறிய பெருக்கம், உலகின் வெப்ப நிலை அதிகரித்தல், சூழல் - நிலம், நீர், காற்று என மாக்ருதல், பொருளாதாரப் போர், சக்தி வளங்களின் பற்றாக்குறை என பல காரணங்கள் மனித மனத்தை நிலை குலைய வைக்கின்றன. இவ்வித பதட்ட மன நிலையை அல்வின் ரொ.ஃபர் (Alwin Toffler) என்பவர் Future Shock (எதிர்காலம் தரவுள்ள அதிர்ச்சி) என்று, அதே பெயருள்ள தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த நிலையில்தான் புதிய நூற்றாண்டு பிறந்துள்ளது. எதற்கும் பரிசாரம் உண்டு. விஞ்ஞானம் மனித மனத்தில் பிறந்து, தழைத்து வியாபிக்கும் ஞானம் ஆகும்.

அதன் செயற்பாடு மென்முறையா அல்லது வன்முறையா என்பதையும் மனித மனம்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும்.

எனவே, மனத்தின் பக்குவமும், நிதானம், நன்மை சார்ந்த செயற்பாடும் தான் மனித குலத்தைக் காப்பாற்ற முடியும். 20 ஆம் நூற்றாண்டு விஞ்ஞானத்தின் ஆதிக்கத்தில் இருந்தது. விஞ்ஞானம் தொடர்ந்து முன்னேற வேண்டும். அதற்கு ஈடுகொடுத்து மனித வாழ்வை சம நிலையில் வைக்கக் கூடியதும் மனம் சாந்ததுதான் - ஆத்மீகம். உண்மையில் மனத்திற்கும் மேலானது, அது ஆத்மா சார்ந்தது. தராசு ஒன்றின் ஒரு தட்டில் விஞ்ஞானம் என்றால், அடுத்த தட்டில் ஆத்மீகம் இருக்க வேண்டும். தட்டுகளில் ஒன்று பாரத்தால் தாழ்வதானால் ஆத்மீகம் தான் நிறை கூடியதாக இருக்க வேண்டும். அல்லாவிடில், விஞ்ஞானம் அழுத்தினால் அழிவு ஏற்படும்; தராசு பிடிக்க வேண்டியவர் உயிருடன் இருக்கமாட்டார், அல்லது பாரிய மனநோயாளியாக இருப்பார்! சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், 21ஆம் நூற்றாண்டின் செயற்பாடுகள் எதுவானாலும், ஆத்மீகத்தின் ஆணுசரணையுடன் இருக்கவேண்டும்.

அதற்கு இளம் வயதிலிருந்தே பிள்ளைகளுக்கு ஆத்மீக அடிப்படையில் கல்வி இருக்கவேண்டும். ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா வழங்கிய கல்வித் தத்துவமும், கற்பிக்கும் முறைகளும் பிள்ளைகளின் உள்ளங்களிலே இயற்கையாக இருக்கும் தெய்வீகத்தை மலரச் செய்வன. எமது மொழியில் உள்ள நல்ல நூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு, சாயியின் மனித மேம்பாடுகளைப் புகட்டுவதும், அவரது அறிவுரைகளை விளக்குவதும் விரும்பத்தக்கதாகும்.

இந்த நூல் சாயியின் அருளுரைகளையும் வள்ளுவரின் அறிவுக் குறள்களையும் ஒருங்கே வைத்து மனித மேம்பாட்டு வாழ்வை நோக்குகின்றது.

பகவான் சாயி பாபாவுக்கும், வள்ளுவர் பெருமானுக்கும் பல ஒற்றுமைகள்: அவர்கள் உலகப் பிரஜைகள், மதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள், சத்தியத்திற்கும் அறத்திற்கும் அர்த்தம்

தந்தவர்கள், அவர்கள் காலத்தின் கைதிகள் அல்லர். ஆகவே, இருவர் குரல்களும் ஒருமைப்பாட்டுடன் ஒலிக்கின்றன.

மனித மேம்பாட்டை 21ஆம் நூற்றாண்டில் நிலை நிறுத்துவதற்கு அந்தக் குரல்கள், கல்வித் திட்டத்தில் பதிய வேண்டும். அப்போது அன்பு நிலவும்.

அன்பு நிலவினால் வேறு என்ன வேண்டும்?

2 ஆத்மீக வழியில் கல்வி

ஈ சத்திய சாயி மனித மேம்பாட்டுக் கல்வி ஆத்மீகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அது எல்லா சமயங்களின் நல்ல நெறிகளை அரைவணைப்பது ஆகும்.

எல்லா சமயங்களின் அடிப்படைப் படிப்பினைகளிலும் ஆன்மீகத்திலும் உள் அடக்கிய கல்வி எமக்குத் தேவை ஆகும். அது எமது நாளாந்த வாழ்வில் மனித மேம்பாடுகளை வெளிக்கொண்டு வருவதாகவும், பொழிப்பாக எமது மனித வாழ்வின் நோக்கையே கொண்டுள்ளதாகவும் இருக்கும்! என்பது சாயியின் குரல்.

கல்வியின் நோக்கம் ஒழுக்கம் என்பது பகவானின் கல்வி நெறி ஆகும். கல்வியானது ஆத்மீக வழியில் இருப்பின் ஒருவரின் ஒழுக்கம் மனித மேம்பாடுகள் நிறைந்ததாக இருக்கும்.

வள்ளுவரின் குறளும் ஆத்மீக வழியிலே கூறப்பட்ட ஒழுக்க நூலாகும். மொழிகளில் முதல் எழுத்தாவது அ போல், இறைவனை முதலாவதாக உடையது உலகம், என்பது முதலாம் குறள். இந்த அகர ஓசையை, மொழிகள் பல வடிவங்களில் எழுதுகின்றன.

ஓம் என்ற பிரணவ ஓசைகூட அ-உ-ம் என்று அகரத்தை முதலாவதாக கொண்டுள்ளது.-

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி

பகவன் முதற்றே உலகு

(01)

கடவுள் எல்லா உயிர்களிலும் இருக்கிறார். எல்லா விதமான ஓசைகளிலும், அசைவுகளிலும், அறிவிலும், சக்தியிலும் இணைந்துள்ளார். அந்த ஆதி பகவனை பல் வடிவங்களில் வணங்கலாம். உருவம் இல்லாமலும் சும்பிடலாம். ஆகவே கல்வியிலும் கற்பதிலும் கடவுள் கட்டாட்சம் இருக்க வேண்டும். தூய பேரரறிவு வடிவாக உள்ள இறைவனின் (வாலறிவன்) நல்ல அடிகளைத் தொழுது வாழ முடியாவிடில், நீ கற்றதனால் என்ன பயன்? என்று கேட்கிறார் வள்ளுவர்.

கற்றதனால் ஆய பயன் என்கொல் வாலறிவன்

நற்றாள் தொழாஅர் எனின்

(02)

அந்த இறைவன் எங்கள் மனமாகிய மலரிலே இருக்கிறார். ஆகவே மனம் தெய்வீகம் கொண்டுள்ளது.

நீ கடவுளைத் தேடி எங்கேயும் போக வேண்டியதில்லை. தெய்வீகம் உன்னுள்ளே உள்ளது.²

என்று பகவான் பாபா கூறுகிறார்.

அந்த தெய்வீகம், அதன் இறைமை எப்படிப்பட்டது? வள்ளுவர் கடவுளை பின்வருமாறு வாழ்த்துகிறார்:

- * விருப்பும் வெறுப்பும் இல்லாதவர்.
- * ஐம்பொறிகளான - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி - ஆகியவற்றின் வழியாகப் பிறக்கும் ஆசைகளையும் விட்டவர்.
- * அறக்கடலாகவும் குணசீலனாகவும் உள்ளவர்.
- * எட்டு வகையான குணங்களை உடையவர்.

வள்ளுவர் குறிப்பிட்ட எட்டு வகையான குணங்களை, பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபாவின் அருள்மொழிகளிலிருந்து பின்வருமாறு இனம் காணலாம்.³

- அழியாத தன்மை உடையவர்- சத்தியமானவர்
- அணுவிலும் சிறியர், பிரபஞ்சத்திலும் பெரியவர்.
- எல்லாம் அறிந்தவர்
- அதி உயர் வல்லமையும் சக்தியும் உள்ளவர்.
- எங்கும், எல்லா உயிர்களிலும் உள்ளவர்.
- எல்லாருக்கும் பொதுவானவர்.
- விருப்பு- வெறுப்பு அற்றவர்
- புனிதமான அன்பு-ஆனந்தமயமானவர்.

மேலும் பகவான் கூறுகிறார்:

நீ தாய்மையாக, புனிதமாக, இறைவன் மேல் சுயநலம் இல்லாத அன்புடன் இருந்தால் தெய்வீகம் அந்த நேரமே தோன்றும்.⁴

கடவுள்தன்மையான குணங்கள் உன்னிடமும் தோன்றும். உண்மையில் உன்னிடம் இயற்கையாக இருக்கும் அந்தக் குணங்களை மலரச் செய்வதே கல்வியின் நோக்கமாகும்.

உனது எண்ணம், சொல், செயல் இவற்றின் ஒருமைப்பாடே தெய்வீகம் எனப்படும்.⁵

உனது ஆளுமையில் உள்ள தெய்வீகமானது நீ, அடக்கமுடையவனாகவும், உண்மை, அன்பு, உறுதி, விருப்பு வெறுப்பின்மை உள்ளவனாகவும், சேவை செய்யும் மனமுடையவனாகவும் வாழ வைக்கும்.⁶

ஆகவே தெய்வத்தன்மையுடைய மனித குணங்களே மனித மேம்பாடுகள் எனப்படும். அத்தகைய மேம்பாடுகளுடன் இந்த வையகத்தில் வாழ்பவர்கள், தெய்வங்களாகவே வைத்து மதிக்கப்படுவார்கள். இது வள்ளுவர் வாக்கு:

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான்உறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். (50)

ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா கூறும் மனித மேம்பாடுகள் எவை? அந்த மேம்பாடுகளின் மகிமைகளையும் தேவைகளையும் பகவானும் வள்ளுவர் பெருமானும் எங்ஙனம் காட்டுகின்றனர்? இனி வரும் அத்தியாயங்கள் இந்த கேள்விகளுக்கே விடைகாண முயல்கின்றன.

3 மனித மேம்பாடுகளும் உப மேம்பாடுகளும் (Human values and Sub - values)

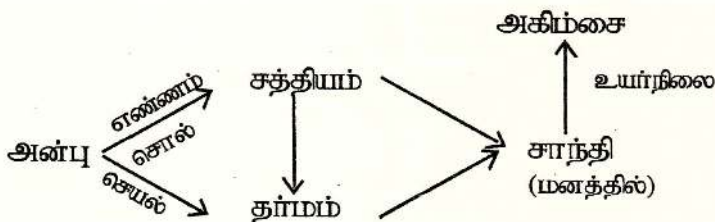
ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா தரும் *மனித மேம்பாடுகள்* ஐந்து;
அவையாவன:

அன்பு (பிரேமை)
சத்தியம்
தர்மம்
சாந்தி (அமைதி)
அகிம்சை

நல்லவர்களின் வாழ்விலே காணப்படும் பல விதமான நற்சிந்தனைகளும், உண்மையான பேச்சுக்களும், சுயநலம் அற்ற செயல்களும், அமைதியான உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளும், வெளியே காணப்படாத தெய்வீக அதிர்வுகளும் இந்த ஐந்து மேம்பாடுகளின் *உப மேம்பாடுகளாக* அமையும்.

பாபா தந்துள்ள ஐந்து மனித மேம்பாடுகளின் தலையான மேம்பாடு *அன்பு* ஆகும். அது தான் எல்லா மேம்பாடுகளின் ஆணிவேர், அத்திவாரம், அடி நிரோட்டம் என்று எல்லாம் கூறப்படுகின்றது. மற்ற மேம்பாடுகளான சத்தியம், தர்மம், சாந்தி, அகிம்சை ஆகியனவும் அவை சார்ந்த உப மேம்பாடுகளும் அன்பு என்ற சக்தியிலிருந்தே தோன்றுகின்றன.

அன்பு ஒரு தெய்வீக சக்தி. அன்பு சிந்தனையாக விளைந்து வாய் மொழியாக வரும்போது அது *சத்தியம்* எனப்படுகின்றது. அன்பு வழி வந்த சத்தியத்தின் அடிப்படையில் ஒருவரின் செயல் *தர்மம்* என்று கொள்ளப்படுகின்றது. ஒருவர் எண்ணத்திலும் சொல்லிலும் சத்தியம், அவர் செயலில் தர்மம் என்ற நிலையில், அவர் உள்ளத்தில் *சாந்தி* நிலவும். சாந்தி நிலையில் இருக்கும் ஒருவர் தனது ஆத்மாவுடன் பேசக்கூடியவராக இருப்பார். அந்த ஆத்மா சதா, எது நல்லது, எது தீயது என்று எடை போட்டபடியே இருக்கும். எந்த உயிருக்கும் (தனக்கும் கூட) எண்ணம்-சொல்-செயல் மூலம் தீங்கு விளைவிக்க விடாது. எல்லோரிலும் கடவுள் இருக்கிறார் என்று உணர்த்தியவாறு இருக்கும். இந்த மேலான மேம்பாடுதான் *அகிம்சை* என்று பகவான் தெரிவிக்கின்றார். (படம் பார்க்கவும்)



படம்: பகவான் தரும் ஐந்து மேம்பாடுகள்.

உப மேம்பாடுகள்

நமது வாழ்விலே, ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், நம்மைச் சூழ்ந்த சமூகத்திலும், நாட்டிலும், மனிதனை மனிதனாக மதித்து சிந்திப்பதும், பேசுவதும், செயற்படுவதும் மனித உப மேம்பாடுகளாகும். ஆகவே சிந்தனை, சொல், செயல், உணர்வு, உயர் மனநிலை ஆகியவற்றை வைத்து சகல உப மேம்பாடுகளையும் பகவானின் ஐந்து மனித மேம்பாடுகளுக்குள் இனம் காணலாம். சில உதாரணங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன:

உபமேம்பாடுகள்

மனித மேம்பாடு

- | | |
|--|---|
| <p>* உண்மை பேசுதல்
முதியோரை மதித்தல்
உள்ளதை வைத்து திருப்தி அடைதல்.
நட்பு
எல்லா மதங்களையும் மதித்தல்</p> | <p>சத்தியம்
தர்மம்
சாந்தி
அன்பு
அகிம்சை</p> |
| <p>* நியாயம் காணல்
ஒழுக்கம் கடைப்பிடித்தல்
பொறுமை
கடவுள் பக்தி
நடுவு நிலைமை</p> | <p>சத்தியம்
தர்மம்
சாந்தி
அன்பு
அகிம்சை</p> |
| <p>* தன்னை அறிதல்
தொழிலுக்கு மதிப்பு அளித்தல்
ஒரு மனப்பாடு
மனித நேயம்
சூழல் தூய்மை</p> | <p>சத்தியம்
தர்மம்
சாந்தி
அன்பு
அகிம்சை</p> |

ஒழுக்கத்தின் (character) குணங்களே மனித மேம்பாடுகள். அவற்றின் கூறுகளே உப மேம்பாடுகள். அவை சூரிய ஒளியிலே ஏழு வித நிற அலைகள் போலவும், அதன் கண்காண முடியாத அதிர்வுகள் போலவும் இரண்டறக் கலந்துள்ளன. ஆய்வு சிந்தனை உள்ளவர்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட உப மேம்பாடு சத்தியமா-தர்மமா அல்லது சாந்தியா-அகிம்சையா என்று விவாதிக்கலாம். ஈற்றில் இவை எல்லாமே அன்பு வழி வந்தவையே என்று எண்ணும் போது சர்ச்சை தேவை அற்றுப் போகின்றது. *அன்பு* என்ற புனிதமான ஆற்றிலிருந்து வரும் சிந்தனையுடன் பேச்சும் செயலும் இருந்தால் மனிதன் மனிதனாக வாழ முடியும்: மனிதன் தெய்வமும் ஆகலாம்.

நான் மனிதன்: மிருகமல்ல,
நான் தெய்வீகம் உள்ளவன்.

என்று கூறிக்கொள்ளுமாறு பசுவான் பாபா அறிவுரை தருகிறார்.

திருக்குறளில் மனித மேம்பாடுகளும் உபமேம்பாடுகளும்.

திருக்குறள் ஒரு நீதி நூல். ஆகவே அதன் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் வாழ்க்கை நியதிக்கு ஏற்ற மனித உப மேம்பாடுகள் உண்டு. பசுவானின் ஐந்து மனித மேம்பாடுகளின் அடிப்படையில் இவற்றை இனம் காணும் முயற்சியாக, இந்த நூல் அமைகின்றது.

4 அன்பு

எல்லா மனித மேம்பாடுகளுக்கும் தாயானது அன்புதான். பகவான் சாயி பாபா கூறுகிறார்:

- * அன்பே கடவுள் ¹
God is Love: Love is God
- * ஒழுக்கத்தின் அடிப்படை அன்பாகும்.
- * இதயத்திலே அன்பு குடிகொண்டால், அங்கே பொறாமை, குரோதம், பொய்மை இவற்றிற்கு இடம் இல்லை.
- * என்னுடைய அதி அற்புதம் அன்புதான். அன்பினால் முழு மனித குலத்தின் நேசத்தைப் பெறமுடியும்.
- * அன்பு மிகக் கடினமான இதயங்களையும் கரைய வைக்கும்.
- * அன்பு மிகப் பயங்கரமான மிருகங்களையும் சாதுவாக்கும்.
- * அன்பு மட்டும்தான் உன்னை மற்றவர்களுடனும், கடவுளுடனும் பிணைக்கக் கூடியது.
- * கடவுளை அடைவதற்கு அன்பு ஒன்றே போதுமானது.
- * அன்பின் மறு பெயர் தர்மமாகும்.
- * அன்பின் மூலமே ஆத்மாவை அறிய முடியும்.²

நமது வாழ்க்கையின் பண்பே அன்பு என்கிறார் வள்ளுவர். அத்துடன் அன்பு செயலாகும்போது அதன் பயன் அறம்(தர்மம்) என்கிறார்.

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது (45)

ஆகவே:

அன்பு	→	அறம் (தர்மம்)
(பண்பு)	→	பயன்

அன்பு என்ற மூல மேம்பாட்டின் உயரிய உப மேம்பாடு **நட்பு** ஆகும். இன்னும் ஒரு உப மேம்பாடு ஆர்வம். ஆர்வம் என்பதை பத்தி,

விருப்பம், பற்றுள்ளம், ஞான நேயம் என்று கொள்ள முடிகிறது. ஆகவே இவை எல்லாம் கூட அன்பின் உப மேம்பாடுகளே. இனி, அன்பும் ஆர்வமும் ஒருவரின் உரிமையாகி, அவை அவரின் செல்வம் (உடைமை) ஆகும்போது அவர் பெரும் சிறப்பு அடைகிறார். அது நண்பு (நட்பு) எனப்படும். இந்த உறவை தர்மமாகவும் கொள்ளலாம். ஆகவே நட்பு என்பதை தர்மம் என்ற மேம்பாடாகவும் கருதமுடிகிறது. அத்தகைய நட்பு எவ்வித பிரதி உபகாரமும் நாடாது உதவி செய்யக்கூடாது. அது எதையும் *நாடாத சிறப்பு* உடையது. அன்பின் இத்தகைய உடைமைகளும் ஒரு குறளில் பொதிந்துள்ளன:

அன்புநும் ஆர்வம் உடைமை அதுநும்
நண்புஎன்னும் நாடாச் சிறப்பு (74)

இந்த உலகிலே அன்பு வாழ்வின் பயனாக இன்னும் ஒரு சிறப்பும் எம்மை எய்துகின்றது. அது நாம் அடையும் *இன்பம்* ஆகும்.

குறள்:

அன்புற்று அமர்ந்த வழக்குஎன்ப வையகத்து
இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு (75)

திருவள்ளுவர் குறிப்பிடுவது சிற்றின்பம் அல்ல; அது அகத்தின் ஆனந்தம். சாயி பகவானின் மனித மேம்பாடு வரிசையில் இது *சாந்தி* ஆகும்; அல்லது சாந்தியின் உப மேம்பாடு ஆகும்.

ஒருவர் அன்புடையவராக வாழ்ந்த வாழ்வின் பயனாகவே அவர் உலகத்தில் இன்பம் (சாந்தி) அடைகின்றார். இதையே குறள் கூறுகின்றது.

அன்பின் வழியிலே இன்னும் ஒரு படி நிலை உண்டு: அதை வள்ளுவர் *உயிர்நிலை* என்று காண்கிறார். அந்த நிலை இல்லாவிடில் மனிதன் வெறும் உடம்புதான்-எனும்புக்கூடு, அதன் மேல் தோல் போர்வை:

அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதுஇலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு (80)

வள்ளுவர் சிந்தனையில் உயிர்நிலை என்ற பதத்தின் உண்மையை அறிவதற்கு பகவான் சாயியின் அறிவுரைகள் உதவுகின்றன. சாயி கூறுகின்றார்.

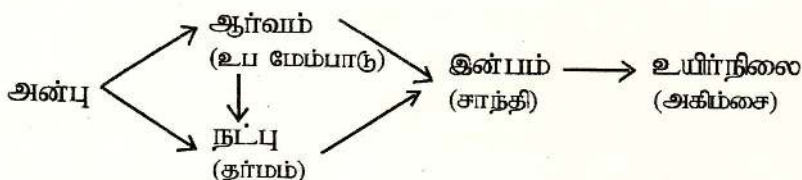
* நீ வெறும் உடல் அல்ல.

* மனிதன் சதையும் இரத்தமும் கொண்ட வெறும் பிராணி அல்ல. அவன் ஆத்மா உருவானவன். இந்த உண்மையை அவன் உணர்ந்தால் தான், ஆத்மீகம் அவனில் தெளிவாகும்.

* உண்டையில் உன்னை உணரவும், உன்னுள்உறைபவரை அறியவும் தான் உடல் உனக்குத் தரப்பட்டுள்ளது.

எனவே வள்ளுவர் குறளில் அன்பின் வழியது உயிர்நிலை என்பதை ஆன்மாவை அறிந்த நிலை என்று கொள்ளுதல் பொருத்தமாகும். இந்நிலை ஸ்ரீ சத்திய சாயி மனித மேம்பாடுகளில் *அகிம்சை* நிலையைச் சேரும்.

இந்த விளக்க அடிப்படையில் மேலே குறிப்பிட்ட மூன்று குறள்களின் (74, 75 & 80) கருத்துக்களை பின்வரும் படம் மூலம் மனித மேம்பாட்டு நோக்கில் காட்டலாம்.



வாழும்போது அன்புடன் நிறைந்த ஒருவரின் இறந்த உடல் உறுப்புக்கள் கூட உயிராகி மற்றொருவருக்கு உதவுகின்றன. உயிருடன் இருக்கும்போது கூட தனது உறுப்புக்களைத் தானம் செய்பவர் அன்புடையவர். வள்ளுவர் ஒரு ஞானி, அதனாலேதான் உறுப்புக்களின் தானமும், அத்தகைய சத்திர சிகிச்சையும் வருவதற்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்தக் குறளை பொழியமுடிந்தது.

அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குஉரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு. (72)

கண், சிறுநீரகம், இரத்தம் ஆகியவற்றைத் தானம் செய்வதுடன் இறந்தபின் தமது உடலைக் கூறுசெய்து மருத்துவ மாணவர் பாடிப்பதற்கும் ஒப்புதல் எழுத்தில் தரும் அன்புடையாரும் உண்டு.

5 சத்தியம்

அன்பு, எண்ணமாகவும் சொல்லாகவும் செழிக்கும் போது சத்தியம் என்ற மனித மேம்பாடு ஆகின்றது. சத்தியம் தான் தர்மத்திற்கு அடிப்படை என்கிறார் சாயி.

அன்பு ———> சத்தியம் ———> தர்மம் (அறம்)

ஒருவன் தன் மனத்தில் மாசு இல்லாதவனாக இருக்கவேண்டும். அதுவே அறம். ஏனெனில் அப்போது அவனுடைய செயல்கள் எல்லாம் தர்மமாகவே இருக்கும். மனத்திலே மாசு இருப்பின் தர்மம் போல் தோன்றும் கைங்கரியங்கள் எல்லாம் ஆகுலங்கள் - வெறும் ஆரவாரங்கள் தாம்.

இது குறள்:

மனத்துக்கண் மாசுஇலன் ஆதல் அனைத்துஅறன்
ஆகுல நீர பிற (34)

[சத்தியம் என்ற மேம்பாட்டின் வேறு சொற்களாவன: உண்மை, வாய்மை, மெய்மை, பொய்யாமை.]

உள்ளத்திலே சத்தியத்தை பகவான் பாபா வலியுறுத்துகின்றார்:

*நீ செய்வதை வைத்து அது நல்லதா கெட்டதா என்று கூற முடியாது.
நீ நல்லவனாக இருந்தால் நீ செய்வது எல்லாம் நல்லவையாக இருக்கும்.*

வள்ளுவரும் கூறுகிறார்:

நீ பொய்யாமை என்ற குணத்தை பொய்யாமல் (தவறாமல்) கடைப்பிடித்தால், அறம் (தர்மம்) என்று எதையும் சொல்லிச் செய்ய வேண்டியது இல்லை. ஏனெனில் நீ செய்வன எல்லாம் அறமாகவே இருக்கும்.

இரு அடிகளிலே:

பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. (297)

சத்தியம், தூய்மை, தர்மம் ஆகியன கடவுளின் திருவுருவம்,²
என்கிறார் சாயி..

மேலும் கூறுகிறார்:

உனது உண்மை நிலை சத்தியம் (உண்மை), சிவம் (நன்மை),
சுந்தரம் (அழகு) ³ என்று.

உள்ளத்திலே சத்தியம்; சத்தியம் என்றும் அழியாதது, எனவே
அது கடவுள் நிலை, எல்லோரினும் உண்டு என்ற கருத்துக்களைப்
பிரதிபலிக்கும் ஒரு குறள் உண்டு.

உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின் உலகத்தார்
உள்வத்துள் எல்லாம் உளன் (294)

உலகத்தார் உள்ளத்தில் எல்லாம் நிறைந்திருப்பவர் கடவுள்
ஒருவரே. மனிதனும் தெய்வம் ஆகலாம். எப்போது? தனது
உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகினால்.

சாயி பக்தர்களுக்கு, பகவான் தொடர்ந்து கூறும் ஒரு அருள்
மொழி உண்டு.

நான் கடவுள்: நீயும் கடவுளே
நீ அதை உணராமல் இருக்கிறாய்

அதற்குக் காரணம் எமது உள்ளங்களில் உண்மை
இல்லாததுதான்; உண்மை இருப்பின் எமது ஆத்மாவையும் அதன்
கடவுள் தன்மையையும் நாம் உணர்ந்து கொள்வோம்.

சத்தியம் பற்றி சாயியின் குரல்கள்:

- * சத்தியம் அறியாமையை அழிக்கும்⁴
- * சத்தியம் பயமற்ற தன்மையை தரும்⁵
- * சத்தியம் ஒழுக்கத்தின் மூச்சு ஆகும்⁵
- * சத்தியமும் தர்மமும் இரு கண்கள் போல, தேரின் இரு
சக்கரங்கள் போல, இரண்டும் இணை பிரிக்கமுடியாதன.⁵
- * சத்தியத்திற்கு மேலானது ஒன்றுமில்லை.⁶
- * சத்தியம் கடவுள் ⁷

ஆகவேதான் வள்ளுவரும் கூறினார்,

யாம்மெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்துஒன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிற (300)

அதாவது சாயியின் சொல்தான். வாய்மையில் மேலானது ஒன்றும் இல்லை. நாம் மெய் என எதை எதையோ கண்டிருக்கலாம் (நம்பியும் இருக்கலாம்) ஆனால் வாய்மையை விட எத்தன்மையானும் நல்லவற்றை வேறு ஒன்றிலும் காணமுடியாது. ஏனெனில் வாய்மை உள்ளத்து அன்பில் தோன்றுவது அது தர்மம் செய்வதற்குச் சக்தியும் ஆகும். முடிவில் மனச் சாந்தி.... அகிம்சை நிலை.... ஏற்படுகிறது.

சத்தியம் என்ற மனித மேம்பாட்டின் சில
உப மேம்பாடுகள்

1 புறம் கூறாமை

பகவான் சாயியின் ஒன்பது ஒழுக்கக் கோட்பாடுகளில் ஒன்று பின்வருமாறு:

ஒருவரைப் பற்றி தீதாகப் பேசாதே, முக்கியமாக அவர் இல்லாத போது.

வள்ளுவர் தனது நூலில் புறங் கூறாமை என்ற அதிகாரத்தில் இதையே அழுத்துகிறார்.

அறம்கூறான் அல்ல செயினும் ஒருவன்
புறம்கூறான் என்றல் இனிது (181)

ஒருவன் அறத்தைப் பற்றி நல்லது ஏதும் பேசாதவனாகவும், பாவமே புரிபவனாகவும் இருந்தாலும், அவன் பிறரைப் பற்றிப் புறம் கூறாது இருப்பின் அதுவே நல்லது.

புறம் கூறாதது மிகச் சிறந்த பண்புகளில் ஒன்று. புறம் கூறாதவன் நெஞ்சிலே அன்பு உண்டு. ஆகையால் அவன் என்ன பெரிய பாவம் செய்யப்போகிறான்?

இனி, அறத்தைப் பற்றிப் பேசி, மேடைகளில் பிரசங்கங்கள் செய்பவர்கள் உண்டு. இவர்களுக்குப் பிறரைப் பற்றி புறம் கூறும்

புன்மையான (அற்ப, சிறுமையான, புல்லிய) குணம் இருப்பின், அவர்களின் நெஞ்சின் அன்மை(தீமை, அன்பு இல்லாமை) தெரிந்துவிடும்.

அறம்சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை புறம்சொல்லும்
புன்மையால் காணப் படும். (185)

ஆகவே,

புறம்கூறிப் பொய்த்துஉயிர் வாழ்தலின் சாதல்
அறம்கூறும் ஆக்கம் தரும். (183)

புறம் கூறுவது சத்தியம் அல்ல; அது பொய்மை, ஆகவே புறம் கூறுபவரின் வாழ்வே பொய்யானது. அவர்கள் ஐறக்கும் போது அதர்மம் ஐறக்கின்றது. ஆகவே சாதலின் பின்புதான் அவருக்கு அற நூல்கள் கூறும் ஆக்கத்தைத் தரும்.

2 பயனில் சொல்லாமை

(பயனில்லாத வீண் சொற்களைச் சொல்லாதிருத்தல்)

திருவள்ளுவர் பெருமான் பயனில்லாத சொற்கள் ஒன்றையேனும் சொல்லவில்லை. அதனாலேதான் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக திருக்குறள் தமிழ் மக்களின் முதல் நூலாகவும், உலகிலே சிறந்த நூல்களில் ஒன்றாகவும் போற்றப்படுகின்றது.

வள்ளுவர் சொல்கிறார்:

சொல்லுக சொல்லின் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல் (200)

அப்படி பயன் இல்லாத சொற்களை பலரும் வெறுக்கும் படியாக ஒருவன் சொல்லுவானானால் அவன் எல்லோராலும் இகழப்படுவான்.

பல்லார் முனியப் பயன்இல சொல்லுவான்
எல்லாரும் எள்ளப் படும் (191)

அவன் எள்ளி நகைக்கப்படுவான் என்று கூடச் சொல்லலாம். ஆகவே, அரிய பயன்களை ஆயும் ஆய்வான அறிவினர் பெரும் பயன் தராத சொற்களைச் சொல்லமாட்டார்.

குறள் மொழியில்:

அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல் (198)

* ஆயும் மனம் கூட சத்தியத்தின் ஒரு உப மேம்பாடுதான்.

பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லும் ஒருவன் தேவை இல்லாத விடயங்களையும் (பாரித்து) அலம்புவான். அவன் பேசும் பேச்சே அவன் திருவாளர் 'நயன் இலன்' என்று சொல்லும் - விரும்பத்தகாதவன், பேச்சு மொழியில் உதவாக்கரை!

நயன் இலன் என்பது சொல்லும் பயன் இல
பாரித்து உரைக்கும் உரை (193)

பகவான் சாயி, ஒருவரின் பேச்சு சத்தியமாக இருக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்துபவர். பகவான் கூறுகிறார்:

பேச்சு -அதாவது நாம் உபயோகிக்கும் சொற்களுக்கு மிக அதிகமான சக்தி உண்டு. சொற்களுக்கு நாம் விலை கொடுப்பதில்லை, ஆனால் அவை மிகவும் மதிப்புள்ளவை. ஆகையால் அவற்றைக் கவனமாக உபயோகிக்க வேண்டும். தேவையற்ற அரட்டைக்கு அவற்றைக் கையாளப் படாது: தூய்மையான பயனுள்ள தேவைகளுக்கே பயன்படுத்த வேண்டும்.⁸

மேலும், பகவான் கூறுகிறார்:

அதிகம் பேசுவது ஒருவரின் மனத்திற்கு தீங்கு விளைவித்து அவரது ஞாபக சக்தியை அழிக்கும்...

அத்துடன் நாக்கு (பேச்சு) நான்கு பாவங்களைச் செய்யக்கூடியது. அவை:

பொய்பேசுதல், மற்றவர்கள் மீது குற்றம் கூறல், மற்றவர்கள் பற்றி கதை கூறல், அதிகம் பேசுதல் என்பனவாம்.

.... இவற்றினால் உனக்கு கெட்ட பெயரே உண்டாகும்.⁹

3 கள்ளாமை

(பிறர் பொருளை அவரை வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருதாமை)

கள்ளாமை உள்ளத்தின் உள்ளனுடன் (நினைத்தனுடன்) சம்பந்தப்பட்டது. ஆகவேதான் கள்ளாமை சத்தியத்தின் உபமேம்பாடு என்று கொள்ளப்படுகிறது.

தன்னைப் பிறர் எள்ளாது (இகழாது) வாழ விரும்புகின்றவன் எந்த விதமான பொருளையும் பிறரிடமிருந்து வஞ்சித்துக் கொள்ள நினைக்காதபடி தன் நெஞ்சைக் காக்கவேண்டும்.

எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் எனைத்து ஒன்றும்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு (281)

எனைத்து ஒன்றும் என்று வள்ளுவர் கூறுவது வெறும் பொருட்களை மட்டும் குறிப்பதாகக் கொள்ளக்கூடாது.

பகவான் சாயி பின் வருமாறு கூறியிருக்கிறார்:

ஒருவரைக் குற்றம் கண்டு பேசி அவருக்குக் கேடு விளைவிப்பதும் களவுதான், ஏனெனில் அவரது நல்ல பெயர் பறிக்கப்படுகின்றது.¹⁰

அதேபோல் பிறரின் பதவி, பட்டம், பரிசு, புகழ் ஆகியவற்றை தகாத முறையில் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்வதும் களவுதான். அப்படியான எண்ணம் மனத்தில் இல்லாமையும் கள்ளாமையில் அடங்கும்.

4 நிலையாமை உணர்தல்

சத்தியம்- தர்மம் நிலைக்கும் தன்மை உடையன. அதே போல் ஆத்மா அழியாததன்மை உடையது. நமது உடனும் பொருளும் நிலைப்பதில்லை. இதை உணர்வது அவசியம். பகவான் பின்வருமாறு அறிவுரை தருகிறார்:

நிரந்தரம் இல்லாத இன்பம் நிலையில்லாத செல்வம், நிச்சயமில்லாத பதவி, போகங்கள் இவற்றையே நாடி இந்த உலகிலே உன்னை இழந்துபோகாதே. நீ வாழும் வரை உனது வழியிலே வரும் இன்பங்களை, நீ அனுபவிக்கலாம். உனது உடனுடன் உனக்குத் தொடர்பு இருக்கும் வரை உனக்கு உனது ஊர், நாடு என்று தொடர்பு

கூட இருக்கும். ஐம்பூதங்களால் அமைக்கப்பட்ட இந்த உலகை நீ உண்மை என்று கருதும் வரை, அதே ஐம்பூதங்களால் ஆன உனது உடலையும் பாதுகாக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் உண்மையில் இவற்றைப் பற்றிச் சிந்தித்து உனது நோத்கை வீணாக்காதே. நீ எப்போதும் உனது இலக்கை ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும் (கடவுளை அறிவது).¹¹

வள்ளுவரும் கூறுகிறார்: நிலையில்லாதவற்றை நிலையானவை என்று உணரும் புல் அறிவு கடை கோளாதாகும்.

நில்லா தவற்றை நிலையின என்று உணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை (331)

ஆகவே வாழும் போது ஒருவர் இந்த உண்மையை உணர்ந்து அகங்காரத்தை அகற்ற வேண்டும். கிடைத்த செல்வத்தைப் பகிர்ந்து தர்மம் செய்யவேண்டும். உடலால் சேவை செய்யவேண்டும். கடவுளை உணர வேண்டும்.

5. மெய் உணர்தல்

மெய் உணர்தல் = உண்மையை, சத்தியத்தை அறிதல்; பகுத்தறிதல்.

உண்மையான பக்தி வளர்வதற்கு 5D தேவை என்று பகவான் கூறுகிறார். அதில் ஒன்று Discrimination, அதாவது பகுத்தறிதல். மற்றவை Dedication (அர்ப்பணம்), Devotion (பக்தி), Discipline (ஒழுக்கம்), Determination (சங்கற்பம்).

பகுத்தறிதல் பற்றி பகவான் சாயி:

எல்லைகள் அறிந்து நீ வாழ் வேண்டும். அது மட்டும் அல்ல, பகுத்தறிபும் ஞானம் உளக்கு வேண்டும். எது நல்லது, தீயது, எது சரி, தவறு என்று நாம் தீர்மானிக்க வேண்டும். பகுத்தறிதல் வல்லமை மிருகங்களுக்கு இல்லை.... இதுதான் மிருகங்களுக்கும் நமக்கும் உள்ள வேற்றுமை. பகுத்தறிய முடியாவிடில் நீ இரண்டு கால்களையுடைய மிருகம்தான்.¹³

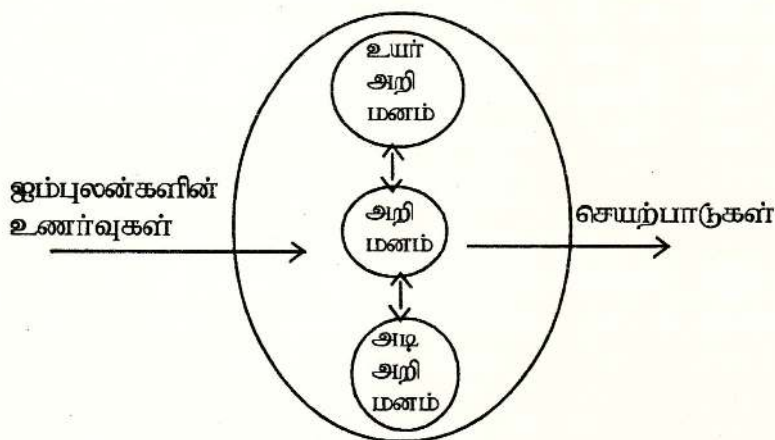
வள்ளுவர் 'மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு' என்று இரண்டு குறள்களில் கூறுகின்றார்.

எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. (355)

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு (423)

எப்பொருள், எந்தத் தன்மையைக் கொண்டிருந்தாலும், யார் யார் வாய் மூலம் கேட்டிருப்பினும், அதனை ஆராய்ந்து அதன் உண்மையான இயல்பை, தன்மையை, அர்த்தத்தைக் கண்டு கொள்வதுதான் அறிவு என்று கூறியிருக்கிறார் வள்ளுவர். அந்த அறிவு நமக்கு மிகவும் அவசியம். அல்லாவிடில் நாம் பொய்யான அர்த்தத்தைக் கற்பனை செய்து தவறான செயல்களில் ஈடுபடக் கூடும்.

இன்னும் இரண்டு குறள்கள் இதனை விளக்குகின்றன. அதற்கு முன் கீழே உள்ள படத்தைக் கவனிக்கவும்.



ஐம்புலன்களாகிய - சுவை, பார்வை, தொடுகை (ஊறு), ஓசை, நாற்றம்- என்ற உணர்வுகளை எமது அடி மனத்தை (conscious mind) வந்து அடைகின்றன. இவற்றை உள்வாங்கும் அடி மனத்தின் நிலைக்கு ஏற்ப நாம் செயற்படுகிறோம். அந்தச் செயற்பாட்டின் சிறப்பிலேயே உலகுடன் ஒருவரின் தொடர்பு தங்கியுள்ளது.

குறள்:

சுவைஒளி ஊறுஓசை நாற்றம்என்று ஐந்தின்
வகைதொரிவான் கட்டே உலகு (27)

ஒரு நாய், உணவு இருக்கும் பாத்திரம் ஒன்றைப் பார்த்ததும் அல்லது உணவை நுகர்ந்ததும் அதில் வாய் வைக்கும். ஆனால், ஒரு மனிதன் அப்படியா? அவன் இது நல்ல உணவா? இது எனது உணவா? இது தகுந்த இடமா? சரியான நேரமா என்று எல்லாம் ஆராய்ந்த பின்பே கை வைப்பான்.

இப்படியாக அறிமனம் சீத்திப்பதுதான் பகுத்தறிதல் எனப்படும். மெய் உணர்தலும் அதுவே. அத்தகைய மெய் உணர்வு இல்லாதவர்க்கு ஐம்புலன்களின் உணர்ச்சிகள் போதுமான அளவு இருப்பினும் அவற்றால் பயன் இல்லை. உணர்வுகள் மனத்திற்கு வந்ததும் மிருகங்கள் போல் செயற்படுவார்கள்.

குறள்:

ஐஉணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயம்பின்றே
மெய்உணர்வு இல்லா தவர்க்கு (354)
(பலம் = பயன்)

பகவான் சாயி ஐம்புலன்களை அடக்கி ஆள வேண்டும் என்று பல உரைகளில் கூறியுள்ளார். அவரது அருள்வாக்குகள் பல இதனையே வலியுறுத்துகின்றன. சுருக்கமாக, 'மெய் இன்பத்தை நாடுபவர்கள் புலன்களினால் வரும் உணர்வு இன்பங்கள் வழியே அலையப்படாது' என்று கூறுகிறார்.

ஆகவே, ஐம்புலன்களினால் கிடைத்த செய்தியைச் சீர்தூக்கிச் செயற்பட வேண்டும். நல்ல செய்திகளையும் அனுபவங்களையும் அடிமனத்திலிருந்து அடி அறி மனத்திற்கு (sub conscious mind) அனுப்பிச் சேகரித்து வைக்கலாம். கெட்டவற்றைக் கண்டிப்பாக அடி அறி மனத்திற்கு அனுப்பப்படாது; மறந்து போக வேண்டும்.

இனி, ஆத்ம சாதனை செய்யவர்கள், அறிமனம் பெற்றுக்கொண்ட உணர்வுகள் மூலம் அதி உயர் உண்மைகளையும் அறிய முடியும். பல அரிய சாதனைகளைச் சாதிக்க முடியும். அந்த நிலையில் அவர்கள் தமது உயர் அறி மனத்தை (super conscious mind) உபயோகிப்பர். [இது பற்றி மேலும் எட்டாம் அத்தியாயத்தில் குறிப்பிடுவோம்.]

ஒரு பற்றற்ற நிலையில் இத்தகைய உயர் ஞானத்தை இலகுவில் அடையமுடியும். அதனாலேதான் வள்ளுவர் பெருமான் மெய்யுணர்தலை *துறவு* என்ற அதிகாரத்தின் பின் தனது நூலில் வைத்தார் என்று உரை ஆசிரியர்கள் கூறுவர்.

ஒரு குறள், மெய்யுணர்தலுக்கும் இன்ப நிலைக்கும் (சாந்தி நிலை) உள்ள தொடர்பைக் காட்டுகின்றது. அதாவது:

இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு (352)

மருள் (மயக்கம்) நீங்கி மாச இல்லாத காட்சி (அறிவு) உள்ளவருக்கு, இருளான அறிவின்மையும் துன்பமும் நீங்கிய இன்ப நிலை ஏற்படும்.

இத்தகைய *இன்ப நிலையை* சாயியின் மேம்பாடுகளில் *சாந்தி* என்று கொள்கிறோம்.

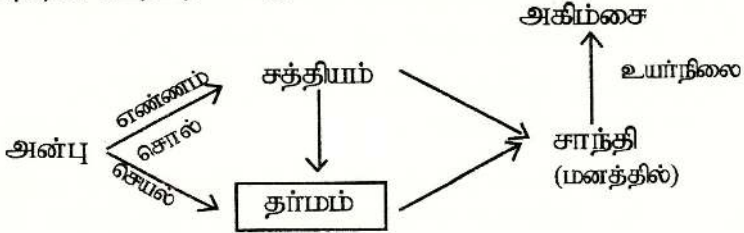
நான்காம் அத்தியாயத்தில் 75 ஆம் குறளை வைத்து இதனைப் பார்த்தோம்.

ஆகவே:

மெய்யுணர்வு	—————→	இன்பம்
(சத்தியம்)		(சாந்தி)

6 தர்மம் (அறம்)

ஹீ சத்திய சாயி பாபா வகுத்த ஐந்து மனித மேம்பாடுகளில் தர்மம் என்ற தன் இடத்தை மீண்டும் பார்ப்போம்.



பகவான் சாயி கூறுகிறார்:

- * தர்மத்தின் பிறப்பிடம் இதயம்தான். இதயத்திலே உதிக்கும் தூய்மையான எண்ணங்கள் செயற்படும் போது தர்மம் என்று கூறப்படுகிறது...
- * அது ஆத்மாவின் உட்பொருளைப் பிரதிபலிக்கின்றது...¹
- * தர்மம் சத்தியத்தில் தாங்கி உள்ளது. ஆகவே, சத்தியத்தில் மேலான தர்மம் இல்லை என்பார்கள்.²

வள்ளுவரின் மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆக இருப்பது அறம், என்ற குறளை ஏற்கனவே பார்த்தோம்.

மேலும், பகவான் சாயி கூறுகிறார்.

- * ஒருவர் தனது மனச்சாட்சியைத் திருப்தி அடையச் செய்வதே தர்மம். நாம் சத்தியத்தின் வழியே சென்றால் நேரே தர்மத்தை அடைவோம்.³
- * தர்மத்தை நாம் பாதுகாத்தால், தர்மம் எம்மைப் பாதுகாக்கும். தர்மம் பிரேமையின் (அன்பின்) உயிர் நாடி. அன்பு இருக்கும் இடத்தில் சாந்தி இருக்கும். சாந்தி இருக்கும் போது தெய்வீகம் இருக்கும். தெய்வீகம் இருப்பின் பேரானந்தம் இருக்கும்.⁴

அன்பு, சாந்தி, தெய்வீகம், பேரானந்தம் இவற்றிற்கு மேலான பொலிவும் (சிறப்பும்) செல்வமும் ஒருவருக்கு வேண்டுமா? இவற்றை அறம் தரும்.

குறள்:

சிறப்புநனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தின் உடங்கு
ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு (31)

அறத்தைக் காட்டிலும் ஆக்கம் தருவது எது? ஒன்றும் இல்லை.
ஆகவே:

ஒல்லும் வகையான் அறிவினை ஓவாதே
செல்லும்வாய் எல்லாம் செயல் (33)
(ஒல்லல் = இயலுகை; வாய் = வழி)

தன்னால் இயன்றவரை, அறத்தைச் செய்யக்கூடிய
வழிகளிலெல்லாம் ஓயாது செய்ய வேண்டும்.

தர்மம் என்ற மனித மேம்பாட்டின் சில
உப மேம்பாடுகள்

1 பொறாமைப்படாதிருத்தல் (அழுக்காறாமை)

பொறாமை ஒரு விஷ வியாதி என்கிறார் சாயி. பகவான் மேலும்
கூறுகிறார்:

உண்மையில், நீ பொறாமையை அகற்றியதும் உன்னால் எதையும்
வெல்ல முடியும். ஆகவே, பொறாமை உனது நல்ல குணங்கள்
எல்லாவற்றையும் அழித்துவிடும் என்பதை வலியுறுத்துகிறேன். அது
மற்றவர்களை அழிக்கும் என நீ எண்ணலாம். உண்மையில் உனது
பொறாமை உன்னையே அழிக்கும், மற்றவர்களை அல்ல. அது
உன்னை நோயாளி ஆக்கும். உன்னால் நன்றாக தூங்க முடியாமல்
இருக்கும். நன்றாக உண்ண முடியாமல் வரும். சுகதேகியாக இருந்த
உனக்கு பல விதமான உடல் உபாதைகளும் நோய்களும் வந்து
அடையும். பொறாமை, காச நோய் போல் உன்னுள்ளே அரிந்து, நீ
அதை அறிவதற்கு முன்பே உன்னை பலவீனம் ஆக்கிவிடும். அது பல
வழிகளில் உன்னை அடையலாம்; முடிவில் உன்னை அழிக்கும்...⁵

பொறாமையினாலேதான் மக்கள் மனத்தின் சாந்தியை இழந்து,
தமது வாழ்க்கையை வணாக்குகிறார்கள். உதாரணமாக, பொறாமை
உனக்கும் தெய்வத்திற்கும் உள்ள உறவில் கூட தலையிடலாம். ⁵

ஆகவே, பொறாமை ஒரு நச்சு வியாதி என்று பகவான் சாயி

கூறியதை, நாம் பல விதங்களில் கவனித்து, பொறாமை வராது தடுக்க வேண்டும்.

திருக்குறளில் அதிகாரம் 17 முழுவதுமே அழக்காறாமை பற்றியது. அதில் இருந்து மூன்று குறள்கள் பின்வருமாறு:

ஒழுக்காறாக் கொள்க ஒருவன்தன் நெஞ்சத்து
அழக்காறு இலாத இயல்பு. (161)

தனது நெஞ்சில் பொறாமை இல்லாத இயல்பை, ஒருவன் தனது ஒழுக்க நெறியாகக் கொள்ள வேண்டும்.

அழக்காறு உடையார்க்கு அதுசாலும் ஒன்னார்
வழுக்கியும் கேடுஈன் பது (165)

[ஒன்னார் = பகைவர்; வழுக்க = மறக்க, தவற]

பொறாமை உடையார்க்கு, அவரது பகைவர் மறந்து கேடு செய்யத் தவறினாலும், அவரது பொறாமையே போதும் அவருக்குக் கேடு தருவதற்கு.

இனி, பாபா கூறியது போல, தெய்வீகத் தொடர்பின் மாற்றத்தைப் பார்க்கலாம்.

அவ்வித்து அழக்காறு உடையானைச் செய்யவள்
தவ்வையைக் காட்டி விடும் (167)

[அவ்வித்தல் = உள்ளத்தைக் கோணச் செய்தல்: செய்யவள் = திருமகள்; தவ்வை = மூத்தவள், மூதேவி]

அன்பு இல்லாமல், உள்ளம் கோணி பொறாமை உடையவனை, திருமகள் தானும் நிராகரித்து அவனைத் தனது தமக்கை மூதேவியிடமே விட்டு விடுவாள்.

பொறாமைப்படுபவன் = மூதேவி

என்ற சமன் பாட்டை வள்ளுவர் சாதாரியமாக குறளாக்கியிருக்கிறார்!

2 சினம் கொள்ளாதிருத்தல் (வெகுளாமை)

வள்ளுவர் கூறுகிறார்:

அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம் (35)

பொறாமை, ஆசை, சினம், கடுஞ்சொல் ஆகிய நான்கையும் நீக்கிச் செய்வதே அறம் ஆகும்.

சினம் கொள்ளாதிருத்தல் என்ற தர்மம் பற்றி ஒரு அதிகாரமே திருக்குறளில் உண்டு (அதிகாரம் 31 -வெகுளாமை)

மிக ஆணித்தரமான எளிமையான இந்தக் குறள்களில் நான்கு இங்கே தரப்பட்டுள்ளன.

மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டும் தீய
பிறத்தல் அதனான் வரும் (303)

யாரிடத்திலும் சினம் கொள்ளாமல், அதை மறந்து விடவேண்டும்; அந்தச் சினத்தால் தீய விளைவுகள் உண்டாகும்.

இதையே பகவான் சாயி கூறுகிறார், பின்வருமாறு:

கோபம் கெடுதியானது; அது உன்னைக் கண்முடித்தனமாக செயற்பட வைக்கும். கோபத்தின் போது நீ செய்தவற்றைக் குறித்து நீ வருந்துவாய். கோபம் தணிந்ததும் இவை எல்லாம் தெளிவாகத் தெரியவரும்: ஆனால் நடந்த தவறைத் திருத்துவதற்கு, காலம் பிசுவும் கடந்துவிடும்.⁶

இனி, கோபம் வரும்போது அதை எவ்வாறு தணிக்க முடியும் என்றும் கூறுகிறார்:

திடீர் கோபம் ஏற்படின் உடனடியாக செயற்படவோ பேசவோ வேண்டாம். கோபத்தின் காரணத்தை ஆராயத் தொடங்குவாயானால், கோபத்தின் வேகம் குறைவதைக் காண்பாய். கோபம் ஏற்படும் நேரங்களில், ஒரு கிளாஸ் குளிரான நீர் குடி, அல்லது முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி ஒன்றின் முன் உட்கார்ந்து உன்னைப் பார். ... இப்படியாக உன் கோபத்தைத் தணிப்பதற்கு பல வழி முறைகள் உண்டு.⁷

மிகவும் விபரமாக, கோபத்தினால் வரக்கூடிய தீமைகளை பகவான் பாபா விளக்குகின்றார்.

மனிதன் கோபத்தினால் மூழ்கி இருக்கும்போது, அவனுக்கு அமைதி இருக்காது. அமைதியும் ஆனந்தமும் அடைய வேண்டுமானால், மனிதன் கோபத்தை அடக்கவேண்டும். கோபக்காரன் மனித சூலத்தின் எதிரியாகின்றான். கோபம் நிறைந்தவன் ஒன்றையும் சாதிக்க மாட்டான். அவன் பல பாவங்களைச் செய்து, ஏளனத்திற்கு உரியவனாவான். அவன் எல்லாச் சொத்துக்களையும் பறிக்காடுப்ப துடன், எல்லா மக்களுடைய மதிப்பையும் இழப்பான். முழுமையான வீழ்ச்சிக்கு கோபமே காரணமாகும். ஒருவர் ஆத்ம சாதனையில் ஈடுபடுவதானால் முதலில் கோபத்தை அடக்க வேண்டும்.⁸

கோபத்தை அடக்காது விடில் அது அவனையே அழித்துவிடும். ஆகையால் ஒருவன் தன்னைத்தான் காத்துக் கொள்ள விரும்பினால், கோபம் வராமல் காக்கவேண்டும்.

குறள்:

தன்னைத்தான் காக்கின் சினம்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சினம் (305)

பகவான் பாபா கோபம் கொண்டவனுடைய சுகம் குறைந்த உடல் நிலையையும், அதனால் அவன் அழிவதையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கோபம் சுகவினத்திற்கு மிகப் பெரிய காரணம். கோபம் உடலைப் பலவீனப்படுத்துகின்றது. நாம்புகள் நலிவு அடைகின்றன. இரத்தம் சூடு அடைகின்றது, அதன் தன்மை மாறுகின்றது. மூன்று மாதங்கள் உணவு உட்கொண்டு பெற்ற பலத்தை ஒரு கோப ஆவேசம் எரிக்கின்றது. கோபம் ஒருவர் உடலின் சக்தியைக் குறைக்கின்றது.⁹

ஆகவே, ஒருவன் கேடு இல்லாது நன்மைகளை அடைய விரும்பினால் கோபத்தை அடக்கவேண்டும்.

அவன் தன் மனத்தால் கூட சினத்தை உள்ளாது (நினைக்காது) இருப்பானானால், அவன் நினைத்த நன்மைகள் எல்லாம் ஒருங்கே பெறுவான்.

உள்ளிய எல்லாம் உடனெய்தும் உள்ளத்தால்
உள்ளான் வெகுளி எனின். (309)

3 இனியவை கூறல்

நாம் பேசும் போது சொற்கள் இனிமையாகவும், அன்பு தழுவியதாகவும், வஞ்சனை பொய் இல்லாதவையாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்போது கேட்பவர் மனம் மகிழும். சத்தியத்தை (செம்பொருள்) உணர்ந்தார் பேசும் சொற்கள் இனிமையாகவே இருக்கும். இனியவை கூறல் அறமாகும்.

வள்ளுவரின் செம்பொருள் இரண்டு:

இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிநிலவாம்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல் (91)

[ஈரம் = அன்பு; அளைதல் = தழுவுதல், கூடி இருத்தல்; படிநில = பொய், வஞ்சனை; செம்பொருள் = சத்தியம், உண்மை]

ஏற்கனவே கூறப்பட்ட அர்த்தம்தான்:

உண்மையை உணர்ந்து கண்டார் வாய்ச் சொற்கள் இன்சொற்களாம். அவை அன்பு கலந்து வஞ்சனை இல்லாதன ஆகும்.

செம்பொருள் கண்டார் தர்மம் வழியே நிற்பார்.

முகத்தான் அமர்ந்துஇனிது நோக்கி அகத்தான்ஆம்
இன்சொ லினதே அறம் (93)

அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பது பழமொழி. முகத்தான் அமர்ந்து என்று கூறும் இக்குறளில் முகம்-அகம் ஒன்றிணைப்பு புலனாகின்றது. மேலும் அகத்திலுள்ள அன்பு இனிய நோக்கில் வெளிப்படையாகின்றது. வாயினால் வெளிவருவதும் இன்சொல்லாகவே இருக்கும். மேலும், இனிய அன்பில் மலரும் சொற்கள் சத்தியம் நிறைந்து தெய்வீக சக்தி உள்ளதாக இருக்கும். அவை கேட்போருக்கு இன்பம் தரும், துன்பத்தை நீக்கும், நல்ல காரியங்கள் செய்யத் தூண்டும். ஆகவே இனிய சொற்களைச் சொல்லுதல் அறம் என்றார்கள்.

ஒருவர் இனிமையாகவும் மென்மையாகவும் பேசவேண்டும் என்று பாபா கூறுவார். பிரேமவாஹினி என்ற அன்பு நூலில் பகவான் பாபா பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

மனிதன் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் காது மூலம் அனுபவிக்கிறான். ஆகவே ஒருவர் கொடிய அம்புகளான கரும் சொற்களைத் தவிர்த்து இனிய, இன்பகரமான சொற்களை உபயோகிக்க வேண்டும். அந்த மென்மைக்கு உண்மையின் மென்மையைச் சேர்க்க வேண்டும். ஒரு சொல்லை மென்மையாக்கும் போது பொய்யைச் சேர்த்தால் அது துன்பத்திற்கு வழி வகுக்கும். ¹⁰

நாம் பேசுவது இனிமையாக இருப்பது மட்டுமல்ல அது சத்தியமாகவும் இருக்கவேண்டும். இனிக்கும் பானம் நஞ்சாக இருக்கலாமா?

4 நன்றி(உதவி)யும் செய்யந்நன்றியும்

திருக்குறளில் செய்யந்நன்றி அறிதல் என்ற அதிகாரத்தில் உதவியின் சிறப்புக்களை வள்ளுவர் தருகின்றார். அவையாவன:

- * செய்யாமல் செய்த உதவி
- * காலத்தினால் செய்த நன்றி (உதவி)
- * பயன் தூக்கார் செய்த உதவி

இவைதான் குறள்கள்:

செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது (101)

நாம் ஓர் உதவியும் செய்யாமலிருக்கவும், நமக்குப் பிறர் செய்த உதவிக்கு, இந்த உலகையும் ஆகாயத்தையும் கொடுப்பினும் ஈடாகாது. அதே போலத்தான் உற்ற காலத்தில் ஒருவர் செய்த உதவி சிறிதாயினும், உலகத்தினும் பெரிது என்று கொள்ள வேண்டும்.

காலத்தி னால்செய்த நன்றி சிறிது எனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது (102)

அடுத்தது, மிகவும் கவனம் செலுத்த வேண்டியது - பயன் எதிர்பாராமல் செய்யும் உதவி.

பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது. (103)

அதாவது, இவருக்கு இன்னது செய்தால் நமக்கு இன்னது கிடைக்கும்

என்று தூக்கிப் பாராமல் ஒருவர் செய்த உதவியின் மேன்மையை ஆராய்ந்தால், அதன் தன்மை மிக மிகப்பெரிதாம், விரிந்த கடல்போல.

உலகம், ஆகாயம், கடல் ஆகியவற்றின் வியாபகம், அலங்காரம், செல்வச் செழிப்பு, நன்றி எதிர்பாராத தாராள நன்மைகளையும் கருத்தில் வைத்தே வள்ளுவர் பெருமான் அவற்றை இந்தப் பாக்களில் உவமைகளாக உபயோகித்திருக்க வேண்டும்.

உலகத்தின் உயிரினங்கள், மலைகள், காற்று, காடுகள் கடலின் உப்பும உயிர்வாழ்வனவும்..... ஆகாயத்தின் ஆதவனும், முகிலும் மழையும்.... இவை எல்லாம் உலகத்தார் நன்றியை எதிர்பார்த்தா தமது ஐசுவரியத்தை எமக்கு கொடையாக்குகின்றன?

“இயற்கைதான் நல்ல ஆசிரியர்” என்கிறார் பாபா, மேலும்:

மரம் எல்லோருக்கும் நிழல் தருகின்றது: தான் அந்த நிழலில் நிற்பதில்லை. அது மற்றவர்களுக்கு பழங்களைத் தருகின்றது: அனால் அவற்றை உண்பதில்லை. ஒரு பூச்சை வளர்ந்து அழகாக மலர்ந்து மற்றோருக்கு ஆனந்தம் தருகின்றது; தனது அழகை அது அனுபவிப்பதில்லை. சூரியன் இடைவிடாது தொழிற்பட்டு உலகிற்கு உயிரும் ஒளியும் சக்தியும் தருகின்றது. அது உபகாரமாக எதையாவது கேட்பதுண்டா? இல்லை, அது பயனை எதிர்பாராத கருமத்தில் ஈடுபடுகின்றது. இவை இயற்கையின் தன்னலமற்ற தன்மைக்குச் சில உதாரணங்கள்; சுயநலம் கொண்ட மனிதனுக்குச் சரியான பாடங்கள். மனிதன் இயற்கையை கூர்மையாகப் பார்த்துப் படித்தால் அவன் அதிலிருந்து பல தத்துவ உண்மைகளை மனத்தில் பதிக்க முடியும். அது அவனை மேலும் நல்லவனாக்கும்.¹¹

இயற்கைக்கு மட்டுமல்ல, நாம் நமது சமூகத்திற்கும் கடமைப்பட்டுள்ளோம் என்கிறார் பாபா.

எமது பெயர், புகழ், சுக அனுபவம் எல்லாம் சமூகத்திலிருந்தே கிடைப்பனவாகும். சமூகத்திலேயே நாம் நிறைவு காண்கிறோம். ஆகவே சமூகத்திற்கு நாம் நன்மை செய்யாவிடில் வேறு யார் செய்வார்? வெறும் நன்றிக்கடனுக்காவது, சுகல நன்மைகளையும் தரும் சமூகத்திற்கு மனிதன் சேவை செய்ய வேண்டும். நன்றி இல்லாத மனிதன் காட்டு மிருகங்களிலும் கேவலமானவன்.¹²

ஆகவே:

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றுஅல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று (108)

[நன்று: பெருமை, சிறப்பு, இன்பம், அறம்]

ஒருவர் நமக்குச் செய்த நன்மையை மறப்பது அறம் அல்ல; அவர் நன்மை தராத எதையும் (தீமை) செய்திருப்பின் அதை அன்றே மறப்பது அறம் ஆகும்.

5 ஒழுக்கம்

ஒழுக்கம் என்பது வெறும் வெளிப்பார்வைக்கான நன்னடத்தை அல்ல; ஒழுக்கம் அறம். ஒழுக்கம் உடையவன் தெய்வீகத்தின் வழியே வாழ்பவன்; தனது ஆசைகளை மறுத்தவன், பொறாமை ஆகிய தீய குணங்களைத் தவிர்ப்பவன், சத்தியம் கடைப்பிடிப்பவன். வள்ளுவர் கூறுகின்றார்:

பொறிவாயில் ஐந்துஅவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். (6)

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறிகளின் வழியாகப் பிறக்கும் பரிசம், சுவை, பார்வை, வாசனை, கேட்டல் ஆகிய உணர்ச்சிகள் தரும் வேட்கைகளை வென்ற கடவுளின் பொய்யற்ற ஒழுக்க நெறியில் நின்றவர் நிலைபெற்ற வாழ்வு வாழ்வார்.

ஒழுக்கம் உள்ளத்தில் இருந்து மலர்வது. அது அன்பின் வெளிப்பாடு. ஆகவேதான் பாபா கூறுகிறார்:

ஒழுக்கம் பலம் (character is power)... சீலர் அறிவைப் பலம் என்று கூறுவார். அது உண்மை அல்ல, ஒழுக்கம் பலம். அறிவைப் பெறுவதற்குக் கூட நல்ல ஒழுக்கம் தேவைப்படுகின்றது. ஒழுக்கம் இல்லாவிடில் செல்வம், கல்வி, சமூக அந்தஸ்து, இவை எல்லாவற்றினாலும் பிரயோசனம் இல்லை. நல்ல ஒழுக்கத்தின், உயர்ந்த பண்புகளான அன்பு, அமைதி, பொறுமை, உறுதி, ஈசை என்பனவற்றை நாம் மதிக்க வேண்டும். குற்றம் தீமை எள்ளளவும் அற்ற ஒழுக்கத்தை ஒவ்வொருவரும் விரும்பிப் பேணவேண்டும்.¹³

ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபாவின் கல்விக் கொள்கையும் திட்டமும் ஒழுக்கத்தை நாடியதாகும்.

End of Education is Character

கல்வியின் நோக்கம் ஒழுக்கம்

(LITLIT)

அத்தகைய கல்வி தரும் ஒழுக்கம் நமது வாழ்விற்கு விழுப்பம் தரும்.

கல்வி ———→ ஒழுக்கம் ———→ விழுப்பம்

குறள்:

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்

(131)

[விழுப்பம்: சீர்மை, பெருமை, சிறப்பு, மேன்மை, மாட்சிமை, வளமை, செல்வப் பொழிவு]

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தருவதால் ஒழுக்கம் உயிரை விட மேலானதாகப் போற்றப்படும்.

ஆனால், இன்றைய நிலைமை என்ன? பகவான் கூறுகிறார்:

இன்று மனிதரிடையே நற்குண மேம்பாடுகள் படிப்படியாக குறைந்து வருகின்றன. நீதி, தர்மம், ஆத்மீகம் பற்றிய மனிதனின் மனோநிலை பயங்கரமான அளவிற்குச் சீர்கெடுகின்றது. மிகவும் படித்த கல்விமான்களும், சமூகத்தில் பிரசித்தி பெற்றவர்களும் கூட, தமது குறுகிய மன எண்ணங்களினால் கசப்பான சர்ச்சைகளில் சிக்கியுள்ளனர். கல்வியிற் சிறந்த புத்தி ஜீவிகளான மனிதரிடையே உள்ள கருத்து, கட்சிப்பிரிவு வேற்றுமைகளினால் மக்களிடையே ஒற்றுமை சிதறப்படுகின்றது. சச்சரவைத் தூண்டும் புத்தி ஜீவிகள் அதிகரிக்கின்றனர். ஆனால் வேற்றுமையில் ஒற்றுமையை வளர்க்க முயல்வோர் குறைவாக உள்ளனர். இத்தகைய மன நிலைப்பாடுகளுக்கு அடிப்படை என்னவென்றால், மனிதன் தனது பிழை நிலையிலிருந்து இன்னும் மீளவில்லை என்பதுதான்.¹⁴

இதனாலேதான் பகவான் சாயி பாபா மாணவரிடையே மனித மேம்பாட்டுக் கல்விக்குத் தனது வேலைத் திட்டங்களில் முன்னுரிமையும், அதி உயர் முக்கியத்துவமும் தருகின்றார்.

இன்றைய மாணவர்கள் தான் நாளைய தலைவர்கள் ,

கல்விமான்கள், விஞ்ஞானிகள், கலைஞர்கள், வாணியப் பெரியோர்கள், இவர்களுக்கு பகவான் பாபா கூறும் ஆணைமொழி பின்வருமாறு:

கொள்கைகள் இல்லாத அரசியல்

ஒழுக்கம் இல்லாத கல்வி

மனிதாபிமானம் இல்லாத விஞ்ஞானம்

அறநிலை இல்லாத வாணியம் - இவை

பிரயோசனம் அற்றவை மட்டுமல்ல

நிச்சயமாக ஆபத்தானவை. ¹⁵

வாலிபர்கள் எந்தத்துறையிலும் படித்துப் பாண்டித்தியம் அடையலாம், தமது தொழிலில் வல்லுநர் ஆகலாம். ஆனால் அந்த அந்தத் துறைகளிலே அவர்கள் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்து ஒழுக்கமாகிய தர்ம வழியில் இயங்காவிடில், அவர்கள் தொழிலுக்குக் கேடு ஏற்படும். அதனால் வறுமை அடைவார்கள்; மிகவும் துன்பப் படுவார்கள், அச்சத்துடன் வாழ்வார்கள். ஆகவே நன்மைகள் (நன்றி) எல்லாவற்றிற்கும் வித்தாகிய நல்லொழுக்கத்தைக் கைவிடலாகாது. தீயொழுக்கும் என்றும் இடும்பை தரும்.

சுருக்கமாக, குறள்:

நன்றிக்கு வித்துஆகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும் (138)

[இடும்பை: கேடு, வறுமை, துன்பம், தீமை, அச்சம், தரித்திரம்]

ஒழுக்கம் வெறும் ஆசாரமோ, மரியாதையோ அல்ல; அது அகத்தின் தோற்றம். அன்பின் செயற்பாடு. வஞ்ச மனத்தைக் கொண்ட ஒருவரின், ஆசார அல்லது நாகரிக நடத்தைகள் ஒரு போதும் ஒழுக்கம் ஆகாது. அத்தகைய கூடா நடத்தை உள்ளவர்கள் சமூகத்தில் பலர் உண்டு. அவர்களுக்கும் சமூகத்தில் மட்டுமல்ல, நாட்டிலேயே பெரும் பெயர் உண்டு. நவீன தொடர்பு சாதனங்கள் ஒலி, ஒளி பரப்புக்களினால் அவர்களுக்கு சர்வதேச புகழும் பெயரும் கிடைப்பதையும் காண்கிறோம்.

அத்தகைய உலகப் பெயர் பெற்ற அரசியல்வாதிகள், எழுத்தாளர்கள். விஞ்ஞானிகள் கலைஞர்கள், விளையாட்டு வீரர்கள், வியாபார தனவான்கள், சினிமா நடிகர்கள் ஆகியோர் சிலரின் சீர் கேடான செய்திகள் அவ்வப்போது வெளிவந்து பரபரப்பை உண்டாக்குவது உண்டு. மனிதனுக்கு எதிரிகளான காமம், குரோதம்,

மோகம், லோபம், மதம், மாட்சரியம் ஆகியவற்றிற்கு அவர்கள் ஆளாகி உலகத்தாரால் பழிக்கப்படுவதும் நாம் அறிந்ததே.

ஆனால், உண்மை என்னவென்றால் இத்தகைய தீய செயல்கள் செய்து அகப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்கும், எண்ணிக்கையில் அகப்படாது திரியும் நூற்றுக்கணக்கானோர் இருப்பர். இவர்களினால்தான் உலகம், இன்றைய இழிந்த மனநிலைக்குத் தாழ்ந்து குழப்பங்களினால் கலங்கி வருந்துகின்றது.

குற்ற மனத்துடையவர்கள், சமூகத்தால் கண்டுபிடிக்கப் படைவிடினும், பெரியோராக அவர்கள் நடமாடினாலும் அமைதியாக இருப்பதில்லை, மறைவாக, ஒவ்வொரு வினாடியும் நகைப்புக்கு ஆளாகி, அவர்களின் ஒவ்வொரு உறுப்பும் வெட்கிக் குனிகின்றது. வள்ளுவரும் நகைக்கின்றார்.

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றுஒழுக்கம் பூதங்கள்
ஐந்தும அகத்தே நகும். (271)

வஞ்ச மனம் உடையவர்களின் பொய் ஒழுக்கத்தை அவன் உடம்பில் கலந்து நிற்கும் ஐந்து பூதங்களும் கண்டு தம்முள் சிரிக்கும். இதை விட ஆக்கினை வேறு உண்டோ?

[வஞ்சம்: கபடம், கொடுமை, பொய், பழி, சிறுமை, வஞ்சினம்]

தொடர்ந்து வள்ளுவர் கேட்கின்றார்:

வான்உயர் தோற்றம் எவன்செய்யும் தன்நெஞ்சம்
தான்அறி குற்றப் படின. (272)

தன் நெஞ்சே குற்றம் என்று அறிந்ததை ஒருவன் செய்வானாகில், அவனது வானத்தைப்போல உயர்ந்த பிரபலியம் என்ன பயன் செய்யும்?

திருக்குறளில் துறவறவியலில் இந்தக் குறள் இருப்பதால், வான் உயர் தோற்றம் என்பதை, வானளாவ உயர்ந்த தவக்கோலம், என்றார்கள் உரை அசிரியர்கள். ஆனால் இக்காலத்தில் வான் உயர் தோற்றம் உடையவர்கள் வேறுபலர் உளர் என்று புர்த்தோம். ஆகவே கணனி காலமாகிய இன்று அவர்களுக்கும் இக்குறள் பொருந்தும். திருக்குறளின் திருவும் சீர் சிறப்பும் அத்தகையன; காலங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவை. காலம் காலமாக சொற் பொருளுக்கு அணி சேர்த்துக்கொண்டிருப்பன.

6 வெ.:காமை

[பிறர் பொருளுக்கு ஆசைப்படாதிருத்தல்]

பிறர் பொருளுக்கு ஒருவர் ஆசைப்படாதிருக்க வேண்டும். அது அறம் ஆகும். அதை அறிந்திருப்பவரே அறிவுடையார். அப்படியான ஒருவரை திருவானது வந்து சேரும், அவருக்குத் தகுந்தவாறு திருமகள், அவருக்கு ஏற்ப அழகு, செல்வம், மேன்மை, சிறப்பு, பொலிவு, பாக்கியம், நல்வினை, தெய்வீகம் கொடுப்பான் என்று கொள்ளலாம்.

குறள்:

அறன்அறிந்து வெ.:கா அறிவுடையார்ச் சேரும்
திறன்அறிந்து ஆங்கே திரு. (179)

அறிவு, எந்தக் காலத்திலும் நுட்பமானதாகவும் இருக்கும், பரந்தும் இருக்கும். ஆனால் அத்தகைய அறிவு இருந்தாலும், பிறர் பொருளை விரும்பி ஒருவர் விரும்பத்தகாத செயல்களைச் செய்வாராயின், அவரது கல்வி அறிவால் என்ன பயன்?

அ.:கி அகன்ற அறிவுஎன்னாம் யார்மாட்டும்
வெ.:கி வெறிய செயின். (175)

[அ.:கி: நுட்பமான; வெறிய: அறிவோடு பொருந்தாத, வெறுக்கத்தக்க, பாவமான.]

இத்தகைய கல்வியையே பகவான் சாயி ஒழுக்கம் இல்லாத கல்வி என்று கூறுகிறார். கல்வியின் நோக்கம் ஒழுக்கம் என்ற கோட்பாடு, பகவானின் அறிவுரைகளிலே மீண்டும் மீண்டும் வரும்.

7 தீவினை அச்சம்

[தீய செயல்களுக்கு அஞ்சி அவற்றை செய்யாதிருத்தல்]

ஒருவரின், எண்ணம், சொல், செயல் இந்த மூன்றும் ஒற்றுமையாக இயங்கி மற்றோருக்கு நன்மை செய்யவேண்டும். தீய செயல்களை ஒருவர் செய்கிறார் என்றால், அவை அவர் மனத்திலேயே உதிக்கின்றன என்று அர்த்தம். அப்படியானவர்களை வள்ளுவர் தீவினையார் என்றே அழைக்கின்றார். தீவினை செய்து செய்து அவர்கள் மனம் தீயிர் அடைந்து விட்டது. அவர்கள் தொடர்ந்து தீயன

செய்ய அஞ்சமாட்டார்கள். ஆனால் நல்ல கல்வி கற்ற ஒழுக்கத்தால் விழுமம் அடைந்த பெரியோர் (விழுமியர்) தீவினை செய்ய அஞ்சுவர்.

வள்ளுவர் குறளில்:

தீவினையார் அஞ்சார் விழுமியர் அஞ்சுவர்
தீவினை என்னும் செருக்கு (201)

தீவினையை வள்ளுவர் செருக்கு என்கிறார். செருக்கு என்பது ஆணவம், அகங்காரம், அகந்தை, 'ஈகோ' (ego) இவற்றைக் குறிக்கும். அகங்காரம்(egoism) பற்றி சாயி பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

அகங்காரம் மனத்தின் சாந்தியைக் குறைக்கின்றது. மனிதன் தனக்குள்ளே பல விதமான சுயநலப் பழக்கங்களையும் மனோநிலைகளையும் தோற்றுவித்து அவற்றைப் பெரிதாக உருவாக்கின்றான். இதனால் பாரிய மன அதிருப்தி அவனுள்ளே வளர்கின்றது. மனிதனின் இயற்கையான தெய்வீக ஒளி அகங்காரத்தினால் மறைக்கப்படுகின்றது. ஆகவே, அகங்காரம் அழிக்கப்படும் போதுதான் எல்லாத் தொல்லைகளும் முடிவடைகின்றன. எல்லா அதிருப்திகளும் அற்றுப்போகின்றன; உண்மையான பேராசனந்தத்தை ஒருவர் அடைகின்றார்.¹⁶

செருக்கு இல்லாதவர்கள் மற்றவர்களுக்கு நன்மையே செய்வர்; தீயவற்றைச் செய்யமாட்டார்.

சாயியின் குறளும் வள்ளுவர் குறளும்

சாயி:

ஒருவர் எவருக்கும் செயல்களால் மட்டுமல்ல; சொல்லாலும் எண்ணத்தாலும் கூட வேதனை தருவதைத் தவிர்க்கவேண்டும்.¹⁷

உனது மனத்தையும் எண்ணங்களையும் பரிசீலனைசெய்; கெட்டவர்களைப் பார்த்துத் திரியாதே. தூயவற்றையே பார். ஒருவரைப் பற்றியும் இழிவாகப் பேசாதே. நீ தற்செயலாக யார் பற்றியும் அவதூறாகப் பேசியிருந்தால், அதற்காக வருந்தி, இன்னொரு முறை அதைச் செய்யாதே. ஒருவரையும் அவமானப்படுத்தாதே; அவர்களில் உள்ள நல்ல பண்புக்காக மரியாதை செய். உன்னுடைய தீய செயல்களினால் அவர்கள் அடைந்த மனவேதனை உன்னுடைய இறுதி வேளையில், உன்னைச் சுற்றிவரும்.¹⁸

வள்ளுவர்:

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறம்சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு (204)

பிறருக்குக் கேடு தரும் செயல்களை ஒருவன் மறந்தும் எண்ணக்கூடாது. அப்படி எண்ணினால் எண்ணிவணை தர்மநீதியின் நியமமாகக் கேடு சூழும்.

தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல்தன்னை
வீயாது அடிஉறைந் தற்று. (208)

தீயவை செய்தவர் கெடுதல், ஒருவனது நிழல் அவனை விட்டு நீங்காமல் அவன் காலடியில் இருப்பது போன்றது. (இறுதிவரை இருக்கும்).

சாயி:

எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் மற்றவர்களுக்குத் தீமை செய்வதை தவிர்க்க முயலவேண்டும். மற்றவர்களுக்குத் தீங்கு செய்யும்போது, நீதான் உனக்கு தீங்கு விளைவிக்கின்றாய். கொஞ்சமான சொட்களை உபயோகிக்காதே. நீ மனித மேம்பாடுகளை வளர்க்கும் போது, நோய்கள் உன்னை அணுகாது, கடவுள் கிருபையால் சுகமான வாழ்வு வாழ்ந்து மகிழ்ச்சி அடைவாய்.¹⁹

வள்ளுவர்:

தீப்பால தான் பிறர்கண் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை அடல்வேண்டா தான் (206)

தீவினை என்ற கொடிய நோய் தொற்றித் தன்னை வருத்துவதை விரும்பாதவன், தீவினைகளைத் தான் பிறர்க்குச் செய்யாது இருக்க வேண்டும்.

சாயி:

அதிகமாக உபயோகிக்கப்படும் பாபாவின் வார்த்தைகளில் ஒன்று:

Help Ever, Hurt Never

எப்போதும் உதவி செய், ஒருபோதும் தீங்குசெய்யாதே

8 இல்வாழ்க்கை

[குடும்பத்திலே தர்மம் பேணி வாழ்தல்]

மனித மேம்பாடுகள் - அன்பின் வழியே சக்தியும், தர்மம், சாந்தி, மற்றும் அகிம்சை - ஒருவரின் குடும்ப நிலையிலேயே ஆரம்பிக்கின்றன. சமூகவியல் அமைப்பில் அடிப்படை அலகு குடும்பம் ஆகும். அதேபோல் சுகம், கல்வி, பொருளாதாரம், கலாச்சாரம், ஆத்மீகம் எல்லாவற்றின் அடிப்படை அலகும் குடும்பம்தான்.

வள்ளுவர் காலத்துக் குடும்பம் கூட்டுக் குடும்பமாக, அதன் தலைவர் மனைவி, மக்கள், பெற்றோர் ஆகியோருடன் இருந்திருக்கின்றார். அவரது இல்றைத்தின் பண்பு அன்பாகவும், பயன் அறமாகவும் இருந்திருக்கின்றது.

குறள்:

இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்ஆற்றின் நின்ற துணை. (41)

*இல்லைத்தில் வாழ்பவன், இயற்கையான தொடர்புடைய பெற்றோர், மனைவி, மக்கள் என்ற முத்திறத்தாருக்கும், அவர் செல்லும் நல்வழியில் நிலைபெற்ற துணையாவான்.*²⁰

‘அன்பும் அறனும்’ என்று தொடங்கும் பண்பும் பயனும் உள்ள குறளை நான்காம் அத்தியாயத்தில் பார்த்தோம். மீண்டும் பார்ப்போம்:

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது. (45)

மனிதப் பண்புகளுடன் வாழும் குடும்பத் தலைவன், துறவியர், வறியவர், ஆதரவின்றி இறந்தவர்க்கும் துணையாக இருந்தான்.

துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும்
இல்வாழ்வான் என்பான் துணை (42)

[துவ்வாதார் = வறியோர்]

இனி, அவன் பிதிர்களுக்கு செய்யவேண்டிய கடன்களைத் தவறாது செய்தான்; உறவினர் சுற்றத்தார் ஆகியோருக்கு தன்னலம் கருதாத

சேவை புரிந்தான்; தானும் தனது குடும்பமும் இப்படியாக அறம் வழியே வாழ்ந்தனர்.

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்துஒக்கல் தான்என்றாங்கு
ஐம்புலத்து ஆறுஓம்பல் தலை (43)

[தென்புலத்தார்: மிதிர்கள்; ஒக்கல்: உறவினர், சுற்றத்தார்; ஆறு: ஒழுக்கம், நன்னெறி; ஓம்பல்: பாதுகாத்தல், வளர்த்தல், பரிகரித்தல்.]

வள்ளுவர் காலத்து இல்லை வாழ்வு இத்தகையது என்றால், 1926ஆம் ஆண்டிலும் புட்டபர்த்தி கிராமத்தில் இல்லைமும் இதே மாதிரியாகத்தான் இருந்திருக்கின்றது. அப்படியான ஒரு சூழலையும், ஒரு குடும்பத்தையும் பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா, தான் பிறப்பதற்கும் வளர்வதற்கும் தேர்ந்து எடுத்திருக்கிறார்; வள்ளுவருக்கு ஏறத்தாழ 2000 ஆண்டுகளுக்குப் பின், மயிலாப்பூருக்கு மிக அண்மையில் 465 கிலோ மீற்றர் தூரம்தான், பஸ்ஸில் ஒரு இரவு பிரயாணம்; விமானத்தில் கூப்பிடு தூரம்.

எமது தலைமுறையில் பலர் வள்ளுவரின் துணைவி வாசுகி அம்மையாரை, பாபாவின் அன்னை ஈஸ்வரம்மாவில் கண்டிருக்கிறார்கள். ஈஸ்வரம்மாவின் இல்லத்தில் மூன்று தலைமுறையினர்; உற்றார், உறவினர், வறியவர், நாடக கலைஞர்கள் வந்து போவார்கள். தெய்வ வழிபாடு தலைமுறைகளாக அவர்கள் வாழ்வின் ஆதாரமாக இருந்திருக்கின்றது. தமது குடும்பத்திலே, ஒரு தெய்வ அவதாரம் தோன்றக்கூடிய அளவிற்குப் புனிதமும் பத்தியும் பக்குவம் அடைந்திருக்கின்றது.

கிராமமானாலும் சரி, நகரமானாலும் சரி இல்லைம் நல்லைமாக அமையாவிடில் பழியும் பழிப்பும்தான் சந்ததிக்கு மிச்சமாகும். ஒரு குடும்பத்தின் தர்மம் பற்றி பாபா இந்தக் காலத்தின் அடிப்படையில் கூறுகின்றார்.

ஒரு குடும்பத்தின் சாந்தியும் சௌமையும் அதிலுள்ள ஒவ்வொரு தனி மனிதனின் ஒழுக்கத்தில் தங்கியுள்ளது. ஒவ்வொரு குடும்பத்தின் அடிப்படை ஒழுக்கம்தான் ஒரு கிராமத்தின் அல்லது ஒரு சமூகத்தின் ஆனந்தத்தையும் இன்பத்தையும் தீர்மானிக்கின்றது. அத்துடன், ஒரு தேசத்தின் முன்னேற்றம், அது கொண்டுள்ள சமூகங்களின் பலத்திலும் மகிழ்ச்சியிலும் தங்கியுள்ளது. ²¹

குடும்பமும் சமூகமும் பற்றி:

ஒரு இல்லம் பாதுகாப்பாகவும் ஆனந்தமாகவும் இருப்பதானால், அதைச்சுற்றி ஒரு சமூகம் தேவை. ஒரு குருவி கூட தனது இனத்திலிருந்து தனித்து வாழமுடியாது. மனிதன் தனது அறிவை, உணர்வுகளை, அனுதாபத்தை, அன்பை விரிவாக்க வேண்டும். வியாபகமே வாழ்வு, வியாபகமே அன்பு. ஒரு சமூகம் அல்லது பாதுகாக்கும் சூழல் பலவீனம் அடைந்தால், குடும்பமும் சீர் குலையும், தனி மனிதன் பாதிக்கப்படுவான்.²²

மனிதகுலத்தில் மற்றவர்கள் துக்கமாக இருக்கும்போது, நீ மகிழ்ச்சியுடன் இருக்க இயலாது. நீ மனித சமூகத்தின் உறுப்புகளில் ஓர் அங்கம். உனது செல்வத்தை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்; மற்றவர்களின் வேதனைகளைத் தணிக்க முயற்சி செய். அது உனதுகடமை ஆகும்.²³

குடும்பத் தலைவர் பற்றி:

குடும்பங்களின் தலைவர்கள் தமக்கு நியமிக்கப்பட்ட தெய்வ வழிபாட்டு முறைகளையும் கிரியைகளையும் அனுசரிக்க வேண்டும். தமது குடும்ப அங்கத்தவரின் ஒழுக்கத்தையும் பழக்க வழக்கங்களையும் மேற்பார்வை செய்ய வேண்டும். வறியோருக்கு தர்மம் வழங்க வேண்டும். தமது மகன்மாரும் மகள்மாரும் எத்தகைய சூழலிலும் மனச்சாந்தியுடனும் சீராகவும் வாழ்வதற்கு அவர்களைத் தயார் செய்ய வேண்டும்.²⁴

இல்லற வாழ்க்கையின் அற நெறி மகிமை பற்றி இன்னும் ஒரு குறளும், அது சார்ந்த சாயியின் வாக்கும்:

வள்ளுவர்:

அறத்துஆற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின் புறத்துஆற்றின்
போலய்ப் பெறுவது எவன் (46)

ஒருவன் இல்வாழ்க்கையை அறநெறிப்படி நடத்துவானானால், அவன் அதற்குப் புறம்பாகிய துறவு நெறியில் சென்று பெறத்தக்கது என்ன?

சாயி:

குடும்பத்தவர்கள் தமது கடமைகளைச் செய்வார்களேயானால், அவர்கள் சாதுக்களினும் (ஆத்மிக சாதனையாளரினும்) வீரம்பப்படுவர். அவர்கள் தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து, கடவுளின் நாமத்தை ஓயாது மனத்தில் கொண்டு, சரியான வழியே செல்வர். அவர்கள் (முத்தி) இலக்கை அடைவர்.²⁵

9 வாழ்க்கைத் துணைநலம்

[மனைவியின் தர்மம்]

2000 ஆண்டில் ஒரு குடும்பத் தலைவி தனது இல்லத்தில் புரியும் வேலைகளின் பாத்திரப்பெயர்களை (roles) பட்டியல் போட்டுப் பார்ப்போம்.

அவையாவன:

மனைவி	பூந்தோட்டம்
தாய்	பாராமரிப்பாளர்
சமையல்காரி	தையற்காரி
வரவேற்பாளர்	இன்னும்பல
விருந்தளிப்பவர்	
ஆசிரியை	
தாதி	

அத்துடன் அவள் தொழில் செய்வதற்கு வீட்டிற்கு வெளியேயும் போய் வருகிறாள்; கணவனுடன் சரி சமமாக. அவளுடைய தொழில் ஒரு நாட்டின் ஜனாதிபதியோ பிரதமரோ தொடக்கம் கல் உடைக்கும் கூலியாளர் வரை இருக்கலாம். அவள் பல ரக தொழில் நுட்பங்களில் வல்லுநராக இருக்கக் கூடும்.

ஆனால், வள்ளுவருக்கு முற்பட்ட காலம் தொடக்கம் சாயி சகாப்தம் வரை அவளிடம் ஒரே ஒரு குணம் இல்லாவிடில் அவள் என்னவாக இருந்தும் பயன் இல்லை. அது மட்டும் இருந்தால் அவள் தெய்வம்.

அந்தக் குணம்? அதை வள்ளுவர் மாண்பு, மனையாட்சி, கற்பு, நிறை என்கிறார். பாபா மனித மேம்பாடு என்கிறார்- சத்தியம், தர்மம், சாந்தி, பிரேமை, அகிம்சை.

உதாரணமாக மூன்று குறள்கள் மட்டும்:

மனைத்தக்க மாண்புடையள் ஆகித் தற்கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை (51)

[தற்கொண்டான் : கணவன்]

இல்லறம் நடத்துவதற்கு ஏற்ற மாண்பை (பண்பை) உடைய வளாய், தனது கணவனது வளத்திற்கு (வருவாய்க்கு) தக்கவாறு வாழ்க்கை நடத்துபவளே வாழ்க்கைத் துணை ஆவாள்.

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாஉள கற்பென்னும்
திண்மைஉண் டாகப் பெறின். (54)

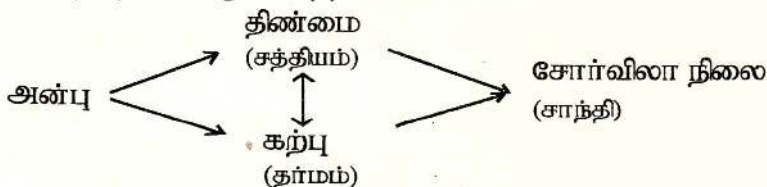
கற்பு என்னும் திண்மை ஒரு பெண்ணுக்கு உண்டு என்றால், அந்தப் பெண்ணை விடப் பெருமை உடையவை வேறு என்ன இருக்கின்றன?

[திண்மை: மன உறுதி, திறமை, நோன்பு, கலங்கா நிலை]

தற்காத்துக் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். (56)

தன்னையும் (ஒழுக்க முறையிலும், கற்பு தர்மத்திலும்) காத்து, தனது கணவனையும் (ஒழுக்க முறையிலும் கற்பு நெறியிலும்) பேணி, தகுதி அமைந்த குடும்பத்தின்) புகழையும் பாதுகாத்து, சோர்வு அடையாதவளையே பெண் என்று கூறவேண்டும்.

கற்பு எனப்படுவது அன்பில் விளைந்து, சத்தியத்தில் வளர்ந்த தர்மம்; மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது. அந்தச் சக்தியால் ஒரு பெண் தன்னையும் தன் கணவனையும் காப்பாற்ற முடியும். உண்மையில், அந்த தர்மமே அவர்களைக் காப்பாற்றும். மேலே கூறப்பட்ட குறள்களை வைத்து, பகவானின் மனித மேம்பாடுகள் அடங்கிய விளக்கத்தை பின்வரும் படத்தில் அமைக்கலாம்.



படம்: மனைவியின் மேம்பாடுகள்.

பின்வரும் சாயி வாக்குகளைப் படித்து, அவற்றை குறள் மொழிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்.

- * இந்த எல்லையற்ற பிரபஞ்சத்திலே, கணக்கில்லடங்காத ஜீவன்கள் மத்தியிலே, மனித குலம் முதல் தரமானது. மனித குலத்திலே பெண்ணாகப் பிறப்பது சிறப்புரிமை ஆகும்.²⁶
- * அவள் (மனைவி) மனிதனின் நம்பிக்கை உள்ள துணைவி, அவனது விதி. ஏனெனில் அவள் கடவுளின் ஆணையினால் தத்தம் செய்து கொடுக்கப்பட்டவள்; அவள் ஒரு மர்மம், அற்புதம்; பாதுகாப்பு நியமத்தின் பிரதிநிதி, அவனது இல்லத்தின் அரசி, அவனது நன்மை, வீட்டின் வெளிச்சம்.²⁷
- * ஆத்யைக பாதையில் நடந்து செல்வதற்குப் பெண்கள்தான் முன்மாதிரியாகவும் வழிகாட்டிகளாகவும் இருக்கவேண்டும்.²⁸
- * பெண்களுக்குள் நீங்கள் - மாணவிகள்தான் வரும் காலத்தில் தலைவிகள் ஆவீர்கள், உங்கள் நடைமுறைகளைத்தான் எல்லாப் பெண்களும் பின்பற்றுவார்கள். நீங்கள் எமது கலாச்சாரத்தைப் புரிந்து கொண்டு அதன்படி ஒழுக வேண்டும். அப்போதுதான் அது காப்பாற்றப்பட்டுச் செழிக்கும்.²⁸

இனி, கற்பு என்னும் திண்மை பற்றி சாயி பகவான்:

- * ஒரு நாட்டின் பெண்கள் மகிழ்ச்சியுடனும், சுகமாகவும், புனிதமாகவும் இருந்தால், அந்த நாட்டின் ஆண்கள் ஆரோக்கியத்துடனும், உண்மையாகவும், மகிழ்வுடனும் இருப்பார்கள்.²⁹
- * கௌரவத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு ஒரு பெண் தனது உயிரைக் கூட தியாகம் செய்யத் தயாராக இருக்க வேண்டும். அவள் தனது கற்பு நிலையையும் கணவனின் புகழையும் போற்றிக் காப்பாற்ற வேண்டும். இதுதான் ஒரு பெண்ணின் தலையாய தர்மம். அவள் பெண்ணாகப் பிறந்ததற்கே, அதுதான் காரணமும் ஆகும்.³⁰

[தற்காத்துக் தற்கொண்டாற் பேணி... என்ற குறளை இவற்றுடன் நோக்கவும்.]

- * பெண்கள் உண்மை உடையவராகவும், துணிவுள்ளவராகவும், இனியவராகவும், கருணை உடையவராகவும், கற்புடையவராகவும், பக்தியுடையவர்களாகவும் இருப்பின், உலகில் அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் உடைய ஒரு சுகாப்தம் உண்டாகும்.³¹

10 மக்கட் பேறு

[பிள்ளைகளைப் பெறுதல், வளர்த்தல்]

ஒரு குடும்பத்தின் தலையாய கடமை, பிள்ளைகளைப் பெறுதல் என்பது சமூகவியல் கோட்பாடு ஆகும். பெற்ற பிள்ளைகளை அறிவுள்ளவர்களாகவும் பண்புள்ளவர்களாகவும் வளர்க்கவேண்டும். அது ஆத்மீக தர்மம்.

இதனை இரு குறள்கள் கூறுகின்றன:

பெறுமவற்றுள் யாம்அறிவது இல்லை அறிவுஅறிந்த
மக்கட்பேறு அல்ல பிற. (61)

ஒருவர் பெறக்கூடிய பேறுகளில், அறிய வேண்டியவற்றை அறிந்த மக்களைப் பெறுவதைக் காட்டிலும், வேறு சிறந்த பேறுகளையாம் அறிந்ததில்லை.

எழுபிறப்பும தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின் (62)

பழி இல்லாத பண்பு உடைய மக்களைப் பெற்றால், ஒருவனுக்கு ஏழு பிறவியிலும் தீங்குள்ள எதுவும் தீண்டமாட்டா.

பிள்ளைகள் அறிய வேண்டியவற்றை அறிவது மட்டுமல்ல, பண்புள்ள மக்களாகவும் வாழ்ந்தால்தான், பெற்றோருக்குப் பெருமை. அத்தகைய பெருமையை அடையும் பொறுப்பு பெற்றோரையே சார்ந்தது. பெற்றோர் பிள்ளைகளை நல்ல முறையில் வளர்க்க வேண்டும். அதற்கு முதலாவதாக அவர்கள் நல்லவர்களாக வாழவேண்டும்.

தாயின் தர்மம் பற்றி பகவான் சாயி கூறுகிறார்:

- * ஒருவர் வாழ்க்கையைத் தீர்மானிக்கும் காரணி தாய்தான். பிள்ளையின் எதிர்காலம் தாயினால்தான் உருவாக்கப்படுகிறது.³²
- * ஒருவரின் முதலாவது குரு தாய்தான்; அவரது முன்மாதிரி, புத்திமதி. கண்டிப்பு ஆகியன ஒருவரை ஆழமாகவும் நீண்ட காலமாகவும் பாதிக்கின்றன.³²
- * நன்னடத்தை ஒழுக்கம் ஆகியவற்றின் விதி முறைகளைத்

தீர்மானிப்பது அவரின் (தாயின்) குறிக்கோள் ஆகவேண்டும். பிள்ளைகளுக்குத் தாய் ஒழுக்க ஆத்மீக பயிற்சியைக் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு தாய் தர்ம வழிகளிலே வாழ்ந்தால், அந்த நன்மையைப் பிள்ளைகள் அடைவார்கள், அவர்களும் தர்மத்தில் ஆறிவிடுவார்கள்.³²

தாய் அந்த முறையில் வாழ்ந்து, பிள்ளைகளையும் சீரிய முறையில் கவனமாக வளர்த்தால்தான் பிற்காலத்தில் அவனைச் சான்றோன் என்று கேட்டு மகிழ முடியும்.

வள்ளுவர்:

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிது உவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய். (69)

தன் மகனை அறிவினும் பண்பினும் சிறந்தவன் என்று பிறர் சொல்லக் கேட்ட தாய், தான் அவனைப் பெற்றபோதிலும் பார்க்க மிகவும் மகிழ்வாள். ஏன் தெரியுமா? அவன் அப்படிச் சிறந்தவனாக வந்தது, தாயாகிய தனது நன்னடத்தையினாலும், தர்மவாழ்வினாலும், பெரும் முயற்சியினாலும் என்று அவரின் மனம் சொல்லும்!

தகப்பனின் தர்மம் பற்றி பகவான் சாயி கூறுகிறார்:

ஒரு தகப்பன் ஆகிவிடுவது பெரிய விஷயம் அல்ல. மகன் பிறந்திட்டான் என்பதை மட்டும் வைத்து தகப்பன் மகிழ முடியாது. மற்றவர்கள் மகனின் நற்குணங்களைப் பாராட்டும் போதுதான், தகப்பன் மகனின் பிறப்பைக் குறித்து மகிழலாம். நேர்மையான ஒரு மகன் தன்னையும் தனது குடும்பத்தையும் ஈடேற்றுகிறான். உண்மையில், நற்குண பிள்ளைகளை வளர்ப்பவர்களே பெற்றோர் என்று அழைப்பதற்குத் தகுதி பெற்றவர்கள். பிரகலாதன் திட்டமாகக் கூறினான்: “ பிள்ளாய், கடவுளை உணர்ந்துகொள். அவர்தான் உண்மையான குரு. தெய்வீகத்திற்கு சிஷ்யனை வழிநடத்துவபவர் அவரே’ இப்படியாகத் தனது மகனுக்குக் கூறும் ஒருவரே தகப்பன் ஆவார்.”³³

* (குந்தைமாரே!) உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு, எல்லா சமயங்களிலுள்ள நூல்களில் இருந்து கதைகளைச் சொல்லுங்கள். அப்போதுதான் அவர்கள் எல்லா நாடுகளிலும் உள்ள புண்ணிய புருஷர்களும் ஞானிகளும் சம நிலையில் நல்லவர்களாகவும் மகிமை உள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்வர்.

பிரார்த்தனை எல்லோருக்கும் பொதுவானது, எந்த மொழியிலும் எந்தப் பெயரிலும் அழைக்கப்படும் பிரார்த்தனை ஒரே கடவுளை அடைகின்றது, என்பதைப் பிள்ளைகள் உணரவைக்க வேண்டும்.³³

- * எப்போதாவது பிள்ளைகள், தெரிந்தோ தெரியாமலோ, ஒழுக்க வழியிலிருந்து தவறும் போது, பெற்றோர் உடனடியாக அவர்களின் தவறுகளைத் திருத்தி நல்வழிக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.³³

மக்களை வளர்ப்பது தர்மம்; இல்லறத்தில் ஒரு இனிய தவம், ஒழுக்கம் நிறைந்த சமூகப் பெரும்பணி. அதன் பூர்த்தி நல்ல மக்கள். அவர்களினால் பெற்றோருக்குப் பெருமை. ஆகவே பின்வருமாறு வள்ளுவர் ஏட்டில் எழுதினார்.

மகன்தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன்தந்தை
என்னோற்றான் கொள்ளும் சொல் (70)

‘இவன் தந்தை இத்தகைய ஒரு அருமையான மகனைப் பெறுவதற்கு என்ன தவம் செய்தாரோ?’ இப்படியாக சமூகம் சொல்லுமாறு மகன் நடந்துகொள்ள வேண்டும். அதுதான் அவன் தந்தைக்குத் தரும் உபகாரம்.

பிள்ளைகளின் தர்மம் பற்றி பகவான் சாயி கூறுகிறார்:

சாயி நூல்களில் இருந்து பிள்ளைகளுக்கு பாபா கூறும் சில ஒழுக்க நெறிகள் பின்வருமாறு:

- * தினமும் தியானமும் ஜெபமும் செய்யவேண்டும். சிறு பிள்ளைகள் சில நிமிடங்கள் சுவாமி அறையில் அமைதியாக இருந்தாலே போதும். சிறுவர்களுக்குப் பாடசாலைகளில் ‘அமைதி இருத்தல்’ தான் பயிற்றப்படுகின்றது.
- * வாரம் ஒரு முறையாவது பெற்றோர், சகோதரர்களுடன் சேர்ந்து பஜனை அல்லது கூட்டு பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்.
- * வாரம் ஒரு முறையாவது சமய வகுப்புகளுக்குப் போகவேண்டும். சாயி பக்தர்களின் பிள்ளைகள் ‘பால விகாஸ்’ வகுப்புகளில் சேரவேண்டும். இந்த வகுப்புகளில் எல்லாச் சமயங்களுக்கும் ஏற்ற போதனை தரப்படும்.
- * தினமும் சமய, நீதி நூல்களைப் படிக்க வேண்டும்; உதாரணமாக: பகவத் கீதை, திருவிவிலியம், திருக் குர்ரான், தம்மபுதம், சாயி நூல்கள்; திருக்குறள், ராமகிருஷ்ணர் உபதேசம் போன்றவை.

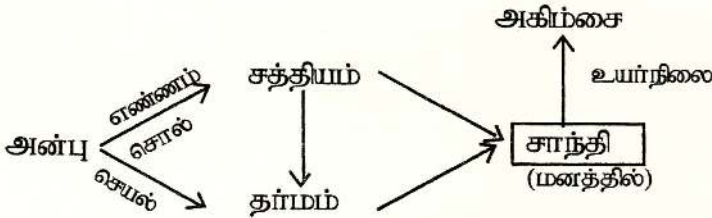
- * கோவில், தேவாலயம், சாயி சமீத்தி பணிகளில் பாங்கு கொள்ள வேண்டும்.
- * பிற மதங்களை மதிக்க வேண்டும். அந்த மதங்களின் பெரியோர் வாழ்க்கையையும் போதனைகளையும் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.
- * முதியோர், பெரியார் ஆகியோரை மதிக்க வேண்டும்.
- * விருந்தினரை உபசரிக்க வேண்டும்; வழியவர்களுக்கு உதவ வேண்டும்.
- * உணவில் கட்டுப்பாட்டுடன் இருக்க வேண்டும்.
- * தொலைக்காட்சி பார்ப்பதற்கான ஆரோக்கியமான நிகழ்ச்சிகளையே பார்க்க வேண்டும்.
- * வீட்டையும் சுற்றாடலையும் தூய்மையாக வைத்திருக்க வேண்டும்
- * பொறாமையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.
- * நீ சிந்திப்பது போல் பேசவும், பேசுவது போல் செயலாற்றவும் வேண்டும்.
- * ஒருவருடன் மெதுவாகவும் அமைதியாகவும் பேச வேண்டும்.
- * மற்றவர்களைப் பற்றி கெடுதலாகப் பேசுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.
- * ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்
- * உனது நாட்டின் மேல் பற்று வைக்க வேண்டும். நாட்டின் சட்டத்தை மதித்து நடக்கவும்.
- * இயன்ற அளவு தன்னலம் அற்ற சேவை செய்.
- * கடவுளின் நாமம் உன் நாவில் இருக்கவேண்டும். அந்த மந்திரம் உன்னை எப்போதும் காப்பாற்றும்.

7 சாந்தி (அமைதி)

மனித மேம்பாடுகள் பற்றி மூன்றாம் அத்தியாயத்தில் எழுதியதை மீண்டும் பார்ப்போம்.

அன்பு ஒரு தெய்வீக சக்தி. ஆன்பு சிந்தனையாக விளைந்து, வாய்மொழியாக வரும்போது அது சத்தியம் எனப்படுகின்றது. அன்பு வழி வந்த சத்தியத்தின் அடிப்படையில் ஒருவரின் செயல் தர்மம் என்று கொள்ளப்படுகிறது. ஒருவர் எண்ணத்திலும் சொல்லிலும் சத்தியம், அவர் செயலில் தர்மம் என்ற நிலையில், அவர் உள்ளத்தில் சாந்தி நிலவும்...

படத்தில்:



சாயி சாந்தியை பின்வருமாறு விளக்குகிறார்:

- * அனைவருக்கும் சாந்தி அவசியம் ஆகும்; சாந்தி இருந்தால் எல்லாம் உண்டு.¹
- * மனிதன் நல்லொழுக்க வழியிலே சிந்தித்து, பேசி, செயற்படும் போது, அவன் மனச்சாட்சி தூய்மையாக இருக்கும், அதனால் உள்மனத்தில் சாந்தி உண்டாகும்.²
- * உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்தினால் தூய சாந்தி ஏற்படும்.¹
- * ஆசை, கோபம், அவா, குரோதம் அற்ற நிலையிலேயே பூரண அமைதி கிடைக்கும்... சாந்தியானது உணர்வு, சொல், தோற்றம், செயல் இவற்றில் வெளிப்பட வேண்டும்; மற்றும் மனத்திலும், கடமையை நிறைவேற்றுகலிலும் வெளிப்பட வேண்டும். எல்லாம் ஒரே சீரான முறையில் இருக்க வேண்டும்.¹

* கடவுள் சிந்தனையும், அவர் மேல் ஆழ்ந்த அன்புமே சாந்தி தரும். உலக சிந்தனை குறைய, கடவுள் சிந்தனை கூடும். சாதாரணமாக, மனம் உலகப்பொருட்களையே சுதா விரும்பும். ஆசைகளை ஒவ்வொன்றாக அறுக்க, அமைதி உறுதியாகும்... கடவுள் சிந்தனை இருக்கும் போது, மனம் சாந்தி அடையும். சுவாமியால் (பாபாவால்) சாந்தி தரமுடியாது; அதற்காக ஒருவர் முயற்சிக்க வேண்டும்.³

* எல்லோரும் I want Peace (எனக்கு அமைதி வேண்டும்) என்கிறார்கள். இந்த மூன்று சொற்களில் I, want இரண்டையும் எடுத்துவிடுங்கள். எது மிஞ்சுகிறது? - Peace. ஆமாம், I என்ற Ego என்ற ஆணவமும் want என்ற வேண்டும் ஆசிய ஆசையும் போய்விட்டால்; Peace (சாந்தி) தானே கிடைக்கின்றது. தமிழிலும் எனக்கு என்ற நான் - எனது - எனக்கு சிந்தனையும், வேண்டும் என்ற அவாவும் போனால் இருப்பது அமைதியே!

ஆகவே, அமைதியின் ஆற்று மனம்தான். கடவுள் சிந்தனையும், எல்லோரிடமும் அன்பும் அமைதியை ஆற்றுவிக்கும். மனத்தில் அமைதி உள்ளவர், எந்தச் சூழலிலும் அமைதியாக இருப்பார். அவரது அமைதி எல்லோரையும் ஆட்கொள்ளும்; எங்கும் பரவும். சாயி கூறுகிறார்:

இதயத்திலே சுத்தியம் இருப்பின்
 ஒழுக்கத்தில் அழகு இருக்கும்
 ஒழுக்கத்தில் அழகு இருப்பின்
 இல்லத்தில் ஒற்றுமை இருக்கும்
 இல்லத்தில் ஒற்றுமை இருப்பின்
 தேசத்தில் ஒழுங்கு இருக்கும்
 தேசத்தில் ஒழுங்கு இருப்பின்
 உலகிலே சாந்தி இருக்கும்.

திருப்தி சுவர்க்கம், சோகம் நரகம். கோபம் எதிரி, அமைதி கவசம், கருணை நண்பன். நீ சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி என்று மூன்று முறை பிரார்த்திக்கின்றாய் அல்லவா? இது நீ வாழும் கடவுள் நிலை, மனித நிலை, சூழல் ஆகியவற்றில் சாந்தி ஏற்பட உதவும் அத்துடன் அப்படிக்கூறுவது உனது உடல், மனம், புத்தி மூன்றிற்கும் சாந்தியை உண்டாக்குகின்றது.⁵

வள்ளுவர் பெருமான் சாந்தி, அமைதி, என்ற நிலைகளுக்கு இன்பம் என்ற சொல்லையே குறளில் உபயோகிக்கின்றார். குறளைப் படிக்கும்போது அது போரின்பம் என்பதை உணர்கிறோம். போரின்பம் ஆத்மா அடையும் இன்பம்: அது சாந்தி தானே. [அல்லது, அதற்கு அப்பால் *அகிம்சை* நிலையோ? எனினும், இந்த அத்தியாயத்தில் வள்ளுவரின் *இன்பம்* சார்ந்த குணங்கள் *சாந்தியின்* உபமேம்பாடுகளாகவே கொள்ளப்படுகின்றன]

சாந்தி என்ற மனித மேம்பாட்டின் உபமேம்பாடுகள்

சாந்தி என்ற மனித மேம்பாடானது, அன்பு, சத்தியம், தர்மம் ஆகிய மேம்பாடுகளுடன் இரண்டறக் கலந்தது; அவற்றின் பேறாகக் கிடைப்பது. ஆகவே சாந்தி சார்ந்த உபமேம்பாடுகளை திருக்குறளில் இனம்காணும் போது, அவை மற்ற மேம்பாடுகளுடனும் இணைந்து இருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். இதனைப் பின்வரும் படத்தில் காணலாம். வள்ளுவர் குறிப்பிடும் இன்பம் என்பதை சாந்தி (அமைதி)யுடன் ஒப்பிடுகிறோம் என்று ஏற்கனவே கூறப்பட்டது.



படம்: திருக்குறளில் இன்பம் (சாந்தி) சார்ந்த மேம்பாடுகளும் உபமேம்பாடுகளும்

[எண்கள்: குறள் எண்கள்]

1 அன்பு வாழ்வு

அன்புற்று அமர்ந்த வழக்குஎன்ப வையகத்து
இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு (75)

இந்தக் குறளை நான்காம் அத்தியாயத்தில் பார்த்தோம். வள்ளுவர் கூறும் இன்பம், சிறப்பான பேரின்பம் ஆகும். அதுதான் சாந்தி. 'வழக்கு' என்பது நீதி வழக்கம்(சத்தியம் கடைப்பிடித்தல்), ஒழுக்கம், நெறி (தர்மம்) ஆகியவற்றை அடக்குவது. அவை அன்பில் அமைந்தவை. இந்த குறளில் மனித மேம்பாட்டு இணைப்பு இதுவாகும்.

அன்பு —————> வழக்கு —————> இன்பம்
(சத்தியம் + தர்மம்) (சாந்தி)

2 அறவழியில் வாழ்வு

அறத்தான் வருவதே இன்பம்மற்று எல்லாம்
புறத்த புகழும் இல (39)

அறம் (தர்மம்) —————> இன்பம்
(சாந்தி)

மற்றவை எல்லாம் இன்பம் அல்ல: புகழும் அல்ல. வள்ளுவர் புகழ் என்ற உபமேம்பாட்டை விளக்குவதற்கு ஒரு அதிகாரமே தந்திருக்கிறார்: 24ஆம் அதிகாரம். இதனை இனிவரும் அத்தியாயத்தில் - அகிம்சையோடு விளக்குவோம்.

3 இனியவை கூறல்

சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும்
இம்மையும் இன்பம் தரும். (98)

சிறுமை: அற்பம், சிறுமை, கீழ்மை, துன்பம், புன்மை, குற்றம், சத்தியம் அற்றது.

ஆகவே சிறுமை நீங்கிய இன்சொல், சத்தியம் நிறைந்த அன்பு மொழியாக இருக்கும். அத்தகைய இன்சொற்கள் செய்வாருள் (அறம்) கண்டார் வாயிலிருந்தே வரும் என்ற குறளை சென்ற அத்தியாயத்தில் பார்த்தோம்.

மீண்டும்:

இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிறுஇலவாம்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல் (91)

அவை வஞ்சனை இல்லாத சொற்களாம். வஞ்சனை இருப்பின்
இன்சொல் இனிப்பூட்டப்பட்ட நஞ்சுதான்!

4 வெ.:காமை

(பிறர் பொருளுக்கு ஆசைப் பிடாதிருத்தல்)

வெ.:காமையானது தர்மத்தின் ஒரு உப மேம்பாடு எனக்
கூறினோம். சின்ன சின்ன ஆசைகளினால், அறம் அல்லாதவற்றை
செய்யவர் சாந்தி (இன்பம்) அடையமாட்டார், என்பதால் வெ.: காமை
இங்கேயும் கருதப்படுகிறது.

சிற்றின்பம் வெ.:கி அறன் அல்ல செய்யாரே
மற்றுஇன்பம் வேண்டு பவர் (173)

அறத்தால் வரும் ஆத்ம இன்பத்தை (போரின்பம்) விரும்புவர்,
கீழான திருப்திகளை (சிற்றின்பம்) நாடி, அறம் அல்லவற்றைச்
செய்யார்.

5 ஈகை

(ஏழைகளுக்கு ஈதல்)

மற்றவர்களின் பொருளுக்கு ஆசைப்படாமல் இருப்பது (வெ.:
காமை) சாந்தி தருகின்றது. அதே வேளை, நமது பொருளையே
வறியவர்களுக்கு தேவையான நேரத்தில் கொடுப்பது பெரும் இன்பம்
தருகின்றது. அத்தகைய மனச் சாந்தியைப் பெற்று வாழாமல்,
பொருளை சேர்த்து வைத்து பின்பு இழக்கிறார்களே கொடியவர்!

ஈத்துஉவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாம்உடைமை
வைத்துஇழக்கும் வன்க ணவர் (228)

[வன்கண் : கொடுமை]

தாம் சேர்த்துள்ள பொருளை ஈயாமல் வைத்திருந்து, பின்பு
இழக்கும் கொடியோர், பிறருக்குக் கொடுத்து மகியும் இன்பத்தை
அறியாரோ?

ஈகை —————> இன்பம்
(தர்மம்) (சாந்தி)

6. மெய் உணர்தல்

தர்மமான செயல்களில் ஒருவர் ஈடுபடும்பொது, மனத்திலே சாந்தி ஏற்படுகின்றது. அதனாலேதான் பல உபமேம்பாடுகள் தர்மம், சாந்தி ஆகிய இரு மேம்பாடுகளுடனும் பொருந்துகின்றன. தர்மம் என்ற சென்ற அத்தியாயத்தில் கண்ட இன்னும் ஒரு குறள், இது.

இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு (352)

மருள் நீங்கி மாசறு காட்சி
(மயக்கமற்ற குற்றமற்ற அறிவு)



இருள் நீங்கி இன்பம்
(அறியாமை நீங்கிய சாந்தி)

மனத்தில் உள்ள மருள் (மயக்கம், உன்மத்தம், குழப்பம், தெளிவின்றமை) நீங்கினால், மனம் ஜோதி மயமாகும். ஆந்த நிலையில் இருள் தானாகவே நீங்கும். மெய்யை உணர்வது இயல்பாகும். discrimination என்கிற பகுத்தறிவின் செயற்பாடு சுலபம் ஆகும். மனம் அமைதியின் இன்பத்தை அநுபவிக்கும்.

7. அவா அறுத்தல் (ஆசையை ஒழித்தல்)

இந்த உபமேம்பாடு மனச்சாந்தி அடைவதற்கு மிகவும் முக்கியமானது. மீண்டும், பகவான் சாயி - I want Peace - என்ற வசனத்தைப் பற்றிக் கூறியதை நோக்குவோம். I, want இந்த இரண்டையும் நீக்கினால்; Peace மிஞ்சும். I போனாலும்; want இருக்கும் வரை அது அமைதியை சும்மா விடாது. want என்றால் வேண்டும்: அது desire - ஆசை: அவா.

குறள்:

இன்பம் இடையறாது ஈண்டும் அவாஎன்னும்
துன்பத்துள் துன்பம் கெடின் (369)

அவா (பேராசை) என்னும் துன்பத்துள்துன்பம் ஒருவரிடம் இருந்து தொலையுமானால், இன்பம் இடைவிடாது சேரும்.

வாழ்வு சாந்தி மயமாக இருக்கும்.

பகவான் சாயி தரும் ஒன்பது ஒழுக்கக் கோவையில் கடைசியானதும், மிக முக்கியமானதும், மகா கஷ்டமானதும் பின்வருமாறு:

ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்தவும்.

இதுபற்றி சாயி மேலும் கூறுவது:

சாந்தியுடன் அமர்த்தமுள்ள வாழ்வு வாழ்வதற்கு, ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்துதல் கட்டாயம் தேவை. மேலும் மேலும் செல்வத்தை நாரும் ஆசையை அடக்கி அந்த முயற்சியை உன் உள்ளே இருக்கும் கடவுளை உணர்வதற்கும் பயன்படுத்தவும். அப்படி முயற்சி செய்யும்போது, உணவு, பணம், நேரம், சக்தி, அறிவு ஆகியவற்றைவினாக்கக்கூடாது, ஏனெனில் அவை அனைத்தும் கடவுளின் உருவங்களே...

ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் அதே வேளையில், மாணவர்கள் கெட்டவற்றைப் பார்க்கப் படாது, கெட்டவற்றைக் கேட்கப்படாது, கெட்டவற்றை சிந்திக்கப்படாது, கெட்டவற்றைச் செய்யப்படாது என்ற ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

பிள்ளைகளுக்கு இந்த நல்ல ஒழுக்கத்தை, அவர்கள் வளரும் காலங்களிலிருந்தே கற்பித்தால் தான், நல்ல மனிதராக வளர்வார்கள்.

ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்துதல் என்றால் என்ன? என்று கேட்டு, விளக்கம் தருகிறார் சாயி.

மனிதன் எல்லையற்ற ஆசைகளினால் ஏமாறுகிறான். அவன் ஒரு கனவு உலகில் வாழ்கிறான். அவன் தனது உயர் மனத்தை (தெய்வீக நிலைமை) மறக்கிறான். ஆகையால்தான் ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்துவது அவசியம் ஆகும். ஆசைகளுக்கு எல்லை வேண்டும்..ஆசைகள் சிறைச்சாலை. தனது தேவைகளுக்கு எல்லை வைக்கும் போது, மனிதன் விடுதலை அடைய முடியும். வாழ்விற்கு வேண்டிய அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு மட்டுமே ஆசை வைக்கவேண்டும்.

இனி உணவு, பணம், நேரம், சக்தி, அறிவு ஆகியவற்றை விரியம் செய்யாமை பற்றி பகவான் கூறுவதை பார்ப்போம்.

உணவு

உனக்குத் தேவையான அளவு உணவையே உண். கெலி அடையாதே. உனக்கு உண்ண முடியாத அளவு உணவை எடுத்து, மிகுதியை வீணாக்காதே, ஏனெனில் உணவை வீணாக்குவது பெரும் பாயம். நீ மிகுதியாக எடுத்த உணவு இன்னும் ஒரு வயிற்றுக்கு உணவு ஆகும்.¹

இவ்வேளையில் இரண்டு விடயங்கள் ஞாபகம் வருகின்றன. ஒன்று: நமது விருந்துகளிலே பாயாசம் வரும் போது பலர் வீசுவதற்கு ஒதுக்கும் சோற்றுக் குவியலோடு வாழை இலைகள்.

மற்றது மிகவும் தெரிந்த குறள்:

மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்து உண்ணின்
ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு (945)

உடலுக்குத் தீங்கு தராத நல்ல உணவை, அளவோடு ஒருவன் உண்டால், அவன் உயிருக்குத் தீமை (ஊறுபாடு) இல்லை.

பகவான் பாபாவும் சாத்வீகமான நல்ல உணவையே உண்ணுமாறு ஆணையிடுவார்: ஏனெனில் நமது உடல் மட்டுமல்ல, மனம் கூட உண்ணும் உணவின் தன்மையிலேயே தங்கியுள்ளது.

பணம்

இந்தியர் பணத்தை அல்லது செல்வத்தை லக்குமி என்ற தெய்வமாகக் கருதுவர். பணத்தை தவறாக உபயோகிக்காதே. தவறாக செலவு செய்தால், நீ கெட்ட குணங்களுக்கும், கெட்ட சிந்தனைகளுக்கும், கெட்ட பழக்கங்களுக்கும் அடிமை ஆவாய். நல்ல காரியங்களுக்கே பணத்தை உபயோகி. அதை வீணாக்காதே. வீணாக்குவது தீமை ஆகும். அது உன்னைத் தவறான பாதையில் நடத்திச் செல்லும்.²

நேரம் (காலம்)

மிக முக்கியமானதும், மிகவும் தேவையானதும் நேரம் ஆகும். ஒருவர் காலத்தை வீணாக்கக்கூடாது. காலத்தை உபயோகமான முறையில் செலவு செய்ய வேண்டும். காலம் புனிதப்படல் வேண்டும், ஏனெனில் சிருஷ்டியில் அனைத்தும் காலத்திலேயே தங்கியுள்ளன.

எங்கள் வேதங்களில் கடவுளுக்கு காலத்தை வைத்து நாமங்கள் சூட்டப்பட்டுள்ளன. கடவுள் காலத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்; அவரே காலம்; அவர் காலத்தை கட்டுப்படுத்துபவர். காலம் கடவுளின் உருவம்.

நாம் காலத்தை வீணாக்கினால், எமது வாழ்வையே வீணாக்குகின்றோம்.⁷

சக்தி

எமது உடல், உள, ஆத்மிக சக்தியை வீணாக்கக்கூடாது. நாம் சக்தியை எவ்வண்ணம் வீணாக்குகிறோம்? என்று நீங்கள் வினாவக்கூடும். நீங்கள் கெட்டவற்றைப் பார்க்கும் போது சக்தி வீணாகின்றது. கெட்டவற்றை கேட்பது, கெடுதியாகப் பேசுவது, தீய சிந்தனைகள், தீய செயல்கள், இவை எல்லாம் சக்தியை விரயமாக்குகின்றன. இந்த ஐந்து செயல்களிலும் சக்தியைப் பாதுகாக்க வேண்டும். அப்போது வாழ்க்கை அதிக அர்த்தம் உடையும்.⁷

அறிவு

சீரிய குணங்களும் பண்புகளும் இல்லாத அறிவு, சமூகத்திற்குப் பயன்படாத, வெறும் புத்தக அறிவு ஆகும்... நீங்கள் என்ன கற்றீர்களோ, அது சமூகத்திற்குப் பயன்பட வேண்டும்... ஆகவே, உங்கள் சமூகத்தினதும் தேசத்தினதும் மேன்மைக்காகச் சேவை செய்யவும்.⁸

அல்லாவிடில் உங்கள் கல்வி அறிவு வீண்தான்!.

மேலும் ஒரு குறளும், சாயியின் குறளும்

குறள்:

ஆரா இயற்கை அவாநீப்பின் அந்நிலையே
பேரா இயற்கை தரும் (370)

ஒரு போதும் நிரம்பாத தன்மை உடைய அவாவை ஒருவன் ஒழித்தால், அந்த நிலையே ஒரு போதும் மாறாதிருக்கும் பேரின்பத்தை (சாந்தி) தரும்.

குரல்:

ஆசைகள் நிறைவேறும் போது, மேலும் ஆசைகள் பிறக்கும்; ஆசைகள் நிறைவேறாது போகும் போது அதை நிறைவேற்றுவதற்கு தொடர்ந்து பிறவிகள் எடுக்க வேண்டி வரும். ஆசைகளின் மயக்கத்தை ஒழிப்பதற்கு ஒரே வழி, உனது செயற்பாடுகள் அனைத்தையும் கடவுளுக்கு அர்ப்பணிய்பதுதான்: வழிபாடாகவே எதையும் செய்யவும்.

அதன் பெறுபேறை அவரிடம் விடவும்: உன்னுடன் அவற்றை பிணைப்பதை விட்டுவிடு.⁹

8. அகிம்சை

அகிம்சை பற்றி சாயி கூறுகிறார்:

எண்ணம், சொல், செயல் இவற்றினால் ஒருவருக்கும் தீங்கு செய்யாமையே அகிம்சை ஆகும்.¹

உயிர்வாழும் ஒன்றிற்கு காயப்படுத்தாமல் விடுவது அகிம்சை என்று பொதுவாக எண்ணுகிறோம். அல்ல: கெட்ட பார்வை, கெட்டவற்றைக் கேட்பது, கெட்ட பேச்சு எல்லாம் ஹிம்சை ஆகும்.¹ அவற்றைத் தவிர்ப்பதும் அகிம்சை எனப்படும்.

அதிகம் உணவு உண்பது உனது உடலுக்கு ஹிம்சை தரும். ஆகவே உணவைக் கட்டுப்படுத்துதல் அகிம்சை ஆகும்... எதிலும் மீதமான வாழ்வே அகிம்சை ஆகும். ஆகவே உனக்கு (உயர்வான) மகிழ்ச்சி தரக்கூடியது அகிம்சை தான்.²

எல்லோரிலும் தெய்வம் உண்டு என்று நீ உணர்ந்தால், அகிம்சையை நீ கடைப்பிடிக்க முடியும்.²

அகிம்சை சுத்தியத்தின் ஒரு நிலை. கடவுளுடன் தனது உறவை, அந்த அடிப்படையான ஆத்ம ஒருமைப்பாட்டை ஒருவர் உணர்ந்தால், எவரும் தன் மனம் அறிய இன்னொருவருக்கு நோவோ துன்பமோ உண்டு பண்ண மாட்டார்.¹

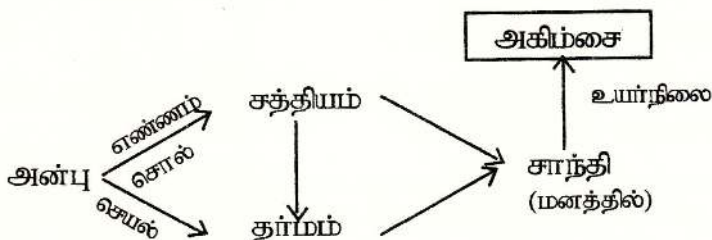
சாந்தியானது மனம், வாக்கு, காயம், கருமம் ஆகியவற்றில் ஒரே சீராக வெளியப்படும்போது பிரிசாந்தி உதிக்கின்றது.³

அது (பிரிசாந்தி) ஆத்மாவின் ஒரு தோற்ற நிலையே.³

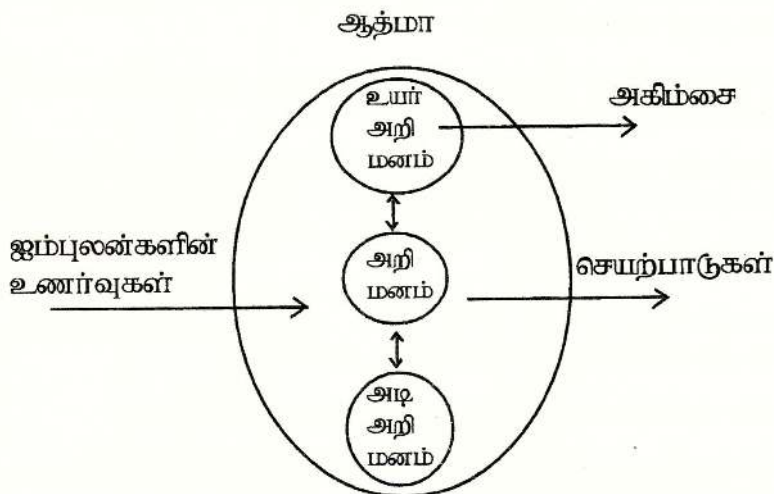
மேலே குறிப்பிட்டவையிலிருந்து, பிரிசாந்தி என்பது, சாந்தியிலிருந்து வளர்ந்த அகிம்சை நிலை என்று உணர முடிகிறது.

பிரிசாந்தி நிலையில் உயர்வு தாழ்வு இல்லை. அது கஷ்டத்தில் அரைகுறையாகவோ, அதிர்ஷ்டத்தில் முழுமையாகவோ, இருப்பதில்லை. எப்போதும் அது ஒரே சமனுள்ள ஆனந்த நிலையில் இருக்கும்.³

மீண்டும், மனித மேம்பாடுகள் படம் கீழே தரப்படுகின்றது. அகிம்சை என்ற மேம்பாட்டின் நிலையைக் கவனிக்கவும்.



இந்த நிலையில் ஒருவர் தனது உயர் அறிமனத்தில் (Super conscious mind) சஞ்சரிப்பார். (படம் பார்க்கவும்)



ஆழ்ந்த தியானத்தைப் பயின்பவர் அகிம்சை என்ற உயர் நிலையை அடையும் பக்குவம் பெறுவார். அந்த நிலையில் எல்லா உயிர்களும் சமம் - மிருகங்கள், தாவரங்கள் உட்பட. உலகம், பிரபஞ்சம் தமதே என்ற உணர்வு நிலை.

சாதி, சமய, நிற, மொழி, காலாச்சார பேதங்கள் தெரியாத

நிலை அதுவாகும். அதன் உற்று அன்பே. உண்மையில் அகிம்சை என்ற மனித மேம்பாடு மற்ற மேம்பாடுகளின் தொகை எனப்படும். அகிம்சை நிலையில் ஆத்மா பரமாத்மாவுடன் தொடர்பு கொள்கின்றது.

வள்ளுவரும் கூறினார்:

வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை இல. (4)

விருப்பும், வெறுப்பும் இல்லாத நிலை (அகிம்சை) இறைவனுக்கே உண்டு. இறைவனின் அடிகளை ஒருவர் மனத்தால் அடைந்தால் துன்பம் இல்லை; எக்காலத்திலும் இன்பமே. ஆகவே அகிம்சை நிலை தெய்வீக நிலைதான்.

ஒரு குறளில் வள்ளுவர் 'செந்தண்மை' என்ற சொல்லை உபயோகிக்கின்றார். செந்தண்மை: அழகிய தண்ணளி, தெய்வீக அருள், அன்பின் இரக்கம்.

அகிம்சை என்ற மேம்பாட்டின் தன்மையே செந்தண்மை; அந்த நிலையிலேயே எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பும் - அருளும் காட்ட முடியும். அப்படி ஒழுக்குபவரே அந்தணர் என்று அழைப்பதற்கு தகுதி உடையவர்.

குறள்:

அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற்று எவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டுஔழக லான் (30)

வள்ளுவர் கடவுளையே அந்தணன் என்றார்.

அறஆழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்
பிறஆழி நீந்தல் அரிது. (8)

அறக்கடலாகிய அந்தணன் (கடவுள்) அடிகளை (உயர் அறி மன நிலையில்) சேர்ந்தார்க்கு, அல்லாமல் மற்றவர்க்கு வாழ்க்கைக் கடலை நீந்துவது கடினம். [வாழ்க்கைக் கடலில் பொருள், ஆசை, இன்பம் துன்பம், பாபம் பழி என எத்தனையோ இடர்கள் உண்டு]

ஆகவே அகிம்சை என்ற மேம்பாட்டு நிலையில் மனிதன் அந்தணன் ஆகி, எல்லாவற்றையும் தெய்வீக உள்ளுணர்வால் வென்று சித்தி அடைகிறான்.

அகிம்சை மேம்பாடு தரும் புகழ்

திருக்குறளில் 24ஆம் அதிகாரம் புகழ் பற்றியது. வள்ளுவர் குறிப்பிடும் புகழ், உலகம் உள்ளவரை அழியாது நிற்கும் கீர்த்தி ஆகும். இரு குறள்களை நோக்குவோம்:

ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழ் அல்லால்
பொன்றாது நிற்பது ஒன்று இல் (233)

ஒப்பில்லாத உயர்ந்த புகழ் அல்லாமல், உலகத்தில் அழியாது நிற்பது வேறு ஒன்றும் இல்லை.

நிலவரை நீள்புகழ் ஆற்றின் புலவரைப்
போற்றாது புத்தேள் உலகு (234)

இந்த நிலவுலகிலே நிலையான புகழை ஒருவர் ஆற்றினால், தெய்வீக சிந்தனை உள்ள அறிஞர் உலகு அவரையே போற்றும். அது புலவரை (வெறுமனே படித்தவர், மட்டம் பெற்றவர், புலமை மிக்கவர், முனைவர்கள்) போற்றாது.

வள்ளுவர் கூறும் புகழுக்கு, அத்தகைய தெய்வீக சக்தி உண்டு. நமது காலத்தில் புகழ் தனது அர்த்தத்தை இழந்து தவிக்கின்றது. இக்காலத்தில் புகழ், அபத்தமாகவும், ஆபத்தாகவும், அனர்த்தமாகவும் இருப்பது நாம் அறிந்ததே.

பெருமை (greatness, famous, புகழ்) என்பது பற்றி பாபா கூறிய ஒரு கதை பின்வருமாறு:

ஒரு முறை சங்கராச்சாரியார், பெருமையின் அடையாளம் என்ன என்று தனது சீடர்களைக் கேட்டார். சீடர் ஒவ்வொருவரும் தனது விடையைக் கூறினர். யுத்தத்தில் பெரும் வெற்றிகளை அடைந்தவனே பெரிய மனிதன் என்றான் ஒரு சீடன். பல கஷ்டங்களை அனுபவித்து, ஏராளமான செல்வத்தைத் திரட்டினவனே பெரியவன், என்றான் இன்னும் ஒருவன். தனக்கு வேண்டியதை, உறுதியுடன் முயற்சி அடைந்தவனே பெரிய மனிதன் என்றான் மற்றவன். ஒரு தேசத்தில் தனது கொடியை நடுவது, பரந்த சமுத்திரத்தைக் கடப்பது எல்லாம் புகழின் அடையாளங்களாக கூறப்பட்டது. கடைசியாக சங்கரர் விடையாகக் கூறினார்; தனது மனத்தை அடக்கி வென்றவனே பெரிய மனிதன், என்று. மற்ற நிறைவேற்றல்கள் எல்லாம் பெருமை

தராதவை. நமது எல்லா முயற்சிகளையும் கடவுளுக்கு அர்ப்பணித்தால், அவை புனிதம் அடையும். என்ன முயற்சியில் ஒருவர் ஈடுபட்டாலும், அவர் தனது அதி உயர் மன நிலையில் சிந்தனை செய்தால், பேரானாதம் அடைவர்.⁴

அகிம்சை என்ற மனித மேம்பாட்டின் உபமேம்பாடுகள்

1 நடுவு நிலைமை

நடுவு நிலைமை நீதியின் உச்ச நிலை. எவர்க்கும் நண்பன், பகைவர், உறவினர், அந்நியர் என்று பாராமல், எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும், எந்த விடயத்திலும், நடுநின்று சத்தியத்தையும் தர்மத்தையும் கடைப்பிடிப்பது உயர் நிலையாகும். இதயம் தான், நீதியின் இருப்பிடமும் அத்திவாரமும் என்கிறார் சாயி.

வள்ளுவரும் கூறுகிறார்:

உள்ளத்தில் கோணுதல் இல்லாத தன்மையை உறுதியாகப் பெற்றால், சொல்லிலும் கோணுதல் இல்லாது இருக்கும்: அதுதான் நடுவுநிலைமை.

சொல்கோட்டம் இல்லது செய்பம் ஒருதலையா
உள்கோட்டம் இன்மை பெறின். (119)

[கொட்டம்: கோணல்: செய்பம்: நடுநிலை]

சான்றோர்க்கு அணி

கல்வியில் சிறந்தவர், அறிஞர், நற்குணங்கள் நிறைந்தவர், பழி செய்யாதவர், நட்பின் இனியவர், பயனுள்ள சொற்களைச் சொல்பவர், தாயின் பெருமைக்கு உரியவர்; இப்படியானவர்களை சிறப்பித்து வள்ளுவர் கூறும் வார்த்தை - சான்றோர் என்பதாகும்.

(சான்றோர்: மனித மேம்பாடுகளை நிறையக் கொண்டு, மனித உன்னத நிலையில் இருப்பவர் - Persons possessing qualities of human excellence)

அத்தகைய சான்றோர்க்கு அணியாக இருப்பது நடுவு நிலைமை என்ற உயர் குணம் ஆகும். [அணி: அழகு, அலங்காரம், சிறப்பு, பெருமை]

இரு குறள்கள்:

கேடும் பெருக்கமும் இல்அல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி (115)

கேடும் பெருக்கமும் யார்க்கும் இல்லாதவை அல்ல. ஆகையால் நெஞ்சில் நடுநிலைமை தவறாது இருப்பதே சான்றோர்க்கு அணி ஆகும்.

சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் அமைந்துஒருபால்
கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி. (118)

முதலில் தான் சமமாக நின்று, பின் தன்னிடத்து வைத்த பொருளின் எடையை உள்ளவாறு காட்டும் தராசுக்கோல் போல், ஒரு பக்கம் சாயாமல் உண்மை உணர்த்தல் சான்றோர்க்கு அணி ஆகும்.

தராசு நீதி தேவதையின் சின்னம். நடுவுநிலைமை அகிம்சை என்ற மேம்பாட்டின் உன்னத வெளிப்பாடு: மனிதனின் அதி உயர் ஆரோக்கியம். சான்றோன் என்று கேட்பது அவனது கல்வியின் இலக்காக இருத்தல் வேண்டும்.

2 பொறை உடைமை

[பிறர் செய்த தீங்குகளைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல்]

சாயியின் குரல்:

*சவாபியின் (சாயியின்) இதயத்திற்கு மீசவும் வேதனை தரும் ஒரு செயலை ஒருவர் செய்தார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். இந்த வேதனையைக் குணமாக்கக்கூடிய மருந்து எது - முற்றாக வலியை நீக்குவது எது? மன்னிப்பு (பிழை பொறுத்தல்) என்பதுதான் மருந்து. சவாபியின் இதயத்திலிருந்து வேதனையை முற்றாக நீக்கக்கூடிய மருந்து மன்னிப்புதான்.*⁵

இந்தக் குரல் பகவான் யேசுவின் குரலாகவும் கேட்கிறது அல்லவா? சிலுவையில் யேசு நமது மனக் கண்களில் தெரிகின்றார். புத்தரின் குரலும், புனித குரானின் ஓதலும் கேட்கவே செய்கின்றன. எந்த மதத்தின் எந்தத் தெய்வம்தான் பொறுமை, மன்னிப்பு - இவைபற்றிக் கூறவில்லை?

இரு குறள்கள்:

அகிம்சை நிலையில் புகழ் பற்றி வள்ளுவர்:

ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம் பொறுத்தார்க்கும்
பொன்றும் துணையும் புகழ் (156)

ஒருவரைத் தண்டித்தவருக்கு ஒரு நாளை இன்பம். ஆனால் பிறர் செய்த தீமையை பொறுத்தவருக்கு அவர் சாகும் வரை போரின்பம் (புகழ்).

ஆனால், ஆத்மா சாவதில்லை. ஆகவே 'சாகும் வரை இன்பம்' என்பதை என்றும் நிலையானது என்று கொள்வது சரியாகும். பொறுமை ஆத்ம சாந்தியும் தரும்.

'ஒரு நாள் இன்பம்' என்பது சாந்தி நிலை அல்ல. அது தண்டிக்கும் போது தண்டிப்பவருக்கு ஏற்படும் கொடிய இன்பம்; ஆங்கிலத்தில் 'சேடிசம்' (sadism)

இந்தக் குறளில் புகழ் என்பதை கீர்த்தி என்று கொண்டால், உலகம் அழியும் வரை (பொன்றும் துணையும்) அது இருக்கும் என்றும் உரை ஆசிரியர்கள் கூறுவர்.

இனி, நிறையுடைமை என்ற அகிம்சை நிலை பற்றி:

நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறையுடைமை
போற்றி ஒழுகப் படும். (154)

நிறை என்ற உடைமை (செல்வம், அணிகலன்) தன்னிடத்திலிருந்து நீங்காமையை விரும்பினால், ஒருவர் பொறுமையைப் போற்றி ஒழுக வேண்டும்.

[நிறை: மேன்மை, மன உறுதி, மாட்சிமை, முழுமை. நியாயம், நீதி, கற்பு, அழிவின்மை...]

நிறை - சத்தியம், தர்மம், சாந்தி, பிரேமை - ஆகிய மனித மேம்பாடுகளை உள்ளடக்கிய நிலை - அகிம்சை.

பொறுமையாக இருப்பதற்கு மனத்தில் அன்பு வேண்டும்; பொறுமை தர்மம்; மனத்திற்குச் சாந்தி தரும். உயர் அறி மன நிலையில் சத்தியத்துடன் சிந்திக்கும் ஆற்றல் தரும். ஆகவே பொறுமை

நிறைதான்: அது அகிம்சையே!

மேலும் சாயியின் குரல்:

சாந்தியுடன் பொறுத்தல் என்ற உபமேம்பாடும் முக்கியம் ஆகும். பொறுத்தல் சத்தியம், அது தர்மம், அது வேதத்தின் சாரம், அது அகிம்சை, அது தியாகம், அது மலிழ்வின் ஊற்று, எல்லாமே. பொறை ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் மூன்றாம் கண்.⁶

பொறை உள்ளவரே தெய்வீக அன்பு உள்ளவராகக் கருதப்படுவர். பொறையை பாடப் புத்தகத்தில் படிக்க முடியாது. யாரும் படிப்பிக்கவும் முடியாது. கஷ்டங்களும், சோதனைகளும், வேதனைகளும் வந்து சேரும் போதுதான் அதை ஒருவர் தானாகவே வளர்க்க வேண்டும். கவலையையும் மனத்தாங்கலையும் உண்டாக்கும், பிரச்சினைகளும் வில்லங்கங்களும் வரும்போதுதான், பொறுமை என்ற பண்பு வேர் ஊன்றுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. பிரச்சினைகளும் வில்லங்கங்களும் தாக்கும்போது, தடுமாறப் படாது. சோர்வு அடையப் படாது. ஏனெனில் அது பலவீனத்தின் அறிகுறி. அத்தகைய நிலைமையில், பொறுமை, மன்னிப்பு ஆகிய குணங்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். கோபம், குரோதம், பழிவாங்குதல் ஆகிய தூர்க்குணங்களினால் கிளர்ச்சி அடையப்படாது. நீ பலத்தின் உருவம், பலவீனத்தினது அல்ல...பொறை தான் மனிதனின் அதியார் சக்தி. அதை இழந்தால் பிசாசு போல் ஆகலாம்.⁶

பொறையின் சக்தி வேறு எந்த ஆயுதத்திற்கும் இல்லை. அதைத் தனி ஒருவரின் ஆயுதமாக மட்டும் உபயோகிக்கப்படாது. கூட்டாகவும் பொறுமையை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதனால்தான் ஆத்மீக சாதனையின் ஆரம்ப காலத்தில், கூட்டாக ஒன்று இணைந்த பொறுமையை வேதங்கள் வற்புறுத்துகின்றன. அதன் அர்த்தம் என்ன?

'நாம் ஒன்றாக வாழ்வோம், ஒற்றுமையாக முன்னேறுவோம். ஒன்றாக வளர்வோம். ஒன்றாக ஈட்டிய ஞானத்தைப் போற்றிப் பயன் அடைவோம். முழுமையான இணக்கத்துடன், தப்பான எண்ணங்கள் இல்லாது வாழ்வோம்'⁶ என்பதுதான் அதன் அர்த்தம்.

3 ஒப்புரவு அறிதல்

[உலகத்தோடு ஒத்து உதவி செய்து வாழ்தல்]

பிரார்த்தனை செய்யும் உதடுகளிலும் பார்க்க சேவை செய்யும் கைகள் புனிதமானவை. (பாபா)

சமுதாயத்தில் தானும் ஒருவன் என்பதை உணர்ந்து (பிறர்க்கு உதவி செய்து) வாழ்பவனே உயிரோடு வாழ்பவன் ஆவான். மற்றவன் செத்தாருள் சேர்த்துக் கருதப்படுவான், என்று கூறினார் வள்ளுவர்:

ஒத்தது அறிவான் உயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும். (214)

எல்லோருக்கும், நல்லவர் தீயவர் என்று பாராமல், செல்வந்தர் வறியவர், பெரியவர் சிறியவர் என்று பாகுபாடு செய்யாமல், கைம்மாறு கூட வேண்டாமல் உதவுகின்றனவே - மழை, ஊருணி (ஊரின் குடிநீர்க் குளம்), ஊர் நடுவில் காய்த்த மரம் ஆகியன; இவை போன்ற நல்லவர்கள்தாம் அகிம்சை என்ற உன்னத மேம்பாட்டு நிலையில் வாழ்பவர்கள்.

மூன்று குறள்கள்:

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என்ஆற்றும் கொல்லோ உலகு (211)

உலகத்தார் தமக்கு உதவும் மழைக்கு என்ன கைம்மாறு செய்கின்றனர்? மழை போன்ற ஒப்புரவாளர் செய்யும் உதவிகளும் கைம்மாறு வேண்டாதவை.

ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகுஅவாம்
பேரறி வாளன் திரு (215)

பேரறிவாளன்: பகுத்தறிவில் சிறந்தவன், மேலோன், பரஞானம் உள்ளவன், தெய்வீக அறிவு உள்ளவன், உயர் அறி மனத்தை அடைந்து செயற்படுபவன், அகிம்சை என்ற மேம்பாட்டைப் பயின்பவன்.

இத்தகைய பேரறிவாளன் பெற்ற செல்வம், ஊரார் நீர் உண்ணும் குளம், நீரால் நிறைந்தது போன்றது.

பயன்மரம் உள்நூர்ப் பழுத்தற்றால் செல்வம்
நயன்உடை யான்கண் படின (216)

நயன் உடையான்:

அகிம்சை என்ற மேம்பாட்டின் அணிகளான அன்பு, அருள், சாந்தி, நீதி, நியாயம், மேன்மை அனைத்தும் கொண்டவன்.

இவன் செல்வம், ஊரின் நடுவே பழங்கள் நிறைந்த மரம் போன்றது.

தர்மம், அகிம்சை ஆகிய தன்னலம் அற்ற மேம்பாடுகளைச் சிறுவர்களுக்கு விளக்கும் போது, இயற்கையின் கைம்மாறு வேண்டாத பங்களிப்பை உதாரணங்களாக எடுத்துக் கூறுங்கள் என்று பகவான் சாயி கூறுவார். வள்ளுவர் ஒப்புரவறிதல் என்ற அதிகாரத்தில், மழை, குளம், பழமரம் ஆகியவற்றை எடுத்துக் காட்டியதைப் பார்த்தோம்.

மனிதனுக்கு மனிதன் செய்யும் தன்னலம் அற்ற சேவைதான் அதிஉயர் ஆத்மிக சாதனை என்று சாயி கூறுகிறார்.

மேலும்:

மனிதனுக்கு சேவை, கடவுளுக்கு சேவையே. மனிதன் வெறும் மனிதன் அல்ல, அவன் தெய்வத்தின் வாடிவம். மற்றவர்களுக்கு ஒருவர் செய்யும்சேவை எல்லாம், தெய்வத்திற்கு ஆற்றிய தொண்டு என்று கொள்ள வேண்டும்.

மனிதனாக வாழ்வதன் நோக்கம் என்ன? அது மிகுந்த வாழ்வு வாழ்வதற்கு அல்ல. மனிதன் சேவைக்கென்றே வாழ்கிறான். ஒவ்வொரு சூழலுக்கிடம் பெற்றவற்றை, அதற்குச் சேவை மூலம் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். சேவை தன்னலம் அற்றதாக, தியாக உணர்வுடன் செய்யப்பட வேண்டும். அப்போது சேவை ஆன்மீக நிலையை அடைகின்றது. சூழலுக்கெனவே சேவை. தேசத்திற்கே சூழலும். தேசம் உலகத்தின் ஓர் அங்கம். உலகம் சாந்தியை நாட வேண்டும்.

சேவை பற்றிய முதல் பாடத்தை குடும்ப நிலையில் படிக்க வேண்டும். முதலாவதாக தந்தை, தாய், சகோதரர், சகோதரிகள் ஆகிய மிகவும் இணைந்தவர்களுக்கு அன்புடன் சேவையை ஆரம்பித்து, வீட்டிற்கு வெளியே சேவையை வேண்டி நிற்போரிடம் செல்ல வேண்டும். ஒவ்வொருவரின் தனிப்பட்ட ஒழுக்கம்தான், குடும்பத்தின் இன் பத்தையும் செழிப்பையும் நிர்ணயிக்கின்றது. ஒவ்வொரு

குடும்பத்தின் ஒழுக்கம்தான், கிராமத்தின் அல்லது ஒரு சமுதாயத்தின் மகிழ்வுக்கும் ஆனந்தத்திற்கும் அடிப்படைக் காரணமாக இருக்கும். தேசத்தின் முன்னேற்றம், அதன் சமுதாயங்களின் பலத்திலும் இன்பத்திலும் தங்கியுள்ளது. ஆகவே ஒரு நாட்டின் நலனுக்கும், உலகின் நன்மைக்கும் சேவை உணர்வும், உயிர்ப்புள்ள ஆர்வமும், உருப்படியான சிந்தனையும், தூய உந்து சக்தியும், மற்றும் சுயநலம் பற்றிய எச்சரிக்கையும் நமக்குத் தேவையாகும்.¹

4. அருள் உடைமை.

5. கொல்லாமை.

6. புலால் மறுத்தல்.

இவை திருக்குறளில் மூன்று அதிகாரங்கள். அவை உயிர்கரிடத்து அன்பையும் இரக்கத்தையும் வலியுறுத்துவன. இங்கே அவை அகிம்சை என்ற மனித மேம்பாட்டின் மூன்று உப மேம்பாடுகளாகத் தரப்படுகின்றன.

அகிம்சை மேம்பாடு தரும் அருள்

திருக்குறளில் 25ஆம் அதிகாரம் *அருள்* பற்றியது. 24ஆம் அதிகாரம் *புகழ்*; புகழ் உலகம் உள்ளவரை அழியாத கீர்த்தி என்று அறிந்தோம். அருள், செல்வத்துள் செல்வம்; அது உயர் அறி மன நிலையில், ஆத்மாவின் அருட்பேறாக, மனித வாழ்வின் அதி உன்னத மேம்பாட்டு சக்தியாக இருப்பது ஆகும்.

புகழ் போல், *அருள்* என்ற பேறும் மனிதன் அடைய வேண்டிய நெய்வீக செல்வம் என்றே வள்ளுவர் கூறுகின்றார்.

அருட் செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம் பொருட் செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள. (241)

மனை, மனைவி, மக்கள், பணம் ஆகிய பொருட் செல்வம் எல்லோரிடமும் உண்டு. ஆராய்ந்து பார்த்தால் எந்த விதமான பண்பில்லாதவர்களிடம் (பூரியரிடம்) கூட பொருளைக் காணலாம். [அவர்களிடம் பொருள் அதிகமாகவும் இருக்கக்கூடும்] ஆனால், அருள் இருப்பதற்கு ஒருவரின் உள்ளத்தில் அன்பு இருக்க வேண்டும், தர்மவழிகளை ஆய்வு செய்யும் மனம் வேண்டும், கடமை உணர்வும் வேண்டும். அருள் இருந்தால்தான் அறம் செய்ய முடியும்.

சாயி கூறுவார்:

ஒருவன் செய்யும் நல்வெற்றை வைத்து, அவை தர்மமா அல்லவா என்று கூறுமடியாது. ஒருவன் நல்வெனாக இருந்தால்தான் அவன் நல்வெற்றைச் செய்ய முடியும். ஏனெனில் அந்தச் செயல்கள், அன்பு என்ற மேம்பாட்டின் அறுவடைகள். நல்வெனாக ஒருவன் இருக்காவிடில், அவனது தர்மச் செயல்கள் போட்டியினாலும், புகழ் வேண்டியும், பகட்டின் வெளிப் பாடாகவும் இருக்கலாம்.

வள்ளுவர் கூறுவதையும் பாடித்துச் சிந்திப்போம்; சிரிப்போம் :

தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால் தேரின்
அருளாதான் செய்யும் அறம் (249)

[அருளாதான்: அன்பு, சத்தியம், தர்மம், சாந்தி என்பவற்றின் கூட்டாகிய அகிம்சை (அருள்) மேம்பாடு அடையாதவன்.]

தெருள்: தெளிவு, ஞானம், அறிவு.

தெருளாதான்: இருள் சேர்ந்த, அறிவுக்குரிய தாமச உலகில் வாழ்பவன்: ஒரு பூரியன்]

குறளின் கருத்து:

அருள் இல்லாதவன் செய்யும்அறம் = தெருள் இல்லாதவன் செய்யும் மெய்ப்பொருள் ஆய்வு.

இந்த இரு வர்க்கங்களும் நமது காலத்தில் மட்டுமல்ல, வள்ளுவர் காலத்திலும் இருந்திருக்கின்றன!

மெய்ப்பொருள் காண்பது என்பது மெய்ஞ்ஞானத்திற்கு மட்டுமல்ல, விஞ்ஞானம், மருத்துவம், தத்துவம், தொழில் நுட்பவியல், கலை இயல் ஆகிய துறைகளுக்கும் பொருந்தும். உதாரணமாக, மருத்துவ நூலை ஒன்றையேனும் கண்ணாலும் காணாத, மருத்துவக் கல்லூரியில் கால் எடுத்தும் வைக்காத எத்தனை பேர் நோய்கள் பற்றியும் அன்றியோற்றிக்ள் பற்றியும் வியாக்கியானம் செய்வதைக் கேட்டிருக்கின்றோம்! பெரும்பாலும் அறம் விடயமும் அப்படித்தான்; அவை, மனித நேயம் அற்றவர்கள், பெயர், புகழ், பட்டம், வருமான வரிவிலக்கு ஆகியவற்றை மனதில் வைத்து செய்யும் கைக்கரியங்கள் மட்டுமே!.

அருளானது ஜோதி நிலை. அருள் சேருவதற்கு ஆத்மிக சாதனை வேண்டும். உன்னத மேம்பாடுகளைக் கொண்ட வாழ்வு வேண்டும். அருள் நிறைந்த நெஞ்சம் உள்ளவருக்கு இருளான, துன்ப, அறியாமை உலக வாழ்வு இல்லை.

குறள்:

ஆருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க்கு இல்லை இருள்சேர்ந்த
இன்னா உலகம் புகல் (243)

அகிம்சை என்ற மேம்பாட்டு நிலையில் மனிதன் எல்லா உயிர்களையும் பேணுவான். வள்ளுவர் கூறுகிறார்: உலகில் உள்ள உயிர்களை ஓம்பி (பாதுகாத்து, வளர்த்து) அருளுடையவனாக வாழ்பவனுக்கு, தன் உயிர் அஞ்சத்தக்க தீவினைகள் உண்டாக மாட்டா.

அவர் குறள்:

மன்உயிர் ஓம்பி அருள்ஆள்வார்க்கு இல்என்ப
தன்உயிர் அஞ்சம் வினை (244)

எல்லா உயிர்களையும் பேணிப் போற்றுவவனின் உயிர் அவரது ஆத்மாவுடன் சங்கமம். ஆத்மா அழியாதது: அது அஞ்சவது இல்லை. அதை அஞ்ச வைக்க எந்த வினையாலும் இயலாது.

கொல்லாமையும் புலால் மறுத்தலும்.

ஓம்புதல் என்ற அருமையான செயலை, இனிய சொல்லை மீண்டும் குறளில், சந்திக்கிறோம். ஓம்புதல்: ஒன்றாக வாழுதல், காப்பாற்றுதல், பேணுதல், பகிர்ந்து உண்ணல்.

பகுத்துஉண்டு பல்உயிர் ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை (322)

கிடைத்ததைப் பகிர்ந்து கொடுத்துத் தானும் உண்டு பல வகையான உயிர்களை ஓம்புதல், அறநூலார் தொகுத்துக் கூறிய அறங்கள் எல்லாவற்றிலும் தலையானதாகும். ஆதுவே அகிம்சை என்ற பண்பாடு.

ஆனால், நாம் உலகில் காண்பது என்ன? எந்த உயிர்களுக்கு

உணவு கொடுத்துவிட்டு நாமும் உண்ண வேண்டுமோ, அதே உயிர்களையே கொண்டு கறி செய்து சாப்பிடும் 'கறுமம்' தானே.

அதனால்தான் வள்ளுவர் மேலும் சொன்னார்: தன் உயிர் போய் விடும் ஒரு நிலை ஏற்பட்டாலும், ஒருவர் வேறொர் உயிரை நீக்கும் செயலைச் செய்யக்கூடாது. குறள் பின்வருமாறு:

தன்உயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறிது
இன்உயிர் நீக்கும் வினை. (327)

அத்தகையோரை எல்லா உயிரும் கைகூப்பி வணங்கும்.

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும். (260)

இதற்கு விளக்கம் வேண்டுமா? 2000 வருடங்களுக்கு முன் எழுதப்பட்ட தமிழாகவா தோன்றுகிறது?

பகவான் சாயி தாவர உணவின் மகிமை பற்றியும், மாமிச உணவு தவிர்க்க வேண்டியது பற்றியும் தீர்க்கமாகக் கூறி வருகின்றார். அவர் கூறியவற்றில் சில பின்வருமாறு:

எனது இளம் பிராயத்திலிருந்தே மக்கள் மாமிச உணவைத் தவிர்க்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வற்புறுத்தியிருக்கிறேன். இறைச்சி உண்பது மிருக உணர்வுகளை உண்டாக்கி, மனிதனை அரக்க நிலைக்குத் தாழ்த்திவிடும். மனிதனுக்கு உணவாக ஒரு பசுவை வெட்டிக் கொல்வதைப் பார்க்கும் போது இதயம் சிதறுகின்றது.

ஆதிகாலத்திலிருந்து பாரத நாட்டில் பசுவைத் தாயாகவே வணங்கி வந்திருக்கிறோம். எமது நாட்டின் கலாச்சாரத்திற்கும் பசுக் கொலை முரணானதாகும்.⁸

ஒரு மிருகத்தை நீ கொல்லும் போது, அதற்குத் துன்பமும், நோவும், தீங்கும் ஏற்படுத்துகின்றாய். ஏல்லா ஜீவராசிகளிலும் கடவுள் இருக்கிறார், ஆகவே நீ எவ்வண்ணம் நோவை உண்டாக்குவாய்? ஒருவர் ஒரு நாய்க்கு அடிக்கும்போது, அது அழுகின்றது, அத்தகைய நோ அதற்கு. கொல்லும் போது நோவின் கடுமை எப்படியாகும்? மிருகங்கள், மனிதனின் உணவாகுவதற்கு இங்கே வரவில்லை. இந்த உலகிலே அவர்களுக்கு வாழ்வின் வேலைப்பாடுகள் வேறு உண்டு.⁸

பல டொக்டர்கள் இறைச்சி, முட்டை ஆகியவற்றில் உள்ள புரதங்களின் பெறுமதி பற்றியே வற்புறுத்துவர். அவற்றில் உள்ள புரதங்கள் உடலை வளர்க்கும், ஆனால் கணிசமான தீங்கை மனத்திற்கு உண்டாக்குகின்றன. டொக்டர்கள் வெறுமனே உடல் உறுப்புகள் பற்றியே முக்கிய கவனம் செலுத்துகின்றனர்; மிக நுணக்கமான மனத்தின் அமைப்பைப் பற்றி சிறிதளவே சிந்திக்கின்றனர். இக்காலத்தில் உலகில் உள்ள நோய்களில் பெரும்பாலானவை மனம் சார்ந்தவை ஆகும். இறைச்சியில் உள்ளது போன்ற புரதங்கள் பால், தயிர், காய்கறிகளில் உண்டு. உணவு பற்றி டொக்டர்கள் சரியான அறிவுரை தந்தால், நோய்களைத் தவிர்த்துக் முடியும்.⁸

தாவர உணவு உண்பவர்களிலும் பார்க்க, மாமிசம் உண்பவர்களுக்கும் மது எடுப்போருக்கும் இதய நோய்கள் அதிகம் என்று ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.⁸

உடல் உண்பது, உண்பவர் மனம் பற்றி ஒரு குறள் உண்டு: அதாவது:

படைகொண்டார் நெஞ்சம்போல் நன்று ஊக்காது ஒன்றன்
உடற்குவை உண்டார் மனம் (253)

[படை: ஆயுதம், கருவி, போர்.

நன்று: நன்மை, பெருமை, வாழ்வு, அருள், அகிம்சை]

கையிலே போர்க் கருவியை எடுத்தவர் நெஞ்சானது, வெட்டு, குத்து, சுற்று, நிமிர்த்து, கிழி, எறி இப்படியாகவே நினைக்கும். சாந்தமான விஷயங்களை நினைக்காது. [நாடகத்திலே வேஷமாக இத்தகைய ஒரு கருவியை கையில் எடுத்தவரின் மனமும் இப்படியாக இருப்பது பலரின் அனுபவம்] அதேபோல் ஒரு மிருக உடலை உண்டவர் மனமும் நல்ல விடயங்களை யோசியாது. ஏனெனில் பசுவான் சாயி கூறுவது போல் அவர் இரத்தத்தில் மிருக உணர்வுகள் ஊறிவிடும்.

7 இன்னா செய்யாமை

[தீங்கு செய்யாதிருத்தல்]

மனத்தாலும், சொல்லாலும், செயலாலும் ஒருவருக்குத் தீங்கு விளைவித்தல் ஆகாது. இன்னொருவர் எமக்குத் தீங்கும் துன்பமும் வரச் செய்திருந்தாலும், அதை மறத்தல் வேண்டும்; அவரை மன்னிக்க வேண்டும். இவற்றை சாயி கூறுகிறார்; எல்லா மதப் பெரியார்களும் கூறியிருக்கின்றனர்; வேதங்கள், விவிலியம், குரான், தம்மபதம், சமண நூல்கள் கூறுகின்றன.

வள்ளுவரும் கூறினது; மாசற்றார் பற்றி:

சிறப்புநும் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்குஇன்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள் (311)

கறுத்துஇன்னா செய்தஅக் கண்ணும் மறுத்துஇன்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள் (312)

சிறப்பைத் தருகின்ற பெரும் செல்வத்தைப் பெறக்கூடுமாயினும், பிறர்க்கு இன்னா செய்யாதிருத்தலே மாசற்றவர் கொள்கையாம்.

[இன்னா: தீமை, துயரம், துன்பம், தவறு, கீழ்மையான செயல், அவமதிப்பு.

மாசற்றவர்: குற்றம் அற்றவர், இருளில் இருந்து விடுபட்டவர், சான்றோன், புகழ் பெற்றவர், அருளுடையவர், அகிம்சை மேம்பாட்டினர்]

ஒருவன் கறுவுகொண்டு இன்னா செய்த போதிலும், அவனுக்கு திரும்ப இன்னா செய்யாதிருத்தலே மாசற்றவர் கொள்கையாம்.

சாயியும் கூறுகிறார்:

உன்னிடமுள்ள அசுர குணங்களை அழிப்பது உனது இன்றைய கடமை ஆகும். எங்கேயும் தீய எண்ணங்களும் தீய செயல்களும் தீவிரம் அடைந்துள்ளன. இந்த நிலையில் நீ வெறுமனே ஒரு பார்வையானாக இருக்கப்படாது. கடவுள் மேல் நம்பிக்கை வைத்து ஒரு மனிதன் என்ற முறையில் இத்தகைய தீய சக்திகளை எதிர்க்க வேண்டும். உனது மனித மதிப்பை நீ காட்ட வேண்டும். நல்ல மனிதன்

என்ற பெயரை நீ பெற வேண்டும். அதுதான் பெறுமதி ஆனது. மற்ற சம்பாதித்தல்கள் எல்லாம் பெறுமதி அற்றன. நல்லவனே நீடித்து வாழ்வான். ஒருவர் வாழ்வின் ஒவ்வொரு நொடியும் தர்மச் செயல்களுக்காக அர்ப்பணிக்க வேண்டும், அதனால் நல்ல பெயர் வரும். உனது ஒவ்வொரு கலமும் சத்தியத்தின் சக்தியால் நிரம்ப வேண்டும்.⁹

சிந்தனைகள்தாம் நமது பார்வைகளைப் பாதிக்கின்றன; பார்வைகள் திரும்ப மனத்தைப் பாதிக்கின்றன. சிந்தனைகள் நல்லவையாகவோ தீயவையாகவோ இருக்கும். நல்ல சிந்தனை, நல்ல பேச்சு, நல்ல செயல்கள் உண்மையான மனிதனை உண்டாக்குகின்றன. மூன்று குரங்குகளின் படம் இதைத்தான் காட்டுகின்றது: ஒன்று கண்களை மூடியும், மற்றது காதுகளை மூடியும், மூன்றாவது வாயை மூடியும் காணப்படுகின்றன. தீயவற்றைப் பேசாதே, தீயவற்றைக் கேட்காதே, தீயவற்றைச் செய்யாதே.⁹

மனம் மிகவும் முக்கியம். தீதும் நன்றும் - இவைற்றின் உற்று மனம்தான். எவ்வளவு சிறியதாயினும், எக்காலத்திலும், எவர்க்கும் மனத்தால் எண்ணி உண்டாகின்ற தீய செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் சிறந்தது.

இந்தக் கருத்தின் குறள்:

எனைத்தானும் எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தான் ஆம்
மடாணாசெய் யாமை தலை (317)

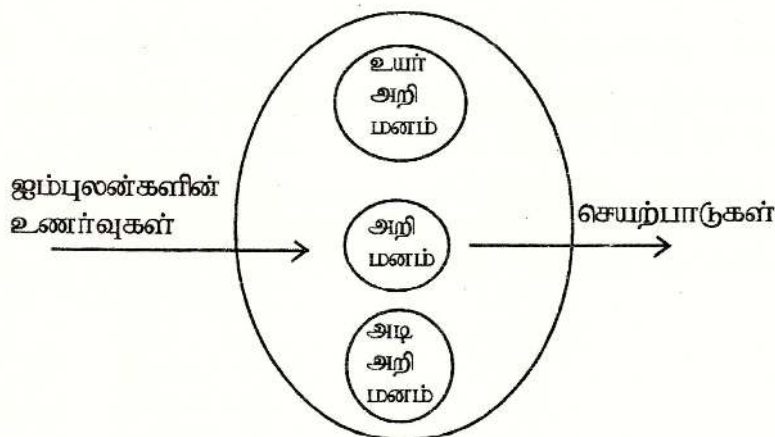
மனத்திலே அன்பு இருப்பின் எண்ணம் தூயதாகவும், சொல் சத்தியம் ஆகவும், செயல் தர்மம் ஆகவும் இருக்கும். ஆத்மா அகிம்சையில் அமையும்; ஆழும்.

9 முடிவாக, பயிற்சி பற்றி

உண்மையில் மனித மேம்பாடுகளையும், மனிதனின் உன்னத வாழ்வு நிலையையும் யாரும் ஒருவருக்குக் கற்பிக்க முடியாது. ஒருவர் தானாகவே அதனைப் பயிலவேண்டும். ஆசிரியர், பெற்றோர், மூத்தோர் செய்வது எல்லாம், ஒருவர் தானாகக் கற்று அதன்படி வாழ்வதற்கு உதவுவது மட்டுமே. ஒரு நல்ல ஆசிரியர், பெற்றோர், மூத்தோர் தாமே நல்ல உதாரணமாக வாழ்ந்தும் காட்டவேண்டும்.

நாம் செய்யும் பயிற்சி முறைகள் எல்லாம் கற்பவரின் மனத்தை வைத்தே செயற்படுகின்றன. இன்னும் செவ்வனே கூறுவதானால், குருவின் ஆத்மா மாணவனின் ஆத்மாவுடன் தொடர்பு கொள்ளவேண்டும்.

பயிற்சி முறைகள் மனம் உடன் சம்பந்தப்பட்டதால், முன்னைய அத்தியாயத்தில் காட்டப்பட்ட 'மனம் படம்' மீண்டும் இங்கே தரப்படுகின்றது.



படம்: மனம்

விளக்கம்:

பெரிய வட்டம் நமது உடலைக் குறிக்கின்றது. நாம் வெறும் உடல் மட்டும் அல்ல, நாம் உடனுக்கு அப்பாலும் இருக்கிறோம். நமக்கு மனம் உண்டு. நடுவில் உள்ள சின்ன வட்டம் அறி மனத்தை குறிக்கின்றது. (conscious mind); இங்கேதான் அறிதல், கற்றல் நடைபெறுகின்றது.

அறி மனத்திற்கு உணர்வுகள் வந்து சேர்கின்றன. அவை வந்ததும், அறி மனம் அவற்றை அறிந்து கொள்கிறது, புரிந்து கொள்கிறது, ஆராய்கின்றது. இதன் விளைவாகவே ஒருவர் செயற்படுகிறார். ஆகவே அறி மனத்தின் பக்குவத்திலேதான், ஒருவரின் செயற்பாடு தங்கியுள்ளது. மனித மேம்பாட்டுக் கல்வி அறி மனத்தின் பக்குவத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது.

இனி, நாம் அறியாத மனமும் உண்டு. இவற்றை இரு நிலைகளில் பார்ப்போம் - அடி அறி மனம் (subconscious mind), உயர் அறி மனம் (super conscious mind).

அடி அறி மனம் எமது ஞாபக சக்தியின் இருப்பிடம். நாம் பார்த்த, கேட்ட, தொட்ட, சிந்தித்த, அனுபவித்தவை எல்லாம் அங்கே சேமித்து வைக்கப்படுகின்றன. அங்கிருந்த விடயங்கள் தேவை ஏற்படும்போது அறி மனத்திற்கு வருகின்றன. அதாவது அடி அறி மனம் செய்திகளை வைத்திருக்கும் கணனி (கம்ப்யூட்டர்) போல் செயற்படுகிறது என்று கூறலாம். ஆகவே, நல்ல விடயங்களையே நாம் அடி அறி மனத்தில் சேமித்து வைக்க வேண்டும். நல்ல செய்திகளையே நாம் அடி அறி மனத்திலிருந்து, அறி மனத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டும். இதற்கும் மனித மேம்பாட்டுப் பக்குவமும், அதற்கான பயிற்சியும் வேண்டும்.

உயர் அறி மனம் மிகவும் உன்னதமான நிலை. அந்த நிலையில் எல்லோரும் ஒன்று, யாரும் சமம், எல்லா உயிர்களிலும் உள்ள ஆத்மா ஒன்றே என்ற எண்ணங்கள் நிலைக்கும். உயர் அறி மனத்தை நாம் அதிகமாக உபயோகிப்பது இல்லை. அதை உபயோகித்தவர்கள் வாழ்க்கையில் உன்னத சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள், அதனால் உலக மக்கள் உய்யவும் உயரவும் வழி வகுத்துள்ளார்கள். அந்த நிலையை அகிம்சை மேம்பாட்டின் அம்சமாக குறிப்பிட்டோம். உயர் அறிமனத்தின் அனுசரணையையும் நாம் பயிற்சி மூலம் அடையலாம்.

ஸ்ரீ சத்திய சாயி மனித மேம்பாட்டுக் கல்விப் பயிற்சியில் ஐந்து கற்பிக்கும் முறைகள் உண்டு. அவையாவன:

1. அமைதியாக இருத்தல்
2. பிரார்த்தனை/ மேற்கொள்கள்
3. கதை கூறல் / பெரியோர் வாழ்க்கை கூறல்
4. குழப்பாடல்
5. குழு முயற்சி

இவை சிறுவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் போது பொருத்தமான முறையில் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. இதே முறைகளை பெரிய மாணவருக்குக் கையாளமுடியும். அந்த அந்த தரத்திற்கு ஏற்ப, இந்த கற்பித்தல் முறைகளில் வெவ்வேறு விடயங்கள் கையாளப்பட வேண்டும். சுருக்கமாக, உதாரணங்களாக இந்த கற்பித்தல் முறைகளும், சில விடயங்களும் கீழே தரப்படுகின்றன.

1 தியானம்

சிறுவர்களுக்கு 'அமைதி இருத்தல்' என்ற முறையாக இரு கையாளப்படுகின்றது.

தியானம் ஒரு குருவிடம் படிக்கவேண்டும், ஒழுங்காக பயில வேண்டும். தியானமானது மனத்தைப்பக்குவம் அடையச் செய்கின்றது; முக்கியமாக அடி அறி மனத்தைத் தூய்மைப் படுத்துகின்றது, உயர் அறி மனத்தை ஞானம் அடையச் செய்கின்றது. அதனால் அறிவு தெளிவு அடைகின்றது, ஞாபக சக்தி அதிகரிக்கின்றது. உள்ளுணர்வு (intuition) கூர்மையாகின்றது, அருள் சேர்கின்றது. தியானம் நாளாந்த வாழ்வின் சீருக்கும் சிறப்பிற்கும், பாதுகாப்புக்கும், பத்திரத்திற்கும் அவசியம் ஆகும். பகவான் சாயி கூறுவதைப் படிபுள்ளர்:

* ஒரு மனப்பாடு (தியானம்) மன உறுதியை அதிகரித்து, எல்லா காரியங்களிலும் சித்தி அளிக்கின்றது.¹

* தியானத்தின் மூலம் உடலின் பலவீனத்தைத் திருத்த முடியும், மனத்தின் அமைதியின்மையைக் கட்டுப்படுத்தி, சாந்தி நிலைக்கு எழுத்துச் செல்வது இலகுவாகும். அப்போது ஒருவர் தெய்வீக சக்தியை அநுபவிக்க முடியும்.¹

* தியானம் மூலம், உலகை மறந்து தெய்வீகத்துடன் மனத்தை ஒன்று சேர்ப்பதாகவே கூறப்படுகின்றது. ஆனால் அது மட்டும் தியானம் அல்ல. நடப்பது, பேசுவது, உண்பது, வாகனம் ஓட்டுவது, படிப்பது ஆகிய செயல்கள் அனைத்தும் தியானம் தான். ஒரு மனப்பாடு இன்றி கார் ஓட்ட முடியாது. நீ என்ன கார் ஓட்ட முடியாது, நீ என்ன செய்தாலும், வாழ்வே தியானம்தான் என்ற எண்ணத்துடன் செய்யவும். எதையும் ஒரு மனத்துடன் செய், அவசரம், வீணாக்குதல், வருந்துதல் ஆகியவற்றைத் தவிர.

Haste makes waste- அவசரம் வீணாக்க வைக்கும்

Waste makes worry- வீணாக்குதல் வருந்த வைக்கும்

ஆகவே அவசரப்பட வேண்டாம்!

குறிப்பு: பல விதமான தியான முறைகள் உண்டு. பகவான் சாயி காட்டிய முறை ஜோதி தியானம் ஆகும். தியானத்துடன் மூச்சு பயிற்சியையும் பகவான் வற்புறுத்துகின்றார். இந்த இரண்டையும் ஒரு குருவிடம் பயில வேண்டும். பயின்ற பின் முறையாக, ஒழுங்காக, புனிதமாகத் தியானம் செய்யவேண்டும், ஏனெனில் நமது தியான நிலையில் கடவுள் எம்முடன் பேசுவார்.

2 பிரார்த்தனை

தியான நிலையில் கடவுள் எம்முடன் பேசுவது போல், பிரார்த்தனை செய்யும் போது நாம் கடவுளுடன் பேசுகின்றோம். ஆகவே பிரார்த்தனை ஒரு தெய்வீக சாதனை, அதன் பவித்திரம் இன்றியமையாதது.

பகவான் சாயி பாபா கூறுகிறார்:

காலையில் படுக்கையிலிருந்து எழும்போது, நான் முடிந்து நித்திரைக்குப் படுக்கும்போதும் தினசரி பிரார்த்தனைப் பழுக்கத்தை பிள்ளைகளுக்கு கற்பிக்கவும். ²

பாபா ஆங்கிலத்தில் எழுதிய இரு பிரார்த்தனைகள் கீழே தமிழில் தரப்படுகின்றன.

காலைப் பிரார்த்தனை

இறைவா, தூக்கத்தின் வயிற்றிலிருந்து பிறந்துள்ளேன்.

இன்றைய கடமைகள் எல்லாவற்றையும் தங்களுக்கு அர்ப்பணமாகவே சேய்வேன்.

எனது மனக் கண்களிலே தாங்கள் இருந்து எனது சொற்கள், சிந்தனைகள், செயல்கள், அனைத்தையும் புனிதமாகவும் தூய்மையாகவும் இருக்கச் செய்யுங்கள்.

யாருக்கும் நான் தீங்கு செய்ய விடாதீர்கள்

யாரும் எனக்குத் தீங்கு செய்ய விடாதீர்கள்.

என்னை நெறிப்படுத்தவும்; நான் முழுதும் எனக்கு வழி காட்டவும்.³

மாலைப் பிரார்த்தனை

இறைவா, எனது கடமைகள், உங்கள் மேல் காலையில் நான் சுமத்திய அந்தப் பாரம், முடிவடைந்தன.

என்னை நடக்கவும், பேசவும், சிந்திக்கவும் செயலாற்றவும் செய்தது தாங்களே.

ஆகவே உங்கள் பாதங்களில் எனது சிந்தனைகள், சொற்கள், செயல்கள் அனைத்தையும் வைக்கின்றேன்.

எனது கடமை முடிந்தது, என்னை ஏற்றுக் கொள்ளவும், நான் உங்களிடம் திரும்பவும் வருகின்றேன்.³

பின் வருவது பரிசுத்த அசிசியின் ∴ பிரான்சிஸ் சுவாமியின் பிரார்த்தனை ஆகும்.

இறைவா!

உன்னுடைய சமாதானத்திற்கு என்னை ஒரு கருவியாக்கு

எங்கு வெறுப்பு உண்டோ - அங்கு நான் அன்பை விதைக்க வெண்டும்

எங்கு தீங்கு உண்டோ - அங்கு மன்னிப்பு

எங்கு வேற்றுமை உண்டோ - அங்கு ஒற்றுமை

எங்கு ஐயம் உண்டோ - அங்கு விசுவாசம்
 எங்கு தவறு உண்டோ - அங்கு உண்மை
 எங்கு நம்பிக்கையின்மை உண்டோ - அங்கு நம்பிக்கை
 எங்கு துக்கம் உண்டோ - அங்கு மகிழ்ச்சி
 எங்கு இருள் உண்டோ - அங்கு வெளிச்சம்

பரிசுத்த எஜமானே!

மற்றவர்களிடம் ஆறுதலைத் தேடுதலிலும் பார்க்க, நான்
 மற்றவர்களைத் தேற்ற அனுக்கிரகம் செய்யும்.
 மற்றவர்கள் என்னை விளங்கிக் கொள்வதிலும் பார்க்க, நான்
 மற்றவர்களை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.
 மற்றவர்கள் என்னை நேசிப்பதிலும் பார்க்க, நான்
 மற்றவர்களை நேசிக்க வேண்டும்.

ஏனாகில், கொடுக்கும் போதுதான் நாங்கள் வாங்குகிறோம்.

மன்னிக்கும் போதுதான் நாங்கள் மன்னிக்கப்படுகிறோம்.

மரணிக்கும் போதுதான் நாங்கள் அழிவற்ற வாழ்க்கையில் பிறக்கிறோம்.⁴

இனி, காயத்திரி மந்திரம்

சாயி காயத்திரி பற்றி பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

* தியானம், பிரார்த்தனை - இவை இரண்டின் மகிமை காயத்திரியில் உண்டு. எப்போது பிரார்த்தனை அர்த்தம் உள்ளாகின்றது? அதற்கு மனத்தை ஒரு நிலையாக்கி கடவுள் பக்கம் திரும்ப வேண்டும். அதாவது, தியானித்து, பிரார்த்தித்து, அநுபவிக்க வேண்டும். சிந்தனை, சொல், செயல் மூன்றும் அமைதி அடைய வேண்டும். காயத்திரி இந்த உயர்ந்த பாடத்தைக் கற்பிக்கின்றது.

* மந்திரத்தின் ஒவ்வொரு சிறிய சொல்லுக்கும் சொற்றொடருக்கும் அளவற்ற உள்ளார்ந்த அர்த்தம் உண்டு.

* காயத்திரி உனது உடலைப் பாதுகாக்கும், புத்தியைப் பிரகாசிக்க வைக்கும், உன் பேச்சின் சக்தியை விருத்தி செய்யும்.

* மகரிஷி விஸ்வாமித்திரர், ஆத்மீக சாதனையாளருக்கென ஒரு மருந்தாக காயத்திரி மந்திரத்தை இயற்றினார். அவர் வணக்கத்திற்குரியவர், ஏனெனில் இந்த மருந்து உங்கள் புத்தியை

விழிக்கச் செய்கின்றது. உங்களுக்கு ஞானம், பற்றில்லாத் தன்மை, பசுத்தறியும் திறன் - இந்த மூன்றையும் தருகின்றது. இந்த மூன்று மனித லட்சணங்கள்தான் உங்களை மிருகங்களிலிருந்து மேலே உயர்த்துகின்றன.

* காயத்திரி மந்திரத்தை முடிபுமானவரை எவ்வளவு தரமானாலும் உச்சரியுங்கள். குளிக்கும் போது உச்சரியுங்கள். குளிக்கும்போது உச்சரித்தால், குளிக்கும் நீர் புனிதமாகின்றது. உண்ணும் போது உச்சரித்தால், உணவு தெய்வத்திற்கு அர்ப்பணம் ஆகின்றது.

மந்திரம் பின்வருமாறு:

OM

BHUR BHUVA SVAHA

TAT SAVITUR VARENYAM

BHARGO DEVASYA DHEEMAHI

DHI YO YONAH PRACHODAYAT

குறிப்பு:

காயத்திரி ஒரு மந்திரம். மந்திரத்தின் வலிமைக்கு அதன் அர்த்தம் மட்டும் அல்ல, கூறும் போது அதிர்வுகளும் முக்கியம் ஆகும். ஆகவே அதை உச்சரிக்கத் தெரிந்த ஒருவரிடம் கேட்டுப் பயிலுங்கள். தவறாகக் கூறினால் தவறான மருந்தை விழுங்கியதற்குச் சமம். காயத்திரியைத் தமிழில் எழுதுவது பிரச்சினை, உச்சரிப்பை வெளிப்படுத்த சில எழுத்துக்கள் இல்லை. ஆங்கிலத்திலும் பார்க்க சிங்களத்தில் பொருத்தமாக எழுதலாம். சமஸ்கிருதம் தெரிந்தவர்களுக்கு அற்புதமான உச்சரிப்பு வரும்.

நாமஸ்மரணை

நாமஸ்மரணையும் பிரார்த்தனையில் அடங்கும்.

‘ஆத்மிக பயிற்சியின் சாரம் இதுதான்:

கடவுளின் மகிமையை மனத்தில் வைத்து, அவரின் பெயரை சொல்லிக் கொண்டிருக்கவும்’ என்கிறார் சாயி.

அத்துடன், மேலும் கூறுகிறார்:

* வாழ்க்கையின் ஏற்ற தாழ்வுளினால் பாதிக்கப்படாத அசையாத அமைதியை, கடவுளின் பெயரை எப்போதும் கூறுவதால் அடையமுடியும்.⁶

* உண்மையில் இக் காலத்தில் (கலிபுகத்தில்) நாமஸ்மரணத்தான் வாழ்க்கையின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரே வழி!

* எல்லாச் சமயத்தினரும் ஒரே கடவுளின் நாமத்தை ஒப்புவிப்பார்கள். சமயத்திற்கு சமயம் கூறும் நாமம் வேறுபடும். ஆனால் எல்லோருக்கும் நாமஸ்மரணயின் பலன் ஒன்றுதான்!

குறள்:

இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு (5)

கடவுளின் உண்மையான புகழை விரும்பிக் கூறுபவரிடம், அறியாமையினால் வினையும் பெரும் துன்பங்கள் சேருவதில்லை.

ஆகவே பிரார்த்தனையின் போதும், நாமம் ஜெயிக்கும் போதும் நாம் நமது உயர் அறி மனத்திலேயே சஞ்சரிக்கின்றோம். இந்தச் சாதனைகளின் தகுதி அதுதான். அறி மனத்தில் மட்டும் இருந்தால், வெளி உலக காட்சிகளாலும் தூண்டுதல்களாலும் பாதிக்கப்படுவோம்.

உயர் அறி மனத்தின் நிலையிலே நாம் எதைச் சதா சிந்திக்கிறோமோ, பிரார்த்திக்கிறோமோ, நாம் அதுபோல் ஆவோம்.

3 கதை, பெரியோர் வாழ்க்கை கூறல்

நல்லவற்றைக் கேள், நல்லவற்றைப் பார், நல்லவனாக இரு. அதனால் கெட்ட சுபாவங்கள் எல்லாம் வேருடன் களைந்து விடும்.⁸
(யாபா)

சிறுவர்கள் கதை கேட்டு மகிழ்வார்கள், சிந்திப்பார்கள், கதாபாத்திரம் போல் தாமும் வாழ விரும்புவார்கள். கதாநாயகன் நாயாக, நாடியாக, ஆமையாக, அரசனாக, ஆண்டியாக எதுவாகவும் இருக்கலாம்.

பெரியவர்களும் அப்படித்தான்!

அதனால்தான் கேட்கும் கதைகளும் பாட்க்கும் கதைகளும் மனித மேம்பாடுகள் சார்ந்த கருவும், உட்பொருளும், வெளிக்கோலமும் கொண்டவையாக இருத்தல் வேண்டும். நாடகத்தில், சினிமாவில், ரீ.வீ.யில் பார்க்கும் கதைகளும் அப்படி இருப்பதே அவசியம். ஆகவே நல்ல சிறுகதைகளும் நாவல்களும் நாடகங்களும் எதிர்காலத்திற்கு மிகவும் அவசியமாகும்.

எழுத்தாளருக்கு அத்தகைய கதைகளைப் படைக்க வேண்டிய பாரிய பொறுப்பும் கடமையும் உண்டு.

கதைகளின் விதைகள் ஒருவரின் அடி அறிமனத்தில் விழுந்து விளைகின்றன. அதன் அறுவடை அனுபவப் பூக்களாகவும் பழங்களாகவும் அவ்வப்போது அறிமனத்திற்குக் கிடைக்கின்றன. அவற்றின் அழகும், மணமும், ருசியும், போஷாக்கும் கதைகளைப் பொறுத்து இருக்கும். கெட்ட கதைகள் அடி அறிமனத்தில் குடி கொண்டிருந்தால், அறிமனத்திற்கு பயங்கர காட்சிகளும், கெட்ட அனுபவங்களும், நச்சுத் தீனும் வந்து கொண்டிருக்கும்.

மேம்பாட்டுப் போஷாக்கான கதைகள் உயர் அறிமனத்தை விழிக்கச் செய்து ஒருவரின் வாழ்க்கையை மாற்றும், கட்டி எழுப்பும், அலங்கரிக்கும், தெய்வீகமாக்கும். அரிச்சந்திரன் கதையை நாடகத்தில் பார்த்த கரம்சந்த மோகனதாஸ் காந்தியின் வாழ்க்கை பிரசித்திபெற்ற உதாரணம் ஆகும்.

பகவான் இயேசு கூறிய உப கதைகள் விவிலியத்தின் அறிவுச் செல்வம். ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் கதைகளாலேயே போதனை செய்தார். இராமாயணம், பாரதம் ஆகிய காவியங்களில் கதைகள் கிளைகளாகவும், பூக்களாகவும், பழங்களாகவும் உள்ளன.

கதைகள் போலவே, பெரியோரின் வாழ்க்கைச் சரிதைகளும், அவர்கள் தாமே எழுதிய சுயசரிதைகளும் அவற்றைப் படிப்போரின் மனத்தை மேம்பாடு அடையச் செய்யும். ஒரு சில பெயர்கள்: மகாத்மா காந்தி, ஆபிரஹாம் லிங்கன், டி.புளரன்ஸ் நைற்றிங்கேல், ஹெலன் கெலர், அன்னை நெரேசா, அல்பேர்ட் சுவைறஸர்.

அவர்களின் வாழ்க்கைச் சரிதை மட்டுமல்ல, அவர்கள் கூறிய பொன் உரைகளையும் கற்க வேண்டும்.

வள்ளுவர் கூறுகிறார்:

பயன் நிறைந்த சொற்களையுடையவர்களின் பெருமையை, நிலவுலகத்தில் அவர்கள் கூறிய தெய்வீக மொழிகளே காட்டும்.

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விரும். (28)

4 குழுப்பாடல்

குழுவாகப் பாடுவது மனித குலத்தின் தனிப்பெரும் சொத்து என்று கூறுவதற்கில்லை. தவளைகள், நாய்கள், நரிகள், காகங்கள், ஈக்கள் முதலியன குழுவாகப் பாடுவது நாம் அறிந்ததே. ஆமாம், அவற்றின் பேச்சில் அவை பாட்டுத்தான்!

மனிதனின் குழுப் பாடல்கள் அவனது நாகரிகத்தின் சிறப்பு அம்சம். அவை மலர்கள் போல் பலவித அழகும் மணமும் உணர்வும் தரும் அதே வேளையில், கல்வெட்டுக்கள் போல் சரித்திரச் சான்றுகளும் ஆகும்.

ஒப்பாரியின் ஒற்றுமைச் சோகம், பஐனையின் பக்திச் சேர்க்கை, தேசிய கீதத்தின் நாட்டுப் பற்று, இப்படியாக குழுப் பாடல்கள் மனித மனங்களைப் பிணைக்கும் வேளைகள் பலவாகும்.

கைதேர்ந்த ஆசிரியரின் வழிகாட்டலிலே குழுப்பாடல் பிரயோசனமான கற்பிக்கும் முறையாக அமையும். குழுப்பாடல் முறையினால், மனித நேயத்தை, கிரக்க குணத்தை, ஒற்றுமையை வளர்க்க முடியும். அத்தகைய சிறந்த பண்பை வள்ளுவர் கண்ணோட்டம் என்று கூறுகிறார்.

பண் - பாடல், இவற்றுடன் சேர்த்து வள்ளுவர் அதை விளக்குகின்றார்:

பண் என்ஆம் பாடற்கு இயைபுஇன்றேல் கண்என்ஆம்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் (573)

வள்ளுவர் கேட்கிறார்: பாடலோடு பொருந்தாவிடில் பண்ணால் (ராகத்தால்) என்ன பயனாம்? அது போலக் கண்ணோட்டம் இல்லாத போது கண்களால் என்ன பயன்?

கண் என்பதை உள்ளுணர்வு என்ற கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். இது அறிமனம் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையது.

5 குழுமுயற்சி (Group Activity)

குழு முயற்சிதான் நாகரிகத்தின் ஆரம்பம். நாகரிகத்தின் அர்த்தமும் செழிப்பும் குழு முயற்சியின் வெற்றி தோல்வியில் தங்கியுள்ளது. சமூக அமைப்புகளின் தொழிற்பாடு குழு முயற்சிதான். அதை மிகச் சிறிய குடும்பம் தொடக்கம், ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் நிருவாகக் கூட்டம் வரை அவதானிக்கலாம் - குடும்பத்திலே தாய், தகப்பன், பிள்ளைகள் சேர்ந்து இயங்கும் குழு முயற்சி; ஐ.நா.வில் உலக நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் சேர்ந்து இயங்கும் குழு முயற்சி. இடையிலே ஆயிரம் மனித அமைப்புக்கள், அவற்றின் தொழிற்பாடுகள் - குழு முயற்சிகள். இவற்றின் வெற்றிக்கு சதா ஆய்வுகள் நடைபெறுகின்றன.

இந்த முயற்சியில் சமூகவியலாளர், உளவியலாளர், முகாமைத்துவவியலாளர் எனப் பலர் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

குழு முயற்சியின் பயிற்சி சிறுவயதிலேயே ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதன் கற்கும் முறைகளாக அபிநயப் பாடல், நடனம், நாடகம், விளையாட்டு எல்லோராலும் கையாளப்படுவது தெரியும். ஆனால் அவை எந்த அளவிற்கு பிள்ளையை மனிதப் பிள்ளையாக வளர உதவுகிறது என்பதை நாம் சிந்திப்பது இல்லை.

பெரிய வகுப்புகளிலேயும் குழு முயற்சிகள் உண்டு. நாடகம், நடனம், சிரமதானம், சேவை, விளையாட்டு என மனித மனத்தைப் பண்படுத்தக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் பல உண்டு.

சத்தி சங்கம்

நல்லவர்களுடன் சேர்க்கை சத்தி சங்கம் எனப்படும். சத்திய சாயி வாழ்வு முறையிலே சத்தி சங்கம் முக்கியமானது ஆகும். சத்திய சாயி கல்வி முறை ஆத்மிகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆகவே சத்தி சங்கம் எல்லா வயதினருக்கும் தேவையாகும்.

சாயி கூறுகிறார்:

ஒருவர் நல்லவர்களுடனும் புனிதமானவர்களுடன் இருப்பதை விரும்ப வேண்டும். சத்தி சங்கம் அமைப்பவர்கள் கடவுள் பற்றியும், சத்தியம் பற்றியும், எல்லோரும் சமம் என்ற நிலையில் அன்பு பற்றியும் பேசுவதாக இருக்கவேண்டும்.

நல்லவர்கள், தெய்வ சிந்தனையாளர் ஆகியோரின் சேர்க்கையானது, தூர்மார்க்க பாதையில் போகிறவர்களை, மெல்லமாகவும் கட்டாயமாகவும் திருத்தி, துப்பரவாக்கி அறிவுப்பாதையில் திருப்பும்.⁹

குழு முயற்சி என்ற கற்கும் முறையின் முக்கிய குறிக்கோள் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து நடக்கவும், மற்றவர்களை மன்னிக்கவும், மற்றவர்களுக்குச் சேவை செய்யவும் பயிலுவதுதான். இவை இல்லாதவர் எவ்வளவு புத்திசாலியாக இருந்தும், பல நூல்களைப் படித்து இருந்தும் என்ன பயன்? வள்ளுவர் கூறுகிறார்:

உலகத்தவருடன் ஒட்டி வாழக் கல்லாதவர், பல நூல் கற்றும் அறிவில்லாதவரே.

குறள்:

உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார்

(140)

உசாத்துணை நூல்கள்

1. திருக்குறள், ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு.
கி.வா.ஐக்கநாதன், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் வித்யாலயம், கோவை ஜில்லா, (1963).
2. திருக்குறள்,
பேராசிரியர் மு.பெரி..மு.இராமசாமி. ஸ்ரீ இந்து பப்ளிக்கேஷன்ஸ், சென்னை 17 (1992).
3. திருக்குறள் தெளிவுரை,
டாக்டர்.மு.வரதராசனார், தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிட். சென்னை 18, பதிப்பு 137 (1997).
4. திருக்குறள்,
வித்துவான் கோனார் பொன்னுத்துரை, பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை 14, (1981).
5. ஐந்து மனித மேம்பாடுகளும் மனித உன்னத நிலையும்,
ஆர் - ஓங் ஜும்சாய் நா அயோத்தியா. சத்திய சாயி சேவா நிறுவனம், ஸ்ரீ லங்கா, (1997).
6. A Compendium of the teaching's of Sathya Sai Baba.
Compiled by charlene Leslie - Chaden. Sri Sathya Sai Towers Hotels Pvt, Ltd. (1996).
7. Digest
Compiled by Mumuluru krishna Murty. Fondazione Sathya Sai Seva. 6535 Rovedo, Switzerland. (gjpg;G - 1994).
8. Sai Avatar
Compiled by Mumuluru Krishna Murty. Sathya Sai Books and Publications Trust, Prasanthi Nilayam, 6th cd.
9. Loraine Burrows, Discovering the Heart of Teaching.
International Institute of Sathya Sai Education. Bangkok (1997)

மேற்கோள்கள்

தமிழ் நாட்டின் திருவள்ளுவர்

1. Sanathana Sarathi, Feb 1999, P-45.
2. சாயி அருளமுதம், கோடை 1999, P-13
3. சாயி அருளமுதம், கோடை 1999, P-140

அத்தியாயம் 2

1. The Voice of Avatar, vol 1. P-187.
2. S.S. May 1994 P-115 (Compendium P-213)
3. Compendium P 210 - 220
4. S.S.Aug 1996 P-204.
5. Discourses on Bagavad Gita, 1988 (Digest P-105)
6. S.S.July 1988 P-173.

அத்தியாயம் 4

1. Digest P 191 - 193.
2. S.S.S X P-119.
3. S.S. May 1995 P-115.
4. Discourses on Bagaved Gita (Digest P-44)

அத்தியாயம் 5

1. Discourses on Bagavad Gita (Digest P 343)
2. Avatar I Quotation No.148.
3. Ibid No. 184.
4. Ibid No. 725.
5. Digest. P-343.
6. Avatar I Quotation No. 144.
7. Divine Discourse, Prasanthi Nilayam. 13.1.1992.
8. Digest. P-302.
9. Summer Showers in Brindavan, 1978. (1989)
10. S.S March 1996 P-70 (compendium P-563)
11. Discourses on Bagavad Gita P 181 (Compendium P-263)
12. S.S March 1986 P-181 (Digest, P-126)
13. Compendium P-147.
14. Ibid P-525.

அத்தியாயம் 6

1. S.S.Aug. 88. (back cover)
2. Avatar II No: 53.
3. Divine Discourse 20 Nov 1993.
4. Avatar II No 642.
5. Discourses on Bagavad Gita P 173 -175 (Digest P-170)
6. S.S.S Vol VII P 50 (Compendium P-4)
7. Summer Showers in Brindavan 1993, P 10(Compendium P-12)
8. S.S May 1996 P 126 (Compendium. P-12)
9. S.S.S Vol XI P-18 (Compendium P-12)
10. Prema Vahini (1985) P 49-50.
11. Sathya Sai Amrita Varshini P-24 (Compendium P-370).
12. Sanathana Sarathi Jan 89 P-11.
13. Prema Vahini (1985) P-1
14. S.S.Aug 1994 P 198 (Compendium P-363)
15. S.S.S Vol 11 ch 43 P-227. (Compendium P-407)
16. Compendium P-167.
17. S.S.S Vol XI P-167 (Comp. P-255)
18. S.S.S Vol VIII P-269 (Comp P-255)
19. S.S. March 1994 P-64 (Comp P-256)
20. திருக்குறள், பேராசிரியர் டாக்டர் மு.பெரி.மு.இராமசாமி
21. S.S.April 1989 back cover (Compendium P-90)
22. S.S.S. Vol VIII P-151 (Compendium P-83)
23. S.S.S. Vol II P-34 (Compendium) 83)

24. S.S.S Vol IX. (Voice of Avatar on Dharma for Life. P-62)
25. Gita Vahini P-94 (Compendium P-252)
26. S.S. Nov-Dec 1995 (Voice of Avtar, P-73)
28. Dharma Vahini (Voice of Avatar P 76 - 77)
29. Digest P-362.
30. Avatar II no 845.
31. Digest P-363.
32. Voice of Avatar P-105, 109 & 72.
33. Ibid P-93 - 97.

அத்தியாயம் 7

1. Compendium, P 397 - 398.
2. S.S.S. Vol X P-267.
3. Conversations P 22 (Quoted by Jonathan Roof, P-185)
4. S.S.S. VII P 18 (Quoted by Jonathan Roof, P-184)
5. Avatar II no 501.
6. S.S. Aug 1994 P 213 (Compendium P-69)
7. Compendium P-69 - 70.
8. S.S. Dec 1994 P 335 (Compendium P-292)
9. S.S.S. Vol X P 5 (Compendium P-122)

அத்தியாயம் 8

1. Jonathan Roof. Pathways to God, P 159 - 163.
2. Compendium, P-8
3. Aura of the Divine, P-248
4. S S April 1996 P 88 (compendium P-226)
5. Compendium P-119.
6. Compendium P 199 - 200.
7. Compendium P 530 & 532.
8. Compendium P 609 - 610.
9. Compendium P 179 - 181.

அத்தியாயம் 9

1. Compendium P. 341.
2. Quoted by Loraine Burrows in Discovering the Heart of Teaching, P 51.
3. Compendium P 419.
4. சாயி மார்க்கம், ஜனவரி - மார்ச் 1999.
மொழியெயர்ப்பு, ஸ்ரீ செ.சிவஞானம்.
5. Compendium P 206 - 7
6. do P 369
7. நாம்ஸ்மரணை, பிரசாந்தி நிலையம் * 95 ரூ 5
8. Quoted by Loraine Burrows P 79.
9. Compendium P 494.

S.S.:- Sanathana Sarathi

S.S.S.:- Sathaya Sai Speaks

குறிப்பு: ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழ்மொழியில் ஆசிரியராலே செய்யப்பட்டது.

உபயோகிக்கப்பட்ட குறள்கள்

குறள் எண்

அத்தியாயம் 2

1.	அகர முதல	01.
2.	கற்றதனால்	02.
3.	வையத்துள்	50.

அத் 4 அன்பு

4.	அன்பும் அறனும்	45*
5.	அன்பு ஈனும்	74
6.	அன்புற்று அமர்ந்த	75*
7.	அன்பின் வழியது	80
8.	அன்பிலார் எல்லாம்	72.

அத் 5 சத்தியம்

9.	மனத்துக்கண்	34
10.	பொய்யாமை	297.
11.	உள்ளத்தால்	294
12.	யாம்மெய்யாக்	300.
13.	அறம் கூறான்	181.
14.	அறம் சொல்லும்	185.
15.	புறம் கூறி	183.
16.	சொல்லுக சொல்லின்	200
17.	அரும் பயன் ஆயும்	198.
18.	நயன் இலன்	193.
19.	எள்ளாமை	281.
20.	நில்லாத வற்றை	331.
21.	எப்பொருள் எத்தன்மை	355.
22.	எப்பொருள் யார்யார்	423**
23.	சுவை ஒளி	27
24.	ஐ உணர்வு	354
25.	இருள் நீங்கி	352*

அத்.6 தர்மம்

26.	சிறப்பு ஈனும்	31.
27.	ஒல்லும் வகையான்	33.
28.	ஒழுக்காராகக் கொள்ள	161
29.	அழுக்காறு உடையார்க்கு	168
30.	அவ்வித்து அழுக்காறு	167.
31.	அழுக்காறு அவா வெகுளி	35.
32.	மறத்தல் வெகுளியை	303.
33.	தன்னைக் காக்கின்	305
34.	உள்ளிய எல்லாம்	309.
35.	இன்சொலால்	91*
36.	முகத்தான் அமர்ந்து	93.

37.	செய்யாமல் செய்த	101.
38.	காலத்தி னால் செய்த	102.
39.	பயன்தூக்கார் செய்த	103.
40.	நன்றி மறப்பது	108.
41.	பொறிவாயில்	6
42.	ஒழுக்கம் விழுப்பம்	131.
42.	நன்றிக்கு வித்து	138.
44.	வஞ்ச மனத்தான்	271.
45.	வான்உயர் தோற்றம்	272.
46.	அறன் அறிந்து	179.
47.	அ.கி அகன்ற	175.
48.	தீவினையார் அஞ்சார்	201.
49.	மறந்தும் பிறன்கேடு	204.
50.	தீயவை செய்தார்	208.
51.	தீப்பால தான்பிறர்கண்	206.
52.	இல்வாழ்வான் என்பான்	41.
53.	அன்பும் அறனும்	45*
54.	துறந்தார்க்கும்	42.
55.	தென்புலத்தார்	43.
56.	அறத்து ஆற்றின்	46.
57.	மனைத்தக்க மாண்புடையள்	51.
58.	பெண்ணிற பெருந்தக்க	54.
59.	தற்காத்து	56.
60.	பெறுமவற்றுள்	61.
61.	எழுபிறப்பும் தீயவை	62.
62.	ஈன்ற பொழுதில்	69.
63.	மகன்தந்தைக்கு	70.

அத் 7 சாந்தி

64.	அன்பற்று அமர்ந்த	75*
65.	அறத்தான் வருவதே	39.
66.	சிறுமையுள் நீங்கிய	98
67.	இன்சொலால்	91*
68.	சிற்றின்பம் வெ.கி	173
69.	ஈத்து உவக்கும்	228.
70.	இருள் நீங்கி	352*
71.	இன்பம் இடையராது	369
72.	மாறுபாடு இல்லாத	945**
73.	ஆரா இயற்கை	370.

அத் 8 அகிம்சை

74.	வேண்டுதல் வேண்டாமை	4.
75.	அந்தணர் என்போர்	30.
76.	அறஆழி அந்தணன்	8.
77.	ஒன்றா உலகத்து	233.
78.	நிலவரை நீள்புகழ்	234.
79.	சொற்கோட்டம் இல்லது	119.
80.	கேடும் பெருக்கமும்	115.

81.	சமன்செய்து	118.
82.	ஒறுத்தாருக்கு	156.
83.	நிறையுடைமை	154.
84.	ஒத்தது அறிவான்	214.
85.	கைம்மாறு வேண்டா	211.
86.	ஊருணி நீர் நிறைந்த	215.
87.	பயன்மரம்	216.
88.	அருட் செல்வம்	241.
89.	தெருளாதான் மெய்ப்பொருள்	249.
90.	அருள் சேர்ந்த	243.
91.	மன் உயிர் ஒம்பி	244.
92.	பகுத்துண்டு பல் உயிர்	322.
93.	தன் உயிர் நீப்பினும்	327.
94.	கொல்லான் புலாலை	260.
95.	படை கொண்டார்	253.
96.	சிறப்பு ஈனும்	311.
97.	கறுத்து இன்னா	312.
98.	எனத்தானும்	317.

அத்தியாயம் 9

99.	இருள் சேர்	5
100.	நிறைமொழி	28.
101.	பண்என் ஆம்	573**
102.	உலகத்தோடு	140.

* இரு தடவை வரும் குறள்கள்

** பொருட்பால் குறள்கள்

ஒரே ஒரு சமயம் - அது அன்பின் சமயம்
ஒரே ஒரு மொழி - அது இதயத்தின் மொழி
ஒரே ஒரு குலம் - அது மனித குலம்
ஒரே ஒரு கடவுள் - அவர் எங்கும் நிறைந்தவர்

(சாயி)

உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பல கற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார்

(குறள் : 140)

ISBN 955-8450-00-6